

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (tretji razširjeni senat)

z dne 1. junija 2022 *

„Ekonomska in monetarna unija – Bančna unija – Enotni mehanizem za reševanje kreditnih institucij in nekaterih investicijskih podjetij (EMR) – Postopek reševanja, ki se uporablja, ko subjekt propada ali bo verjetno propadel – Shema za reševanje, ki jo je EOR sprejel za banko Banco Popular Español – Prenos pooblastila – Pravica do izjave – Lastninska pravica – Obveznost obrazložitve – Členi 14, 18 in 20 Uredbe (EU) št. 806/2014“

V zadevi T-628/17,

Aeris Invest Sàrl s sedežem v Luxembourg (Luksemburg), ki jo zastopajo M. Roca Junyent, R. Vallina Hoset, G. Serrano Fenollosa, E. Galán Burgos in M. Varela Suárez, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata L. Flynn in A. Steiblyté, agenta,

in

Enotnemu odboru za reševanje (EOR), ki ga zastopata J. King in M. Fernández Rupérez, agentki, skupaj z B. Meyringom, S. Schelom, F. Fernándezom de Trocónizom Roblezom, T. Klupschem in S. Iancom, odvetniki,

toženi stranki,

ob intervenciji

Kraljevine Španije, ki jo zastopata L. Aguilera Ruiz in J. Rodríguez de la Rúa Puig, agenta,

in

Evropskega parlamenta, ki ga zastopajo P. López-Carceller, M. Martínez Iglesias, L. Visaggio, J. Etienne, M. Menegatti in M. Sammut, agenti,

in

Sveta Evropske unije, ki ga zastopajo A. de Gregorio Merino, J. Bauerschmidt, H. Marcos Fraile in A. Westerhof Löfflerová, agenti,

* Jezik postopka: španščina.

ter

Banco Santander, SA s sedežem v Santanderju (Španija), ki jo zastopajo J. Rodríguez Cárcamo, A. Rodríguez Conde, D. Sarmiento Ramírez-Escudero in J. Remón Peñalver, odvetniki,

intervenienti,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti po eni strani sklepa SRB/EES/2017/08 izvršne seje EOR z dne 7. junija 2017 o sprejetju sheme za reševanje v zvezi z Banco Popular Español, SA in po drugi strani Sklepa Komisije (EU) 2017/1246 z dne 7. junija 2017 o odobritvi sheme za reševanje za Banco Popular Español (UL 2017, L 178, str. 15),

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji razširjeni senat),

v sestavi M. van der Woude, predsednik, M. Jaeger, V. Kreuschitz, G. De Baere (poročevalec), sodniki, in G. Steinfatt, sodnica,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 17. junija 2021

izreka naslednjo

Sodbo

I. Pravni okvir

- 1 Po finančni krizi leta 2008 je bila sprejeta odločitev, da se v Evropski uniji ustanovi bančna unija, ki temelji na celovitih in podrobnih enotnih pravilih za finančne storitve za notranji trg kot celoto, sestavljajo pa jo enotni mehanizem nadzora in novi okviri za jamstva za vloge in reševanje.
- 2 Prvi korak k ustanovitvi bančne unije je bila vzpostavitev enotnega mehanizma nadzora (EMN) z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL 2013, L 287, str. 63). V skladu z uvodno izjavo 12 te uredbe bi moral EMN zagotavljati, da se politika Unije, ki se nanaša na bonitetni nadzor kreditnih institucij, izvaja usklajeno in učinkovito, da se enotna pravila za finančne storitve uporabljajo enako za kreditne institucije v vseh zadevnih državah članicah ter da so te kreditne institucije predmet nadzora najvišje kakovosti, ki ga ne ovirajo drugi pomisleki, ki niso bonitetne narave. V ta namen so se z Uredbo št. 1024/2013 na Evropsko centralno banko (ECB) prenesle posebne naloge, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora nad kreditnimi institucijami, da bi se prispevalo k varnosti in trdnosti kreditnih institucij ter k stabilnosti finančnega sistema v Uniji in vsaki državi članici.
- 3 Nato je bila sprejeta Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES,

2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190). V njeni uvodni izjavi 1 je navedeno:

„Med finančno krizo se je pokazalo, da na ravni Unije ni ustreznih instrumentov za učinkovito obravnavanje nestabilnih ali propadajočih kreditnih institucij in investicijskih družb [...]. Takšni instrumenti so potrebni predvsem za preprečevanje insolventnosti ali, kadar se ta pojavi, za zmanjšanje negativnih posledic z ohranitvijo sistemsko pomembnih funkcij zadevne institucije. Te težave so med krizo bistveno prispevale k temu, da so morale države članice reševati institucije z denarjem davkoplačevalcev. Cilj verodostojnega okvira za sanacijo in reševanje je v čim večji možni meri preprečiti potrebo po takšnem ukrepu.“

- 4 Cilj Direktive 2014/59 je uvesti splošna minimalna harmonizacijska pravila nacionalnih določb, ki urejajo reševanje bank po vsej Uniji, in zagotavlja sodelovanje med organi za reševanje pri obravnavanju propadov čezmejnih bank. V zvezi s tem Direktiva 2014/59 med drugim v členu 3(1) določa, da vsaka država članica določi en ali, izjemoma, več organov za reševanje, ki so pristojni za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje.
- 5 Vendar ob upoštevanju na eni strani tega, da Direktiva 2014/59 ni prinesla centralizacije odločanja na področju reševanja, da je v osnovi določala skupne instrumente za reševanje in pooblastila za reševanje, ki so na voljo nacionalnim organom vsake države članice, in da je nacionalnim organom prepuščala, da sami presodijo glede uporabe teh instrumentov in nacionalnih shem za financiranje reševanja, ter ob upoštevanju na drugi strani tega, da ta direktiva državam članicam ni v celoti preprečevala, da bi sprejemale ločene in potencialno neskladne odločitve glede reševanja čezmejnih skupin, je bila sprejeta odločitev, da se vzpostavi enotni mehanizem za reševanje (EMR).
- 6 Tako je bil drugi korak k ustanovitvi bančne unije sprejetje Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1).
- 7 V uvodni izjavi 12 Uredbe št. 806/2014 je navedeno:

„Zagotavljanje učinkovitih odločitev za reševanje propadajočih bank znotraj Unije, vključno z uporabo sredstev, ki se zberejo na ravni Unije, je bistveno za dokončno vzpostavitev notranjega trga za finančne storitve. Znotraj notranjega trga, lahko propad bank v eni državi članici vpliva na stabilnost finančnih trgov celotne Unije. Zagotavljanje učinkovitih in enotnih pravil reševanja in enakih pogojev financiranja reševanja po vseh državah članicah je v interesu ne le držav članic, v katerih te banke delujejo, ampak tudi vseh držav članic na splošno, in sicer kot sredstvo za zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev in za izboljšanje delovanja notranjega trga. Bančni sistemi na notranjem trgu so med seboj zelo povezani, skupine bank so mednarodne narave in aktivne bank vsebujejo velik delež tujih sredstev. Brez EMR bi imele krize bank v državah članicah, ki sodelujejo v EMN, močnejši negativen sistemski učinek tudi v nesodelujočih državah članicah. Vzpostavitev EMR bo zagotovila nevtralen pristop pri obravnavanju propadajočih bank in bo tako povečala stabilnost bank sodelujočih držav članic in preprečila prelivanje učinkov kriz v nesodelujoče države članice, s tem pa olajšala delovanje notranjega trga kot celote. Mehanizmi

za sodelovanje z institucijami, ustanovljenimi v sodelujočih in nesodelujočih državah članicah, bi morali biti jasni, nobena država članica ali skupina držav članic pa ne bi smela biti posredno ali neposredno diskriminirana kot kraj izvajanja finančnih storitev.“

- 8 V skladu s členom 1, prvi odstavek, Uredbe št. 806/2014 je predmet urejanja te uredbe določiti enotna pravila in enotni postopek za reševanje subjektov iz člena 2 s sedežem v sodelujočih državah članicah, in sicer bank, katerih matični nadzornik je ECB ali pristojni nacionalni organ v državah članicah, katerih valuta je euro, ali v državah članicah, katerih valuta ni euro, ki so vzpostavile tesno sodelovanje v skladu s členom 7 Uredbe št. 1024/2013 (glej uvodno izjavo 15 Uredbe št. 806/2014).
- 9 Člen 1, drugi odstavek, Uredbe št. 806/2014 določa, da ta enotna pravila in ta enotni postopek izvaja enotni odbor za reševanje (EOR), ustanovljen v skladu s členom 42 iste uredbe, skupaj s Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo ter nacionalnimi organi za reševanje v okviru EMR, ustanovljenega s to uredbo. Določa tudi, da je EMR podprt z enotnim skladom za reševanje (ESR).
- 10 V skladu s členom 16(1) Uredbe št. 806/2014 EOR odloči o ukrepu za reševanje v zvezi s finančno institucijo s sedežem v sodelujoči državi članici, kadar so izpolnjeni trije pogoji iz člena 18(1) iste uredbe.
- 11 S prvim pogojem se zahteva, da subjekt propada ali bo verjetno propadel. Oceno tega pogoja sprejme ali ECB po posvetovanju z EOR ali EOR, za ta pogoj pa se šteje, da je izpolnjen, kadar nastopi vsaj ena od okoliščin iz člena 18(4) Uredbe št. 806/2014.
- 12 Z drugim pogojem se domneva, da ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko kakršni koli alternativni ukrepi zasebnega sektorja ali nadzorna dejavnost preprečila propad tega subjekta v razumnem času.
- 13 Tretji pogoj določa, da je ukrep za reševanje potreben zaradi javnega interesa, in sicer za uresničitev enega ali več ciljev reševanja ter če s prenehanjem subjekta v skladu z običajnim insolvenčnim postopkom teh ciljev reševanja ne bi bilo mogoče doseči v enaki meri.
- 14 V členu 14 Uredbe št. 806/2014 so kot cilji reševanja naštet: zagotoviti kontinuiteto kritičnih funkcij; izogniti se resnim negativnim vplivom na finančno stabilnost zlasti s preprečevanjem širjenja negativnega vpliva; zaščititi javna sredstva s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javne finančne podpore; zaščititi vlagatelje in investitorje ter zaščititi kapital in sredstva strank.
- 15 Člen 20(1) Uredbe št. 806/2014 določa, da preden se EOR odloči za ukrep za reševanje ali za izvajanje pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih lastniških instrumentov, zagotovi, da oseba, neodvisna od vseh javnih organov, vključno z EOR in nacionalnim organom za reševanje, in od zadevnega subjekta, opravi pošteno, preudarno in realno vrednotenje sredstev in obveznosti zadevnega subjekta.
- 16 V skladu s členom 20(15) Uredbe št. 806/2014 je vrednotenje sestavni del odločitve o uporabi instrumenta za reševanje ali izvajanju pooblastila za reševanje ali odločitve o pooblastilu za odpis ali konverzijo lastniških instrumentov.
- 17 Kadar so pogoji iz člena 18(1) Uredbe št. 806/2014 izpolnjeni, EOR sprejme shemo za reševanje.

- 18 Pri ukrepanju v okviru postopka reševanja morajo EOR, Svet in Komisija sprejeti vse primerne ukrepe za zagotavljanje, da se ukrep za reševanje sprejme v skladu z nekaterimi načeli, naštetimi v členu 15 Uredbe št. 806/2014, med katerimi sta načelo, v skladu s katerim delničarji institucije v postopku reševanja prevzamejo prve izgube, in načelo, v skladu s katerim noben upnik ne utрпи večjih izgub, kot bi jih, če bi prišlo do prenehanja subjekta, na katerega se nanaša ukrep za reševanje, po običajnem insolvenčnem postopku.
- 19 EOR v shemi za reševanje določi uporabo instrumentov za reševanje. V členu 22(2) Uredbe št. 806/2014 so našteti različni razpoložljivi instrumenti za reševanje, in sicer instrument prodaje poslovanja, instrument premostitvene institucije, instrument izločitve sredstev in instrument za reševanje s sredstvi upnikov.
- 20 V shemi za reševanje lahko EOR izvaja tudi pooblastilo za odpis ali konverzijo lastniških instrumentov zadevnega subjekta pod pogoji iz člena 21 Uredbe št. 806/2014. V skladu s členom 19 Uredbe št. 806/2014 lahko ukrep za reševanje vključuje tudi odobritev državne pomoči ali uporabo ESR.
- 21 V skladu s členom 18(7) Uredbe št. 806/2014 EOR shemo za reševanje takoj po njenem sprejetju pošlje Komisiji. Komisija v 24 urah po tem, ko ji EOR pošlje shemo za reševanje, to shemo podpre ali ji nasprotuje glede njenih diskrecijskih vidikov v primerih, ki niso zajeti v tretjem pododstavku, in sicer upoštevanje merila javnega interesa ali bistvena sprememba zneska ESR. V zvezi z zadnjenavedenimi diskrecijskimi vidiki Komisija v 12 urah po tem, ko ji EOR pošlje shemo za reševanje, Svetu priporoči, naj shemi za reševanje, ki jo je sprejel EOR, nasprotuje zato, ker ne izpolnjuje merila javnega interesa, ali naj odobri bistveno spremembo zneska ESR, ki je določen v shemi za reševanje, ki jo je sprejel EOR, ali tej spremembi nasprotuje. Shema za reševanje lahko začne veljati le, če ji Svet ali Komisija v 24 urah po tem, ko jo je EOR poslal, ne nasprotujeta.
- 22 Člen 18(9) Uredbe št. 806/2014 določa, da EOR zagotovi, da se sprejmejo potrebni ukrepi za reševanje, da lahko zadevni nacionalni organi za reševanje izvajajo shemo za reševanje. Shema za reševanje se naslovi na te organe in jim daje navodila, ti organi pa sprejmejo vse potrebne ukrepe za njeno izvedbo v skladu s členom 29 te uredbe, tako da izvajajo pooblastila za reševanje.
- 23 Po sprejetju ukrepa za reševanje EOR v skladu s členom 20(16) Uredbe št. 806/2014 zagotovi, da neodvisna oseba izvede vrednotenje za namene ocenjevanja, ali bi bili delničarji in upniki deležni boljše obravnave, če bi bil za institucijo v postopku reševanja uveden običajni insolvenčni postopek. V skladu s členom 76(1)(e) Uredbe št. 806/2014 lahko to vrednotenje lahko privede do plačila nadomestila delničarjem ali upnikom, če so ti v okviru reševanja utrpeli večjo izgubo, kot bi jo utrpeli v primeru prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku.

II. Dejansko stanje spora in dejstva po vložitvi tožbe

- 24 Tožeča stranka, družba Aeris Invest Sàrl, je pravna oseba luksemburškega prava, ki je bila delničarka banke Banco Popular Español, SA (v nadaljevanju: Banco Popular), preden je bila v zvezi z njo sprejeta shema za reševanje.

A. Položaj banke Banco Popular pred sprejetjem sheme za reševanje

- 25 Skupina Banco Popular, katere matična družba je bila banka Banco Popular, je bila na datum reševanja šesta španska bančna skupina.
- 26 Leta 2016 je banka Banco Popular povečala kapital za 2,5 milijarde EUR.
- 27 Na izvršni seji EOR je bil 5. decembra 2016 sprejet načrt reševanja za skupino Banco Popular (v nadaljevanju: načrt reševanja iz leta 2016). V načrtu reševanja iz leta 2016 je bil prednostni instrument za reševanje instrument za reševanje s sredstvi upnikov iz člena 27 Uredbe št. 806/2014.
- 28 Banka Banco Popular je 3. februarja 2017 objavila svoje letno poročilo za leto 2016, v katerem je napovedala potrebo po izrednih rezervacijah v znesku 5,7 milijarde EUR, posledica katere bodo konsolidirane izgube v znesku 3,485 milijarde EUR, in imenovanje novega predsednika.
- 29 Družba DBRS Ratings Limited (DBRS) (zdaj DBRS Morningstar) je 10. februarja 2017 znižala oceno banke Banco Popular z negativnimi obeti glede na oslabljen položaj kapitala banke Banco Popular po večjih neto izgubah, kot so bile predvidene v njenem letnem poročilu, navedenem v točki 28 zgoraj, ter prizadevanja banke Banco Popular za zmanjšanje še vedno velikega deleža nedonosnih sredstev.
- 30 Banka Banco Popular je 3. aprila 2017 objavila rezultate notranjih revizij, pri čemer je navedla, da bodo morda potrebni popravki letnega poročila za leto 2016. Te prilagoditve so bile opravljene v finančnem poročilu banke Banco Popular za prvo četrletje leta 2017.
- 31 Predsednik upravnega odbora je na letni skupščini delničarjev 10. aprila 2017 napovedal, da banka zaradi položaja skupine, kar zadeva kapital in raven nedonosnih sredstev, načrtuje bodisi povečanje kapitala bodisi korporacijsko dejanje. Glavni izvršni direktor banke Banco Popular je bil nadomeščen manj kot eno leto po prevzemu položaja.
- 32 Po objavi z dne 3. aprila 2017 o potrebi po prilagoditvi finančnih rezultatov za leto 2016, je družba DBRS 6. aprila znižala oceno banke Banco Popular, pri čemer je ohranila negativne obete. Družbi Standard & Poor's in Moody's Investors service (v nadaljevanju: Moody's) sta 7. aprila oziroma 21. aprila 2017 prav tako znižali oceno banke Banco Popular z negativnimi obeti.
- 33 Banka Banco Popular je aprila 2017 sprožila postopek zasebne prodaje s ciljem prodaje močnemu konkurentu, s čimer bi se ponovno vzpostavil njen finančni položaj. Rok za predložitev ponudb morebitnih zainteresiranih kupcev za nakup banke Banco Popular je bil 10. junij 2017, nato pa je bil ta rok podaljšan do konca junija 2017.
- 34 Banka Banco Popular je 5. maja 2017 predstavila svoje finančno poročilo za prvo četrletje leta 2017, v katerem je objavila izgube v znesku 137 milijonov EUR.
- 35 Zahteva glede likvidnostnega kritja (*Liquidity Coverage Requirement*) za banko Banco Popular je 12. maja 2017 padla pod najnižji prag 80 %, določen v členu 460(2)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL 2013, L 176, str. 1).

- 36 Banka Banco Santander, SA je banko Banco Popular z dopisom z dne 16. maja 2017 obvestila, da ne more predložiti zavezujoče ponudbe v okviru postopka zasebne prodaje.
- 37 Banka Banco Popular je 16. maja 2017 v predložitvi dejstva, upoštevnega za Comisión nacional del mercado de valores (CNMV, nacionalna komisija za trg vrednostnih papirjev, Španija), navedla, da so potencialni kupci izrazili interes v postopku zasebne prodaje, vendar ni bila prejeta nobena zavezujoča ponudba.
- 38 Agencija FITCH je 19. maja 2017 znižala dolgoročno oceno banke Banco Popular.
- 39 Predsednica EOR, Elke König, je 23. maja 2017 s televizijo Bloomberg opravila intervju, v katerem so ji med drugim postavili vprašanje glede položaja banke Banco Popular.
- 40 Maja 2017 se je v številnih medijskih člankih poročalo o težavah banke Banco Popular. Kot primer je treba navesti članek z dne 11. maja 2017, objavljen na spletnem mestu *elconfidencial.com* in naslovljen „Saracho odredil nujno prodajo banke Popular družbama JP Morgan in Lazard zaradi tveganja stečaja“ (*Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra*). V tem članku je navedeno, da je predsednik banke družbi JP Morgan in Lazard pooblastil za organizacijo nujne prodaje banke zaradi tveganja stečaja zaradi velikega odliva vlog zasebnih in institucionalnih strank ter da je menil, da je edini način za zagotovitev sposobnosti preživetja banke popolna in takojšnja prodaja celotne skupine. V članku je navedeno, da „bi zaradi nadaljnjega odliva vlog in zaprtja zunanjih virov financiranja za banko obstajalo resno tveganje stečaja ter da je bil [njen predsednik] zato prisiljen uporabiti najbolj drastičen ukrep in postopoma opustiti prodajo njenih sredstev, da bi izboljšal kapitalske količnike in izpolnil zahteve ECB“.
- 41 V članku, ki je bil 15. maja 2017 objavljen na spletnem mestu *elconfidencial.com* in naslovljen „ECB sredi postopka prodaje banke Banco Popular dva meseca izvajala preglede“ (*El BCE inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta*), se je poročalo, da je do načrta prodaje banke Banco Popular, ki ga je začel njen predsednik, prišlo po pregledu ECB, ki je potrdila primanjkljaj rezervacij. V skladu s tem člankom so inšpektorji ECB ugotovili, da so težave banke Banco Popular povezane s primanjkljajem rezervacij za kritje izpostavljenosti na trgu nepremičnin in da se je treba izogniti občasnim odlivom vlog. Ti inšpektorji so prav tako izrazili svoje nezadovoljstvo v zvezi s predstavitvijo računovodskih izkazov za leto 2016.
- 42 Agencija Reuters je 31. maja 2017 objavila članek z naslovom „EU opozorjena na nevarnost reševanja banke Banco Popular“ (*La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular*). V tem članku je med drugim navedeno, da je po navedbah visokega uradnika Unije, ki je ostal anonimen, eden od glavnih nadzornikov bank v Evropi uradnike Unije opozoril, da bi banka Banco Popular lahko potrebovala reševanje, če ji ne bi uspelo najti kupca. V skladu s tem člankom je ta uradnik navedel tudi, da je predsednica EOR pred kratkim izdala „zgodnje opozorilo“ in izjavila, da EOR s posebno pozornostjo spremlja postopek (banke Banco Popular) zaradi morebitnega posredovanja.
- 43 EOR je istega dne objavil sporočilo za javnost, v katerem je nasprotoval vsebini tega članka.
- 44 Banka Banco Popular se je v prvih dneh junija 2017 soočila z množičnim dvigovanjem likvidnih sredstev.

- 45 Banka Banco Popular je 5. junija 2017 zjutraj pri Banco de España (banka Španije) vložila prvo prošnjo za nujno likvidnostno pomoč, popoldne pa še drugo prošnjo, ki je vsebovala povišanje zahtevanega zneska zaradi znatnih denarnih tokov. Na podlagi prošnje banke Španije in po oceni ECB z istega dne v zvezi s prošnjo banke Banco Popular za nujno likvidnostno pomoč Svet ECB ni nasprotoval temu, da se banki Banco Popular odobri nujna likvidnostna pomoč za obdobje do 8. junija 2017. Banka Banco Popular je prejela del te nujne likvidnostne pomoči, nato pa je banka Španije navedla, da banki Banco Popular ne more zagotoviti dodatne nujne likvidnostne pomoči.
- 46 Družbi DBRS in Moody's sta 6. junija 2017 znižali oceno banke Banco Popular.

B. Druga dejstva pred sprejetjem sheme za reševanje

- 47 EOR je 23. maja 2017 družbo Deloitte kot neodvisnega izvedenca pooblastil za vrednotenje banke Banco Popular v skladu s členom 20 Uredbe št. 806/2014.
- 48 EOR je 24. maja 2017 od banke Banco Popular na podlagi člena 34 Uredbe št. 806/2014 zahteval informacije, potrebne za izvedbo njenega vrednotenja. 2. junija 2017 je od banke Banco Popular zahteval tudi, naj predloži informacije o postopku zasebne prodaje in naj zagotovi dostop do varne virtualne podatkovne sobe, ki jo je zadnjenavedena vzpostavila v okviru tega postopka.
- 49 Na izvršni seji EOR je bil 3. junija 2017 sprejet Sklep SRB/EES/2017/06, naslovljen na Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, sklad za urejeno prestrukturiranje bank, Španija), o trženju banke Banco Popular (v nadaljevanju: sklep o trženju). EOR je odobril takojšnji začetek postopka prodaje banke Banco Popular s strani FROB in zadnjenavedenemu sporočil zahteve v zvezi s prodajo v skladu s členom 39 Direktive 2014/59. EOR je med drugim navedel, da mora FROB stopiti v stik s petimi potencialnimi kupci, ki so bili v okviru postopka zasebne prodaje povabljeni k predložitvi ponudbe.
- 50 Od petih potencialnih kupcev sta se dva odločila, da ne bosta sodelovala v postopku prodaje, enega pa je ECB izključila iz bonitetnih razlogov.
- 51 Potencialna kupca, ki sta se odločila, da bosta sodelovala v postopku prodaje, banki Banco Santander in Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA), sta 4. junija 2017 podpisala sporazum o nerazkrivanju podatkov, 5. junija 2017 pa sta dobila dostop do virtualne podatkovne sobe.
- 52 EOR je 5. junija 2017 na podlagi člena 20(5)(a) Uredbe št. 806/2014 sprejel prvo vrednotenje (v nadaljevanju: vrednotenje 1), katerega namen je bil prispevati k ugotovitvi, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje, kakor so opredeljeni v členu 18(1) Uredbe št. 806/2014.
- 53 ECB je 6. junija 2017 po posvetovanju z EOR v skladu s členom 18(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 806/2014 sprejela oceno, ali banka Banco Popular propada ali bo verjetno propadla.
- 54 V tej oceni je ECB navedla, da se je likvidnostni položaj banke Banco Popular v preteklih mesecih močno poslabšal predvsem zaradi znatnega izčrpanja njene depozitne osnove. Banka Banco Popular se je soočila z znatnimi denarnimi odlivi v vseh segmentih strank. ECB je naštel dogodka, ki so privedli do likvidnostnih težav, s katerimi se je morala soočiti banka Banco Popular.
- 55 V zvezi s tem je ECB ugotovila, da je banka Banco Popular februarja 2017 ob predložitvi letnih računovodskih izkazov izrazila potrebo po izrednih rezervacijah za znesek 5,7 milijarde EUR, ki je privedla do izgub v znesku 3,485 milijarde EUR v letu 2016, ter naznanila zamenjavo svojega

dolgoletnega predsednika, ki je opravil revizijo strategije banke. Objava dodatnih rezervacij in izgub ob koncu poslovnega leta je povzročila znižanje ocene, ki jo je banki Banco Popular 10. februarja 2017 dodelila družba DBRS, ter vzbudila resno zaskrbljenost strank banke Banco Popular, ki se je izrazila v znatnem in nepričakovanem dvigovanju vlog ter povečanem obisku strank v podružnicah banke.

- 56 ECB je navedla tudi, da je to, da je banka Banco Popular 3. aprila 2017 objavila *ad hoc* javno izjavo, v kateri so bili navedeni rezultati več notranjih revizij, ki bi lahko pomembno vplivali na računovodske izkaze institucije, ter potrdila, da bo glavni izvršni direktor zamenjan manj kot leto dni po prevzemu dolžnosti, sprožilo nov val dvigovanja vlog. ECB je ugotovila, da je ta val dvigovanja vlog spodbudilo tudi:
- znižanje ocene banke Banco Popular s strani družbe Standard & Poor's 7. aprila 2017;
 - obvestilo banke Banco Popular z dne 10. aprila 2017, da ne bo izplačala dividend in da bo morda potrebno povečanje kapitala ali korporacijsko dejanje zaradi negotovega stanja kapitala in potrebne uskladitve s primerljivimi podjetji pri kritju nedonosnih sredstev;
 - znižanje ocene banke Banco Popular s strani družbe Moody's 21. aprila 2017;
 - razkritje rezultatov prvega četrtletja leta 2017, ki so bili slabši od predvidenih;
 - nenehno negativno poročanje medijev, kot sta članka z dne 11. in 15. maja 2017, navedena v točkah 40 in 41 zgoraj, iz katerih izhaja, da je predsednik banke Banco Popular odredil nujno prodajo banke zaradi neposrednega tveganja stečaja ali pomanjkanja likvidnostnih sredstev ter da se je morala banka soočiti s potrebo po znatnih dodatnih rezervacijah zaradi inšpekcijskega pregleda nadzornika na kraju samem.
- 57 ECB je ugotovila tudi, da so bile vloge, izgubljene od 31. maja 2017, še posebej upoštevne, potem ko je bilo v medijih razkrito, da bi lahko prišlo do prenehanja banke, če postopek prodaje v teku ne bi bil uspešen v zelo kratkem času.
- 58 Poleg tega je ECB opozorila, da čeprav je banka Banco Popular v preteklih tednih razvila različne ukrepe, ki ustvarjajo dodatna likvidna sredstva, in jih začela izvajati, obseg realiziranih in še vedno pričakovanih prilivov ni zadostoval, da bi se odpravilo zmanjšanje likvidnostnega položaja banke Banco Popular na datum ocene. Prav tako je navedla, da tudi z uporabo nujne likvidnostne pomoči, ki ji Svet ECB 5. junija 2017 ni nasprotoval, likvidnostni položaj na ta datum ni zadostoval za zagotovitev, da bo banka Banco Popular lahko izpolnila svoje obveznosti najpozneje 7. junija 2017.
- 59 ECB je menila, da ukrepi, ki jih je banka Banco Popular že sprejela, niso bili dovolj učinkoviti za izboljšanje njenega likvidnostnega položaja. Ugotovila je, da je banka Banco Popular kot alternativni ukrep za zagotovitev, da bo lahko izpolnila svoje obveznosti do njihove zapadlosti, poskusila izvesti korporacijsko dejanje, in sicer svojo prodajo močnejšemu konkurentu. Vendar je ECB menila, da – glede na slabšanje likvidnostnega položaja banke Banco Popular – neobstoj dokazov, da je ta zmožna obrniti svoj likvidnostni položaj v bližnji prihodnosti, in dejstvo, da pogajanja do tedaj niso prinesla pozitivnih rezultatov, potrditve take zasebne transakcije ni bilo mogoče predvideti v roku, ki bi banki Banco Popular omogočil, da bi odplačala svoje dolgove ali druge obveznosti do njihove zapadlosti.

- 60 ECB je ugotovila, da hkrati ni bilo na voljo nadzornih ukrepov ali ukrepov za zgodnje posredovanje, ki bi omogočili takojšnjo ureditev likvidnostnega položaja banke Banco Popular in ji zagotovili dovolj časa, da bi izvedla korporacijsko dejanje ali našla drugo rešitev. Z ukrepi, ki so na voljo ECB kot pristojnemu organu na podlagi prenosa člena 104 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL 2013, L 176, str. 338) ter členov od 27 do 29 Direktive 2014/59 ali člena 16 Uredbe št. 1024/2013 v nacionalno zakonodajo, ni bilo mogoče zagotoviti, da bi banka Banco Popular glede na ugotovljeni obseg in hitrost slabšanja likvidnosti lahko odplačala svoje dolgove ali druge obveznosti do njihove zapadlosti.
- 61 Nazadnje je ECB ob upoštevanju zlasti čezmernega odliva vlog, hitrosti, s katero je banka izgubila likvidnost, in njene nezmožnosti ustvarjanja drugih likvidnosti menila, da obstajajo objektivni elementi, ki dokazujejo, da banka Banco Popular verjetno ni zmožna v bližnji prihodnosti odplačati svojih dolgov ali drugih obveznosti do njihove zapadlosti. ECB je ugotovila, da je mogoče šteti, da banka Banco Popular propada oziroma da bo verjetno propadla v bližnji prihodnosti v skladu s členom 18(1)(a) in (4)(c) Uredbe št. 806/2014.
- 62 Upravni odbor banke Banco Popular je 6. junija 2017 ECB obvestil, da je ugotovil, da bo banka verjetno propadla.
- 63 FROB je istega dne sprejel dopis z informacijami o postopku prodaje (v nadaljevanju: dopis o postopku), v katerem je bil rok za predložitev ponudb določen na 6. junij 2017 ob polnoči.
- 64 Prav tako je istega dne banka BBVA, ena od potencialnih kupcev banke Banco Popular, FROB obvestila, da ne bo predložila ponudbe.
- 65 Družba Deloitte je prav tako 6. junija 2017 EOR predložila drugo vrednotenje (v nadaljevanju: vrednotenje 2), pripravljeno na podlagi člena 20(10) Uredbe št. 806/2014. Namen vrednotenja 2 je bil oceniti vrednost sredstev in obveznosti banke Banco Popular, zagotoviti oceno obravnave, ki bi je bili delničarji in upniki deležni, če bi bil za banko Banco Popular uveden običajni insolvenčni postopek, ter prispevati k odločitvi o sredstvih in lastniških instrumentih, ki se prenesejo, in k temu, kako EOR razume tržne pogoje za namene instrumenta prodaje poslovanja. V tem vrednotenju je bila med drugim ekonomska vrednost banke Banco Popular ocenjena na 1,3 milijarde EUR v najboljšem primeru, na minus 8,2 milijarde EUR v najslabšem primeru in na minus 2 milijardi EUR pri najboljši oceni.
- 66 Banka Banco Santander je 7. junija 2017 predložila zavezujočo ponudbo.
- 67 FROB je z dopisom z dne 7. junija 2017 EOR obvestil, da je banka Banco Santander predložila ponudbo 7. junija ob 3.12 in da je bila cena, ki jo je banka Banco Santander ponudila za prodajo delnic banke Banco Popular, en euro. FROB je navedel, da je njegov pripravljalni odbor banko Banco Santander izbral kot uspešnega ponudnika v konkurenčnem postopku prodaje banke Banco Popular in odločil, da EOR predlaga, naj banko Banco Santander opredeli kot kupca v sklepu EOR o sprejetju sheme za reševanje za banko Banco Popular.

C. Shema za reševanje za banko Banco Popular z dne 7. junija 2017

- 68 Na izvršni seji EOR je bil 7. junija 2017 sprejet Sklep SRB/EES/2017/08 o shemi za reševanje za banko Banco Popular (v nadaljevanju: shema za reševanje) na podlagi Uredbe št. 806/2014.

- 69 V skladu s členom 1 sheme za reševanje je EOR glede na to, da so bili pogoji iz člena 18(1) Uredbe št. 806/2014 izpolnjeni, odločil, da bo za banko Banco Popular uvedel postopek za reševanje od datuma reševanja.
- 70 EOR je tako menil, prvič, da banka Banco Popular propada ali bo verjetno propadla, drugič, da ni drugih ukrepov, ki bi lahko preprečili propad banke Banco Popular v razumnem času, in tretjič, da je ukrep za reševanje v obliki instrumenta prodaje poslovanja banke Banco Popular potreben zaradi javnega interesa. V zvezi s tem je EOR navedel, da je reševanje potrebno za uresničevanje dveh ciljev iz člena 14(2) Uredbe št. 806/2014, in sicer zagotoviti kontinuiteto kritičnih funkcij banke in izogniti se resnim negativnim vplivom na finančno stabilnost, ter je sorazmerno z njima.
- 71 V členu 5.1 sheme za reševanje je EOR odločil:
- „Instrument za reševanje, ki se uporablja za družbo Banco Popular, pomeni, da se s prenosom delnic na kupca poslovanje proda na podlagi člena 24 Uredbe št. 806/2014. Odpis in konverzija kapitalskih instrumentov se izvedeta neposredno pred uporabo instrumenta prodaje poslovanja.“
- 72 Člen 6 sheme za reševanje se nanaša na odpis lastniških instrumentov in instrument prodaje poslovanja. V členu 6.1 je EOR navedel ukrepe, ki jih je sprejel na podlagi svojega pooblastila za odpis iz člena 21 Uredbe št. 806/2014.
- 73 Tako je EOR v členu 6.1 sheme za reševanje odločil:
- najprej, da se odpiše nominalni znesek osnovnega kapitala banke Banco Popular v višini 2.098.429.046 EUR, kar pomeni razveljavitev 100 % delnic banke Banco Popular;
 - nato, da se celotna glavnic instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, ki jih je izdala banka Banco Popular in so bili ob sprejetju sheme za reševanje v obtoku, konvertira v novo izdane delnice banke Banco Popular, „nove delnice I“;
 - dalje, da se nominalna vrednost „novih delnic I“ odpiše na vrednost nič, kar pomeni razveljavitev 100 % teh „novih delnic I“;
 - nazadnje, da se celotna glavnic instrumentov dodatnega kapitala, ki jih je izdala banka Banco Popular in so bili ob sprejetju sklepa o reševanju v obtoku, konvertira v novo izdane delnice banke Banco Popular, „nove delnice II“.
- 74 Člen 6.3 sheme za reševanje določa, da ti ukrepi za odpis in konverzijo temeljijo na vrednotenju 2, ki ga potrjujejo rezultati preglednega in odprtega postopka prodaje, ki ga je izvedel španski organ za reševanje, FROB.
- 75 EOR je v členu 6.5 sheme za reševanje navedel, da izvaja pooblastila, ki so mu podeljena s členom 24(1)(a) Uredbe št. 806/2014 v zvezi z instrumentom prodaje poslovanja, in odredil, da se „nove delnice II“ prenesejo na banko Banco Santander tako, da so prosto prenosljive in neobremenjene s pravicami tretjih, proti plačilu kupnine v višini 1 EUR. Pojasnjeno je bilo, da je kupec s prenosom že soglašal.

- 76 EOR je navedel tudi, da je treba prenos „novih delnic II“ izvesti na podlagi zavezujoče ponudbe kupca z dne 7. junija 2017 ter da mora to storiti FROB na podlagi Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (zakon 11/2015 o sanaciji in reševanju kreditnih institucij in investicijskih družb) z dne 18. junija 2015 (BOE št. 146 z dne 19. junija 2015, str. 50797, v nadaljevanju: zakon 11/2015).
- 77 Shema za reševanje je bila 7. junija 2017 ob 5.13 predložena Komisiji v odobritev.
- 78 Komisija je 7. junija 2017 ob 6.30 sprejela Sklep (EU) 2017/1246 o odobritvi sheme za reševanje za Banco Popular Español (UL 2017, L 178, str. 15) in o njem uradno obvestila EOR. Shema za reševanje je zato začela veljati na isti dan.
- 79 V uvodni izjavi 4 Sklepa 2017/1246 je navedeno:
- „Komisija se strinja s shemo za reševanje. Zlasti se strinja z razlogi, ki jih je navedel Enotni odbor za reševanje, zakaj je reševanje potrebno zaradi javnega interesa v skladu s členom 5 Uredbe (EU) št. 806/2014.“
- 80 FROB je istega dne sprejel ukrepe, potrebne za izvajanje sheme za reševanje, v skladu s členom 29 Uredbe št. 806/2014. V tem okviru se je FROB strinjal s prenosom novih delnic banke Banco Popular, ki so posledica konverzije instrumentov dodatnega kapitala („nove delnice II“), na banko Banco Santander.

D. Dejstva po sprejetju sklepa o reševanju

- 81 Družba Deloitte je 14. junija 2018 EOR posredovala vrednotenje razlik v obravnavi v skladu s členom 20, od (16) do (18), Uredbe št. 806/2014 za namene ocenjevanja, ali bi bili delničarji in upniki deležni boljše obravnave, če bi bil za banko Banco Popular uveden običajni insolvenčni postopek (v nadaljevanju: vrednotenje 3). Družba Deloitte je 31. julija 2018 EOR poslala dodatek k temu vrednotenju, v katerem je popravila nekatere formalne napake.
- 82 Banka Banco Santander je 28. septembra 2018 po združitvi s pripojitvijo postala univerzalna pravna naslednica banke Banco Popular.
- 83 EOR je 17. marca 2020 sprejel Sklep SRB/EES/2020/52 o določitvi, ali je treba delničarjem in upnikom, v zvezi s katerimi so bili izvedeni ukrepi za reševanje v zvezi z banko Banco Popular, dodeliti nadomestilo. V zvezi s tem sklepom je bilo 20. marca 2020 objavljeno sporočilo v Uradnem listu Evropske unije (UL 2020, C 91, str. 2). V tem sklepu je EOR menil, da delničarji in upniki, ki jih je prizadelo reševanje banke Banco Popular, niso upravičeni do nadomestila iz ESR na podlagi člena 76(1)(e) Uredbe št. 806/2014.

III. Postopek in predlogi strank

- 84 Tožeča stranka je 18. septembra 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.

- 85 EOR je z vlogo, ki jo je v sodnem tajništvu vložil 15. novembra 2017, Splošnemu sodišču predlagal, naj v skladu s členom 92(3) Poslovnika Splošnega sodišča odredi pripravljalne ukrepe glede predložitve nekaterih dokumentov, navedenih v prilogi. Splošno sodišče je s sklepom z dne 30. novembra 2017 odločilo, da v tej fazi postopka ne ugotovi temu predlogu za sprejetje pripravljalnega ukrepa.
- 86 Banka Banco Santander, Svet, Kraljevina Španija in Evropski parlament so 6. in 30. novembra 2017 oziroma 5. in 13. decembra 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili predlog za intervencijo v tem postopku v podporo predlogom EOR in Komisije. Predsednik osmega senata Splošnega sodišča je s sklepi z dne 6. avgusta 2018 dopustil intervencijo Kraljevine Španije, Parlamenta in Sveta, s sklepom z dne 12. aprila 2019 pa je dopustil intervencijo banke Banco Santander. Kraljevina Španija, Parlament, Svet in banka Banco Santander so vložili svoje vloge, tožeča stranka in EOR pa svoja stališča glede teh v predpisanih rokih.
- 87 Splošno sodišče je 16. februarja 2018 v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika EOR pozval, naj predloži zadnjo nezaupno različico sheme za reševanje in nezaupno različico vrednotenja 2, objavljeni na njegovem spletnem mestu. EOR je dokumenta predložil v predpisanem roku.
- 88 Splošno sodišče je 6. julija 2018 v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika postavilo pisna vprašanja glavnim strankam. Glavne stranke so se na to zahtevo odzvale v predpisanem roku.
- 89 Ker se je sestava senatov Splošnega sodišča spremenila, je bil sodnik poročevalec na podlagi člena 27(5) Poslovnika razporejen v tretji senat, ki mu je bila zato dodeljena ta zadeva.
- 90 Tožeča stranka je z dopisom, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 21. januarja 2020, predložila nov tožbeni razlog v skladu s členom 84 Poslovnika. Komisija, EOR, Kraljevina Španija, Parlament, Svet in banka Banco Santander so vložili svoja stališča v predpisanih rokih.
- 91 Splošno sodišče je na predlog tretjega senata na podlagi člena 28 Poslovnika odločilo, da zadevo predodeli razširjenemu senatu.
- 92 Tožeča stranka je z dopisom, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 2. oktobra 2020, predložila nov dokazni predlog v skladu s členom 85(3) Poslovnika. Komisija, EOR, Kraljevina Španija, Parlament, Svet in banka Banco Santander so vložili svoja stališča v predpisanem roku.
- 93 Splošno sodišče je 16. marca 2021 v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika EOR pozvalo, naj predloži več dokumentov. EOR je z dopisom z dne 30. marca 2021 odgovoril, da so zahtevani dokumenti deloma zaupni in da jih lahko predloži, če Splošno sodišče sprejme pripravljalni ukrep.
- 94 Tožeča stranka je z dopisom, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 19. aprila 2021, predložila nov dokazni predlog in predlagala sprejetje ukrepov procesnega vodstva. Komisija, EOR, Parlament, Svet in banka Banco Santander so vložili svoja stališča v predpisanem roku.
- 95 Splošno sodišče je z dopisom z dne 12. maja 2021 na podlagi člena 24, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije na eni strani ter člena 91(b), člena 92(3) in člena 103 Poslovnika na drugi strani EOR odredilo, naj predloži popolne različice sheme za reševanje, vrednotenja 2, ocene ECB

z dne 6. junija 2017 glede tega, ali banka Banco Popular propada ali bo verjetno propadla, dopisa, ki ga je banka Banco Popular 6. junija 2017 poslala ECB, vključno s prilogo, in dopisa, ki ga je ECB 18. maja 2017 poslala banki Banco Popular. Splošno sodišče je EOR odredilo tudi, naj predloži nezaupni različici dopisa, ki ga je banka Banco Popular 6. junija 2017 poslala ECB, vključno s prilogo, in dopisa, ki ga je ECB 18. maja 2017 poslala banki Banco Popular.

- 96 Tožeča stranka je z dopisom, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 17. maja 2021, predlagala sprejetje ukrepov procesnega vodstva. Komisija, EOR, Kraljevina Španija, Parlament, Svet in banka Banco Santander so vložili svoja stališča v predpisanem roku.
- 97 Splošno sodišče je s sklepom z dne 9. junija 2021 iz spisa izločilo zaupne različice dokumentov, ki jih je predložil EOR v skladu s sklepom z dne 12. maja 2021, ter tožeči stranki in Kraljevini Španiji, Parlamentu, Svetu in banki Banco Santander posredovalo dopis, ki ga je banka Banco Popular 6. junija 2017 poslala ECB, brez priloge.
- 98 Ker sta bila dva člana tretjega razširjenega senata zadržana, je predsednik Splošnega sodišča za dopolnitev senata določil dva druga sodnika.
- 99 Stranke so na obravnavi 17. junija 2021 ustno podale navedbe in odgovorile na ustna vprašanja Splošnega sodišča.
- 100 Tožeča stranka je z dopisom, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 30. julija 2021, predlagala ponovno odprtje ustnega dela postopka v skladu s členom 113(2)(c) Poslovnika. Predsednik tretjega razširjenega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 27. avgusta 2021 ta predlog zavrnil, saj v obravnavani zadevi ni bil izpolnjen nobeden od pogojev iz člena 113(2) Poslovnika in elementi, s katerimi je tožeča stranka utemeljila svoj predlog za ponovno odprtje ustnega dela postopka, ne bi mogli odločilno vplivati na odločitev Splošnega sodišča.
- 101 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- razveljavi shemo za reševanje in Sklep 2017/1246 (v nadaljevanju skupaj: izpodbijana sklepa);
 - plačilo stroškov naloži EOR.
- 102 Komisija in EOR Splošnemu sodišču predlagata, naj:
- tožbo zavrne;
 - plačilo stroškov naloži tožeči stranki.
- 103 Kraljevina Španija, Svet in banka Banco Santander Splošnemu sodišču predlagajo, naj:
- tožbo zavrne;
 - plačilo stroškov naloži tožeči stranki.
- 104 Parlament Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne v delu, v katerem temelji na ugovorih nezakonnosti Uredbe št. 806/2014;

– plačilo stroškov naloži tožeči stranki.

IV. Pravo

A. Nov dokazni predlog z dne 19. aprila 2021

- 105 Tožeča stranka je z dopisom, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 19. aprila 2021, predložila nov dokazni predlog na podlagi člena 85(3) Poslovnika. Ta dokaz se nanaša na prošnjo za dostop do dokumentov, ki jo je tožeča stranka 4. maja 2018 naslovila na EOR in katere namen je bil prejeti naknadno dokončno vrednotenje banke Banco Popular in odgovor EOR z dne 19. junija 2018.
- 106 Komisija, EOR in banka Banco Santander trdijo, da ti dokumenti za ta spor niso upoštevni.
- 107 V skladu s členom 85(3) Poslovnika lahko glavne stranke predložijo dokaze ali podajo dokazne predloge še pred koncem ustnega dela postopka, če upravičijo zamudo pri njihovi predložitvi oziroma podaji.
- 108 V skladu z ustaljeno sodno prakso se zakonitost akta Unije presoja glede na dejanske in pravne okoliščine, ki so obstajale ob sprejetju akta (glej sodbo z dne 3. septembra 2015, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Komisija, C-398/13 P, EU:C:2015:535, točka 22 in navedena sodna praksa). Iz tega sledi, da pri presoji zakonitosti tega akta okoliščin, ki so nastale po sprejetju akta Unije, ni mogoče upoštevati (glej sodbo z dne 17. decembra 2014, Si.mobil/Komisija, T-201/11, EU:T:2014:1096, točka 64 in navedena sodna praksa).
- 109 Zadostuje ugotoviti, da se novi dokazni predlog, ki ga je predložila tožeča stranka, nanaša na korespondenco med njo in EOR v zvezi s prošnjo za dostop do dokumentov iz maja in junija 2018. Zato s temi dokumenti ni mogoče izpodbiti zakonitosti izpodbijanih sklepov, ker so precej poznejši od njunega sprejetja.
- 110 Poleg tega tožeča stranka ne pojasni, katera informacija iz te korespondence naj bi bila upoštevna za rešitev spora, in ne pojasni, katero trditev iz tožbe ali replike naj bi podpirala.
- 111 Ugotoviti je torej treba, da novi dokazni predlog, ki ga je tožeča stranka predložila 19. aprila 2021, ni upošteven za presojo zakonitosti izpodbijanih sklepov, ne da bi bilo treba preučiti, ali je tožeča stranka upravičila prepozno predložitev teh dokumentov, ki so ji bili ob upoštevanju njihovega datuma na voljo že pred vložitvijo replike.

B. Utemeljenost

- 112 Tožeča stranka v podporo tožbi navaja deset tožbenih razlogov. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve in pravice do obrambe iz členov 15 in 296 PDEU ter členov 42 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina). Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* in člena 88 Uredbe št. 806/2014. Tretji tožbeni razlog se nanaša na ugovor nezakonnosti, ker se s členoma 21 in 24 Uredbe št. 806/2014 kršijo načela v zvezi s prenosom pooblastil. Četrty tožbeni razlog se nanaša na ugovor nezakonnosti, ker sta s členoma 15 in 22 Uredbe št. 806/2014 kršena lastninska pravica iz člena 17 Listine in načelo sorazmernosti, določeno v členu 5(4) PEU.

Peti tožbeni razlog se nanaša na ugovor nezakonitosti, ker je s členoma 18 in 20 Uredbe št. 806/2014 kršena pravica do izjave, določena v členih 17 in 41 Listine. Šesti tožbeni razlog se nanaša na kršitev lastninske pravice, določene v členu 17 Listine, in na kršitev člena 5(4) PEU. Sedmi tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do izjave, določene v členih 17 in 41 Listine. Osmi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 18 Uredbe št. 806/2014, dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU. Deveti tožbeni razlog se nanaša na kršitev členov 14 in 20 Uredbe št. 806/2014, dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU. Deseti tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 14 Uredbe št. 806/2014, dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU.

- 113 Tožeča stranka v repliki navaja dva nova tožbena razloga. Enajsti tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 20(14) Uredbe št. 806/2014 v povezavi s členom 20(11) in (15) iste uredbe ter na bistveno kršitev postopka. Dvanajsti tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 20(1) Uredbe št. 806/2014 v povezavi s členom 20(3) in (5) iste uredbe.
- 114 Najprej je treba navesti, da se je s sodno prakso omejil obseg nadzora, ki ga izvaja Splošno sodišče, tako v primerih, v katerih izpodbijani akt temelji na presoji zelo zapletenih znanstvenih in tehničnih dejstev, kot tudi v primerih, ki vključujejo zapletene gospodarske ocene.
- 115 Po eni strani se mora nadzor sodišča Unije v zvezi s primeri, v katerih imajo organi Unije široko diskrecijsko pravico, zlasti glede presoje zelo zapletenih znanstvenih in tehničnih dejstev za določitev narave in obsega ukrepov, ki jih sprejmejo, omejiti na preučitev, ali se pri izvajanju take pravice ni zgodila očitna napaka ali zloraba pooblastila, oziroma tudi na to, ali ti organi niso očitno prekorali mej svoje diskrecijske pravice. V takem okviru sodišče Unije ne sme s svojo presojo znanstvenih in tehničnih dejstev nadomestiti presoje organov Unije, ki jim je Pogodba DEU edinim podelila to nalogo (sodbi z dne 21. julija 2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, točka 60, ter z dne 7. marca 2013, Bilbaína de Alquitranes in drugi/ECHA, T-93/10, EU:T:2013:106, točka 76; glej tudi sodbo z dne 11. maja 2017, Deza/ECHA, T-115/15, EU:T:2017:329, točka 163 in navedena sodna praksa).
- 116 Po drugi strani je nadzor, ki ga sodišča Unije izvajajo nad zapleteno gospodarsko presojjo organov Unije, omejen, in sicer nujno omejen na preverjanje spoštovanja postopkovnih pravil in obrazložitve, pravilnosti dejanskega stanja ter morebitnega obstoja očitnih napak v presoji in zlorabe pooblastil. V okviru tega nadzora torej sodišče Unije gospodarske presoje pristojnega organa Unije ne sme nadomestiti s svojo (glej v tem smislu sodbe z dne 11. julija 1985, Remia in drugi/Komisija 42/84, EU:C:1985:327, točka 34; z dne 10. decembra 2020, Comune di Milano/Komisija, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, točka 100 in navedena sodna praksa, ter z dne 16. januarja 2020, Iberpotash/Komisija, T-257/18, EU:T:2020:1, točka 96 in navedena sodna praksa).
- 117 Ker odločitve, ki jih mora sprejeti EOR v okviru postopka reševanja, temeljijo na zelo zapletenih gospodarskih in tehničnih presojah, je treba šteti, da se načela, ki izhajajo iz sodne prakse, navedene v točkah 115 in 116 zgoraj, uporabljajo za nadzor, ki ga mora izvesti sodišče.
- 118 Vendar, čeprav je EOR priznana diskrecijska pravica na gospodarskem in tehničnem področju, to ne pomeni, da sodišče Unije ne sme izvajati nadzora nad tem, kako EOR razlaga gospodarske podatke, na katerih temelji njegova odločitev. Kot je razsodilo Sodišče, mora namreč sodišče Unije tudi v primeru zapletenih presoj preveriti ne le vsebinsko pravilnost navedenih dokazov, njihovo zanesljivost in doslednost, ampak tudi, ali ti dokazi vsebujejo vse upoštevne podatke, ki jih je treba upoštevati pri presoji zapletenega položaja, ter ali je na njihovi podlagi mogoče utemeljiti zaključke, ki iz njih izhajajo (glej sodbe z dne 22. novembra 2007, Španija/Lenzing,

C-525/04 P, EU:C:2007:698, točka 57 in navedena sodna praksa; z dne 26. marca 2019, Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, točka 104 in navedena sodna praksa, ter z dne 10. decembra 2020, Comune di Milano/Komisija, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, točka 115 in navedena sodna praksa).

- 119 V zvezi s tem morajo biti dokazi, ki jih predloži tožeča stranka za ugotovitev, ali je EOR storil očitno napako pri presoji dejanskega stanja, ki je taka, da upravičuje razglasitev ničnosti sheme za reševanje, zadostni, da se presoja v tej shemi ne zdi verodostojna (glej po analogiji sodbe z dne 14. junija 2018, Lubrizol France/Svet, C-223/17 P, neobjavljena, EU:C:2018:442, točka 39; z dne 12. decembra 1996, AIUFFASS in AKT/Komisija, T-380/94, EU:T:1996:195, točka 59, ter z dne 13. decembra 2018, Comune di Milano/Komisija, T-167/13, EU:T:2018:940, točka 108 in navedena sodna praksa).
- 120 Splošno sodišče meni, da je treba najprej preučiti ugovore nezakonitosti, navedene v tretjem, četrtem in petem tožbenem razlogu, nato osmi tožbeni razlog ter nazadnje druge tožbene razloge.

1. Tretji tožbeni razlog: ugovor nezakonitosti, ker so s členoma 21 in 24 Uredbe št. 806/2014 kršena načela v zvezi s prenosom pooblastil

- 121 Tožeča stranka trdi, da so s členoma 21 in 24 Uredbe št. 806/2014 kršena načela, določena s sodbama z dne 13. junija 1958, Meroni/Visoka oblast (9/56, EU:C:1958:7), ter z dne 22. januarja 2014, Združeno kraljestvo/Parlament in Svet (C-270/12, EU:C:2014:18), na področju prenosa pooblastil s strani institucij. Prenos pooblastila za odpis in konverzijo lastniških instrumentov, določenega v členu 21 Uredbe št. 806/2014, in pooblastila za prodajo poslovanja, določenega v členu 24 iste uredbe, na EOR naj ne bi izpolnjeval treh pogojev, določenih v teh sodbah, in sicer da naj cilji ne bi bili natančno določeni, okoliščine in pogoji, pod katerimi bi bilo mogoče ta pooblastila izvajati, naj ne bi bili razmejeni in spoštovanje načela sorazmernosti naj ne bi bilo zagotovljeno.
- 122 Komisija, Parlament in Svet v bistvu trdijo, da zakonodajalec Unije na EOR ni prenesel diskrecijskih pravic, saj naj bi imela shema za reševanje, ki jo sprejme EOR, zavezujoče pravne učinke le, če jo Komisija ali Svet odobri. Za pooblastila iz členov 21 in 24 Uredbe št. 806/2014 naj bi bila v skladu s sodbo z dne 13. junija 1958, Meroni/Visoka oblast (9/56, EU:C:1958:7), potrebna odobritev Komisije. Ker je pristojnost za odločanje o vprašanjih, ki vključujejo diskrecijske presoje, pridržana Komisiji ali Svetu, naj bi zadnjenavedena tako prevzela pravno in politično odgovornost za določanje politike Unije na področju reševanja.
- 123 Opozoriti je treba, da Pogodbi ne vsebujeta nobene določbe o podelitvi pristojnosti organu ali agenciji Unije. To je zato, ker ni nobene navedbe agencij ne v členu 290 PDEU, ki določa prenos regulativnih pooblastil v okviru zakonodajnih aktov na Komisijo, ne v členu 291 PDEU, ki podeljuje izvedbena pooblastila državam članicam, Komisiji in v nekaterih omejenih primerih Svetu (sklepni predlogi generalnega pravobranilca N. Jääskinena v zadevi Združeno kraljestvo/Parlament in Svet, C-270/12, EU:C:2013:562, točka 75).
- 124 Zato so načela v zvezi s prenosom pooblastil določena v sodni praksi, zlasti v sodbi z dne 13. junija 1958, Meroni/Visoka oblast (9/56, EU:C:1958:7). Dalje, v sodbi z dne 22. januarja 2014, Združeno kraljestvo/Parlament in Svet (C-270/12, EU:C:2014:18), so bila ta načela uporabljena v primeru, ko je zakonodajalec Unije na agencijo prenesel avtonomna pooblastila.

- 125 V točki 41 sodbe z dne 22. januarja 2014, Združeno kraljestvo/Parlament in Svet (C-270/12, EU:C:2014:18), je Sodišče navedlo, da je v sodbi z dne 13. junija 1958, Meroni/Visoka oblast (9/56, EU:C:1958:7), v bistvu poudarilo, da se posledice, ki izhajajo iz prenosa pooblastil, zelo razlikujejo glede na to, ali gre za jasno razmejena izvedbena pooblastila, nad uporabo katerih je zato mogoč strog nadzor glede na objektivna merila, ki jih določi organ, ki pooblastila prenese, ali pa gre za „diskrecijsko pravico s širokim poljem proste presoje, ki bi lahko bila uporabljena tako, da bi dejansko omogočila izvajanje gospodarske politike“.
- 126 Sodišče je dodalo, da je v sodbi z dne 13. junija 1958, Meroni/Visoka oblast (9/56, EU:C:1958:7), navedlo tudi, da prenos prve vrste ne more občutno spremeniti posledic, ki nastanejo pri izvajanju pooblastil, na katera vpliva, medtem ko prenos druge vrste s tem, da odločitve organa, ki prenese pooblastila, nadomesti z odločitvami organa, ki jih je prenesel, povzroči „dejanski prenos odgovornosti“ (sodba z dne 22. januarja 2014, Združeno kraljestvo/Parlament in Svet, C-270/12, EU:C:2014:18, točka 42).
- 127 Uvodoma je treba ugotoviti, da je postopek za sprejetje ukrepov za reševanje, ki ga je zakonodajalec uvedel z Uredbo št. 806/2014, sledil ugotovitvam pravne službe Sveta v mnenju z dne 7. oktobra 2013 v zvezi s predlogom uredbe Komisije, katere namen je bil oceniti združljivost postopka, prvotno predvidenega v predlogu uredbe, z načeli glede prenosa pooblastil, kot so bila razložena v sodbi z dne 13. junija 1958, Meroni/Visoka oblast (9/56, EU:C:1958:7).
- 128 V predlogu uredbe, ki je bil obravnavan v tem mnenju, je bila delitev pristojnosti med Komisijo in EOR prvotno drugačna od tiste, ki je bila nazadnje določena v Uredbi št. 806/2014. Komisija je imela med drugim pooblastilo za uvedbo postopka reševanja subjekta, vzpostavitev okvira za uporabo instrumentov za reševanje ter odločanje o tem, ali in kako naj se uporabijo pooblastila za odpis in konverzijo lastniških instrumentov, EOR pa je bil v skladu z okvirom, ki ga je določila Komisija, pristojen za sprejemanje sklepov, naslovljenih na nacionalne organe za reševanje.
- 129 Pravna služba Sveta je v mnenju ugotovila, da nekateri ukrepi, ki bi jih EOR lahko vključil v sklep o reševanju, niso dovolj natančno opredeljeni. Pravna služba Sveta je menila, da sta splošna sistematika in struktura predloga uredbe, v kateri Komisija sprejme osnovni sklep o reševanju, EOR pa mora ukrepati v okviru meril, ki jih določi Komisija, v skladu s pravom Unije, kot je bilo razloženo v sodbi z dne 13. junija 1958, Meroni/Visoka oblast (9/56, EU:C:1958:7). Vendar je menila, da so pooblastila EOR za izvajanje instrumentov za reševanje in njegove odločitve do neke mere diskrecijske narave in presegajo izvajanje povsem tehničnih pooblastil. Sklenila je, da bi bilo zato morda treba v uredbo vključiti druge določbe, da bi se ustrezno opredelila uporaba instrumentov za reševanje s strani EOR, ali pa v izvajanje teh pooblastil vključiti institucijo Unije z izvedbenimi pooblastili.
- 130 Zakonodajalec Unije je ob upoštevanju tega mnenja pravne službe Sveta spremenil mehanizem za sprejetje ukrepov za reševanje. V delu, v katerem sprejetje ukrepa za reševanje vključuje diskrecijsko pravico, je zakonodajalec to pristojnost pridržal instituciji, in ne EOR.
- 131 To je razvidno zlasti iz uvodnih izjav 24 in 26 Uredbe št. 806/2014, v katerih je navedeno:
- „(24) Ker lahko politiko Unije za reševanje oblikujejo le institucije Unije in ker pri sprejetju posamezne sheme za reševanje obstaja določena raven diskrecije, je treba zagotoviti ustrezno vključenost Sveta in Komisije kot institucij, ki lahko v skladu s členom 291 PDEU izvajata izvedbena pooblastila. Ocenio diskrecijskih vidikov odločitev o reševanju, ki jih sprejme [EOR], bi morala opraviti Komisija. Glede na znaten vpliv odločitev o reševanju

na finančno stabilnost držav članic in Unije kot take ter fiskalno suverenost držav članic je pomembno, da se izvedbeno pooblastilo za sprejemanje nekaterih odločitev v zvezi z reševanjem prenese na Svet. Zato bi moral Svet na predlog Komisije izvajati dejanski nadzor nad oceno [EOR] o tem, ali obstaja javni interes, in oceniti vse bistvene spremembe zneska iz sklada, ki se uporabi pri posameznem ukrepu za reševanje. [...]

(26) [...] Če [EOR] meni, da so izpolnjena vsa merila za sprožitev reševanja, bi moral sprejeti shemo za reševanje. Postopek v zvezi s sprejetjem sheme za reševanje, ki vključuje Svet in Komisijo, krepi potrebno operativno neodvisnost odbora, hkrati pa upošteva načelo prenosa pooblastil agencijam v skladu z razlago Sodišča Evropske unije [...]. Zato je v tej uredbi določeno, da začne shema za reševanje, ki jo sprejme [EOR], veljati le, če ji v roku 24 ur po tem, ko jo [EOR] sprejme, Svet ali Komisija ne nasprotuje ali če jo Komisija odobri. Razlogi, zaradi katerih je Svetu dovoljeno, da na predlog Komisije nasprotuje shemi za reševanje, ki jo sprejme [EOR], bi morali biti strogo omejeni na to, ali obstaja javni interes in ali Komisija bistveno spremeni znesek uporabe sklada, ki ga predlaga [EOR]. [...] Komisija bi morala v svoji vlogi opazovalke na sejah [EOR] ves čas preverjati, ali shema za reševanje, ki jo sprejme [EOR], v celoti upošteva to uredbo, zagotavlja ustrezno ravnotežje med različnimi cilji in interesi, ki so v igri, upošteva javni interes in ohranja celovitost notranjega trga. Glede na to, da mora biti postopek odločanja pri ukrepih za reševanje zelo hiter, bi morala Svet in Komisija tesno sodelovati, Svet pa ne bi smel podvajati pripravljalnega dela, ki ga je že začela Komisija. [...]"

- 132 Tako v zvezi s postopkom reševanja člen 18(7) Uredbe št. 806/2014 določa, da Komisija bodisi odobri shemo za reševanje bodisi ji nasprotuje glede diskrecijskih vidikov in da shema reševanja lahko začne veljati le, če ji Svet ali Komisija v 24 urah po tem, ko jo je EOR poslal, ne nasprotuje.
- 133 Zato mora v skladu s členom 18(7) Uredbe št. 806/2014 institucija Unije, in sicer Komisija ali Svet, odobriti shemo za reševanje glede njenih diskrecijskih vidikov, da bi ta imela pravne učinke. Zakonodajalec Unije je tako instituciji zaupal pravno in politično odgovornost za določitev politike Unije na področju reševanja, s čimer se je izognil „resničnemu premiku odgovornosti“, ne da bi na EOR prenesel avtonomno pooblastilo v smislu sodbe z dne 13. junija 1958, Meroni/Visoka oblast (9/56, EU:C:1958:7).
- 134 Kot trdijo Komisija, Parlament in Svet, evropski zakonodajalec z uvedbo postopka za sprejetje ukrepa za reševanje iz Uredbe št. 806/2014 in s tem, da je odločitev glede diskrecijskih vidikov takega ukrepa izrecno pridržal institucijam Unije, ni prenesel avtonomnih pooblastil na EOR.
- 135 Glede na te preudarke je treba preučiti pristojnosti, ki so EOR podeljene s členom 21 Uredbe št. 806/2014 v zvezi s pooblastilom za odpis in konverzijo lastniških instrumentov ter s členom 24 iste uredbe v zvezi z instrumentom prodaje poslovanja, na katera se nanaša ugovor nezakonitosti, ki ga navaja tožeča stranka.
- 136 Najprej je treba navesti, da se z izbiro instrumenta prodaje poslovanja ter izvajanjem pooblastila za odpis in konverzijo lastniških instrumentov v okviru ukrepa za reševanje predpostavlja, da so pogoji za sprejetje sheme za reševanje iz člena 18(1) Uredbe št. 806/2014 izpolnjeni. Zlasti to pomeni, da je ukrep za reševanje potreben zaradi javnega interesa v smislu člena 18(1)(c) Uredbe št. 806/2014.

- 137 V skladu s členom 18(7), tretji pododstavek, točka (a), Uredbe št. 806/2014 lahko Komisija po tem, ko ji EOR pošlje shemo za reševanje, Svetu priporoči, naj shemi za reševanje nasprotuje zato, ker shema za reševanje, ki jo je sprejel odbor, ne izpolnjuje merila javnega interesa iz odstavka 1(c) tega člena.
- 138 Od izpolnjevanja pogoja iz člena 18(1)(c) Uredbe št. 806/2014 je odvisna odločitev, da se za institucijo začne postopek reševanja, pregled nujnosti ukrepa glede na javni interes pa vključuje izvajanje diskrecijske pravice, ki vključuje široko polje proste presoje. Iz tega razloga je zakonodajalec Unije nadzor izpolnjevanja tega pogoja izrecno prenesel na Komisijo in po možnosti na Svet, in ne na EOR.
- 139 Člen 18(5) Uredbe št. 806/2014 določa, da „[se] [z]a namene točke (c) odstavka 1 tega člena [...] šteje, da je ukrep za reševanje v javnem interesu, če je potreben za uresničitev enega ali več ciljev reševanja iz člena 14 in je sorazmeren z njimi ter če s prenehanjem subjekta v skladu z običajnim insolvenčnim postopkom teh ciljev reševanja ne bi bilo mogoče doseči v enaki meri“.
- 140 Člen 14(1) Uredbe št. 806/2014 določa:
- „[EOR], Svet, Komisija in kadar je ustrezno, nacionalni organi za reševanje, pri ukrepanju v okviru postopka za reševanje iz člena 18 v skladu s svojimi odgovornostmi upoštevajo cilje reševanja ter izberejo instrumente za reševanje in pooblastila za reševanje, ki so po njihovem mnenju najustreznejši za doseganje ciljev reševanja glede na okoliščine primera.“
- 141 Iz tega izhaja, da mora Komisija v okviru ocene spoštovanja merila javnega interesa presoditi, ali sta izbira instrumenta za reševanje ter izvajanje pooblastila za odpis in konverzijo lastniških instrumentov prilagojena ciljem reševanja in sorazmerna z njimi. Iz tega je razvidno tudi, da mora Komisija presoditi, ali je shema za reševanje, ki jo je predvidel EOR, prilagojena okoliščinam zadevnega subjekta, zlasti ob upoštevanju razlogov, iz katerih se je štelo, da ta subjekt propada ali bo verjetno propadel.
- 142 Zato je treba na eni strani šteti, da izbira instrumenta prodaje poslovanja, določenega v členu 24 Uredbe št. 806/2014, kot instrumenta za reševanje prispeva k sorazmernosti ukrepa glede na merilo javnega interesa in da Uredba št. 806/2014 izrecno določa, da mora Komisija ta instrument odobriti ali mu nasprotovati. Zato je treba šteti, da EOR s tem členom ni podeljena diskrecijska pravica.
- 143 Po drugi strani je treba v zvezi z izvajanjem pooblastila za odpis in konverzijo lastniških instrumentov iz člena 21 Uredbe št. 806/2014 poudariti, da se v tem členu pogosto napotuje na postopek iz člena 18 iste uredbe, zlasti v členu 21(9), ki določa, da „[k]adar je izpolnjen eden ali več pogojev iz odstavka 1 in so izpolnjeni tudi pogoji iz člena 18(1), se uporabi postopek iz člena 18(6), (7) in (8)“. Tako je odločitev o odpisu in konverziji lastniških instrumentov zadevnega subjekta podvržena postopku sprejetja sheme za reševanje iz člena 18 Uredbe št. 806/2014 in zlasti odobritvi Komisije.
- 144 Poleg tega je pooblastilo za odpis in konverzijo lastniških instrumentov del pooblastil za reševanje iz člena 14(1) Uredbe št. 806/2014, katerega uporaba mora biti sorazmerna glede na cilje reševanja in ki spadajo v okvir presoje Komisije glede spoštovanja merila javnega interesa. Zato je treba ugotoviti, da EOR s členom 21 Uredbe št. 806/2014 ni podeljena diskrecijska pravica.

- 145 Poleg tega je treba opozoriti, da imata izbira instrumenta prodaje poslovanja ter izvajanje pooblastila za odpis in konverzijo lastniških instrumentov kot bistvenih elementov sheme za reševanje pravne učinke le, če jih je odobrila institucija Unije, in sicer Komisija ali Svet.
- 146 Zato je treba ugotoviti, da člena 21 in 24 Uredbe št. 806/2014 ne vsebujeta prenosa avtonomnih pooblastil na EOR v smislu sodbe z dne 13. junija 1958, Meroni/Visoka oblast (9/56, EU:C:1958:7).
- 147 Tožeča stranka s svojimi trditvami v bistvu zatrjuje, da prenos pooblastil, ki so EOR podeljena s členoma 21 in 24 Uredbe št. 806/2014, ne izpolnjuje pogojev iz sodbe z dne 22. januarja 2014, Združeno kraljestvo/Parlament in Svet (C-270/12, EU:C:2014:18), navedenih v točki 121 zgoraj.
- 148 Ker pa je bilo ugotovljeno, da člena 21 in 24 Uredbe št. 806/2014 ne vodita do prenosa pooblastil na EOR, se torej pogoji, ki jih je Sodišče določilo v sodbi z dne 22. januarja 2014, Združeno kraljestvo/Parlament in Svet (C-270/12, EU:C:2014:18), katerih namen je presoditi, ali je prenos avtonomnih pooblastil, podeljenih agenciji, v skladu z načeli, določenimi v sodbi z dne 13. junija 1958, Meroni/Visoka oblast (9/56, EU:C:1958:7), v obravnavani zadevi ne uporabljajo. Zato trditve tožeče stranke, s katerimi želi dokazati, da pogoji iz te sodbe niso bili izpolnjeni, niso upoštevne.
- 149 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da je treba ugovor nezakonnosti členov 21 in 24 Uredbe št. 806/2014 zavriniti.

2. Četrty tožbeni razlog: ugovor nezakonnosti, ker sta s členoma 15 in 22 Uredbe št. 806/2014 kršena lastninska pravica, določena v členu 17 Listine, in načelo sorazmernosti, določeno v členu 5(4) PEU

- 150 Tožeča stranka na podlagi člena 277 PDEU navaja ugovor nezakonnosti členov 15 in 22 Uredbe št. 806/2014. V bistvu trdi, da ti določbi v delu, v katerem delničarje zavezuje, da v vseh okoliščinah prevzamejo prve izgube, po eni strani kršita lastninsko pravico, zagotovljeno s členom 17 Listine, ne da bi bilo mogoče to omejitev šteti za upravičeno v skladu s členom 52(1) Listine, in po drugi strani načelo sorazmernosti, zagotovljeno s členom 5(4) PEU.
- 151 Tožeča stranka trdi, da člena 15 in 22 Uredbe št. 806/2014 omejujeta lastninsko pravico delničarjev, ker morajo ti nositi izgube, ki izhajajo iz reševanja. Ta člena naj bi preprečevala iskanje manj omejevalnih rešitev in naj torej ne bi izpolnjevala pogojev iz člena 52(1) Listine. V zvezi s tem trdi, da ni mogoče dokazati splošne domneve, da naj bi obstajal javni interes za to, da prve izgube prevzamejo delničarji, ne da bi bilo mogoče preučiti druge ukrepe. Tožeča stranka meni, da bi moral javni organ imeti možnost oceniti javni interes, da se ne uporabijo javna sredstva ali da se ne uporabi ESR, v vsakem konkretnem primeru glede na položaj javnih financ, razmere na trgu, gospodarski okvir in solventnost institucije.
- 152 Tožeča stranka trdi tudi, da je s členoma 15 in 22 Uredbe št. 806/2014 kršeno načelo sorazmernosti, zagotovljeno s členom 5(4) PEU, ker bi EOR moral imeti možnost, da od primera do primera preveri, ali obstaja javni interes za to, da izgube prevzamejo delničarji, oziroma ali mora imeti lastninska pravica prednost pred okoliščinami vsakega posameznega primera. S tema členoma naj bi se uvajala tudi diskriminacija med različnimi razredi upnikov, zlasti z vidika člena 27(3) Uredbe št. 806/2014.
- 153 Najprej je treba opozoriti, da določbi, katerih zakonitost tožeča stranka izpodbija, vsebujeta splošna načela, ki urejajo reševanje ali instrumente za reševanje.

154 Člen 15(1) Uredbe št. 806/2014 določa:

„Pri ukrepanju v okviru postopka reševanja iz člena 18 [EOR], Svet, Komisija in, kadar je to ustrezno, nacionalni odbori za reševanje, sprejmejo vse primerne ukrepe za zagotavljanje, da se ukrep za reševanje sprejme v skladu z naslednjimi načeli:

(a) delničarji institucije v postopku reševanja prevzamejo prve izgube;

[...]“.

155 Člen 22(1) Uredbe št. 806/2014 določa:

„Kadar se [EOR] odloči, da za subjekt ali skupino iz člena 7(2) ali za subjekt ali skupino iz člena 7(4)(b) in (5) – če so izpolnjeni pogoji za uporabo navedenih odstavkov – uporabi instrument za reševanje, in bi ta ukrep za reševanje povzročil, da bi izgube krili upniki ali da bi se njihove terjatve konvertirale, [EOR] naroči nacionalnim organom za reševanje, naj pooblastila za odpis in konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov v skladu s členom 21 izvajajo neposredno pred uporabo instrumenta za reševanje ali skupaj z njegovo uporabo.“

156 Ugotoviti je treba, da odpis in konverzija lastniških instrumentov iz člena 22 Uredbe št. 806/2014 pomenita uporabo načela, v skladu s katerim delničarji prevzamejo prve izgube, določenega v členu 15 iste uredbe.

157 Člen 17(1) Listine določa:

„Vsakdo ima pravico imeti v posesti svojo zakonito pridobljeno lastnino, jo uporabljati, z njo razpolagati in jo komu zapustiti. Lastnina se nikomur ne sme odvzeti, razen v javno korist v primerih in pod pogoji, ki jih določa zakon, vendar le proti pravični in pravočasni odškodnini za njeno izgubo. Uživanje lastnine se lahko uredi z zakonom, kolikor je to potrebno zaradi splošnega interesa.“

158 Člen 52(1) Listine določa:

„Kakršno koli omejevanje uresničevanja pravic in svoboščin, ki jih priznava ta listina, mora biti predpisano z zakonom in spoštovati bistveno vsebino teh pravic in svoboščin. Ob upoštevanju načela sorazmernosti so omejitve dovoljene samo, če so potrebne in če dejansko ustrezajo ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija, ali če so potrebne zaradi zaščite pravic in svoboščin drugih.“

159 Opozoriti je treba, da v skladu z ustaljeno sodno prakso lastninska pravica, ki je zagotovljena s členom 17(1) Listine, ni absolutna in da je lahko njeno izvajanje predmet omejitev, ki so upravičene s cilji v splošnem interesu, ki jih priznava Unija. Izvajanje lastninske pravice – kot izhaja iz člena 52(1) Listine – se zato lahko omeji, če te omejitve dejansko ustrezajo zastavljenim ciljem v splošnem interesu in glede na uresničevani cilj ne pomenijo pretiranega in nesprejemljivega posega, ki bi okrnil bistvo tako zagotovljene pravice (glej sodbo z dne 20. septembra 2016, Ledra Advertising in drugi/Komisija in ECB, od C-8/15 P do C-10/15 P, EU:C:2016:701, točki 69 in 70 ter navedena sodna praksa; sodbi z dne 16. julija 2020, Adusbef in drugi, C-686/18, EU:C:2020:567, točka 85, ter z dne 23. maja 2019, Steinhoff in drugi/ECB, T-107/17, EU:T:2019:353, točka 100).

160 Iz tega izhaja, da lastninska pravica ni absolutna, ampak je lahko predmet omejitev, če so te predvidene v besedilih, ki se uporabljajo, potrebne za uresničevanje cilja v splošnem interesu in sorazmerne s tem ciljem.

- 161 Na prvem mestu, iz sodne prakse izhaja, da imajo finančne storitve osrednjo vlogo v gospodarstvu Unije. Banke in kreditne institucije so za podjetja, dejavna na različnih trgih, bistven vir financiranja. Poleg tega so banke pogosto med seboj povezane in veliko jih posluje na mednarodni ravni. Zato obstaja tveganje, da se propad ene ali več bank hitro razširi na druge banke, bodisi v zadevni državi članici bodisi v drugih državah članicah. To pa lahko povzroči prelivanje negativnih učinkov v druge sektorje gospodarstva (sodbe z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 50; z dne 20. septembra 2016, Ledra Advertising in drugi/Komisija in ECB, od C-8/15 P do C-10/15 P, EU:C:2016:701, točka 72, ter z dne 25. marca 2021, Balgarska narodna banka, C-501/18, EU:C:2021:249, točka 108).
- 162 Po mnenju Sodišča je cilj zagotovitve stabilnosti finančnega sistema ob izogibanju čezmerni javni porabi in čim manjšemu izkrivljanju konkurence prevladujoč javni interes (sodba z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 69).
- 163 Sodišče je že razsodilo, da so ob upoštevanju cilja zagotavljanja stabilnosti bančnega sistema v euroobmočju in glede na neposredno tveganje finančnih izgub, ki bi ogrozilo imetnike vlog pri zadevnih bankah v primeru njunega stečaja, nekatere omejitve lastninske pravice lahko upravičene (glej v tem smislu sodbo z dne 20. septembra 2016, Ledra Advertising in drugi/Komisija in ECB, od C-8/15 P do C-10/15 P, EU:C:2016:701, točka 74).
- 164 Sodišče je prav tako razsodilo, da čeprav obstaja jasen splošni interes za zagotovitev močnega in doslednega varstva vlagateljev po vsej Uniji, pa ni mogoče šteti, da ta interes v vseh okoliščinah prevlada nad splošnim interesom zagotovitve stabilnosti finančnega sistema (sodbi z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 91, ter z dne 8. novembra 2016, Dowling in drugi, C-41/15, EU:C:2016:836, točka 54).
- 165 V zvezi s tem je v uvodni izjavi 61 Uredbe št. 806/2014 navedeno, da bi morale biti omejitve pravic delničarjev in upnikov skladne z načeli iz člena 52 Listine in da bi bilo treba instrumente za reševanje uporabljati samo za subjekte, ki propadajo ali bodo verjetno propadli, in samo, če je to potrebno za doseganje cilja finančne stabilnosti v splošnem interesu.
- 166 Poudariti je treba, da člen 15(1) in člen 22(1) Uredbe št. 806/2014 izrecno določata, da se izvajata v okviru ukrepa za reševanje, kar pomeni, da se z njima uresničujejo cilji reševanja.
- 167 V zvezi s tem člen 14(2) Uredbe št. 806/2014 določa, da so cilji reševanja naslednji: zagotoviti kontinuiteto kritičnih funkcij, izogniti se resnim negativnim vplivom na finančno stabilnost zlasti s preprečevanjem širjenja negativnega vpliva, zaščititi javna sredstva s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javne finančne podpore, zaščititi vlagatelje ter zaščititi kapital in sredstva strank.
- 168 Zato je treba ugotoviti, da je cilj, ki se uresničuje z ukrepom za reševanje, katerega namen je zagotoviti stabilnost finančnega sistema, cilj splošnega interesa, s katerim je mogoče na podlagi sodne prakse, navedene v točkah od 162 do 164 zgoraj, upravičiti nekatere omejitve lastninske pravice. Z omejitvami lastninske pravice delničarjev, ki bi jih lahko povzročila člena 15 in 22 Uredbe št. 806/2014, se uresničuje isti cilj splošnega interesa, ki ga priznava Unija, in so torej lahko upravičene v skladu z zahtevami iz člena 52(1) Listine.
- 169 Na drugem mestu je treba opozoriti, da morajo biti za uporabo členov 15 in 22 Uredbe št. 806/2014 izpolnjeni pogoji za sprejetje ukrepa za reševanje.

- 170 V zvezi s pogoji za sprejetje ukrepa za reševanje člen 18(1) Uredbe št. 806/2014 določa, da subjekt, na katerega se nanaša ukrep za reševanje, propada ali bo verjetno propadel, da ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko kakršni koli alternativni ukrepi zasebnega sektorja ali nadzorna dejavnost preprečili propad tega subjekta v razumnem času ter da je ukrep potreben zaradi javnega interesa.
- 171 Poudariti je treba tudi, kot je razvidno zlasti iz člena 18(8) Uredbe št. 806/2014, da je ukrep za reševanje rešitev, ki je alternativa običajnemu insolvenčnemu postopku.
- 172 Sodišče je v zvezi z delničarji bank razsodilo, da v skladu s splošno ureditvijo, ki velja za položaj delničarjev v delniških družbah, ti v celoti nosijo tveganje svojih naložb (sodba z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 73).
- 173 Sodišče je na področju državnih pomoči menilo, da so delničarji odgovorni za dolgove banke do višine njenega osnovnega kapitala, zato ni mogoče šteti, da to, da se v točkah od 40 do 46 Sporočila Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za podporne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize od 1. avgusta 2013 dalje („sporočilo o bančništvu“) (UL 2013, C 216. str. 1) zahteva, da za odpravo kapitalskega primanjkljaja banke ti delničarji pred dodelitvijo državne pomoči prispevajo h kritju njenih izgub v enakem obsegu, kot če taka državna pomoč ne bi bila dodeljena, posega v njihovo lastninsko pravico (sodba z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 74).
- 174 Po analogiji je treba ugotoviti, da sta v primeru subjekta, zoper katerega je sprejet ukrep za reševanje, uporaba načela, v skladu s katerim delničarji prevzamejo prve izgube, iz člena 15 Uredbe št. 806/2014, ter izvajanje pooblastila za odpis in konverzijo lastniških instrumentov iz člena 22 iste uredbe posledica dejstva, da morajo delničarji subjekta nositi tveganja, neločljivo povezana z njihovimi naložbami, in dejstva, da morajo, ker je ta subjekt predmet reševanja zaradi propada, nositi ekonomske posledice tega subjekta.
- 175 Tožeča stranka navaja več trditev, s katerimi zatrjuje, da je s členoma 15 in 22 Uredbe št. 806/2014 kršeno načelo sorazmernosti, ker ne omogočata analize vsakega primera posebej ali preučitve drugih rešitev.
- 176 V skladu z ustaljeno sodno prakso se z načelom sorazmernosti, ki je eno splošnih načel prava Unije, zahteva, da akti institucije Unije ne presežejo meje tistega, kar je primerno in nujno za uresničitev legitimnih ciljev, ki jim zadevna ureditev sledi, pri čemer je treba takrat, kadar je mogoče izbirati med več primernimi ukrepi, uporabiti tistega, ki je najmanj omejujoč, povzročene neugodnosti pa ne smejo biti čezmerne glede na zastavljene cilje (glej sodbi z dne 30. aprila 2019, Italija/Svet (Ribolovna kvota za sredozemsko mečarico), C-611/17, EU:C:2019:332, točka 55 in navedena sodna praksa, ter z dne 6. maja 2021, Bayer CropScience in Bayer/Komisija, C-499/18 P, EU:C:2021:367, točka 166 in navedena sodna praksa). Na to načelo je opozorjeno v členu 5(4) PEU in v členu 1 Protokola o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti, ki je priložen Pogodbi EU in Pogodbi DEU.
- 177 Prvič, tožeča stranka trdi, da se člena 15 in 22 Uredbe št. 806/2014 uporabljata v vseh okoliščinah, ne da bi se upoštevale okoliščine vsakega posameznega primera.
- 178 Res je, da člen 15 Uredbe št. 806/2014 vsebuje načelo, ki mora usmerjati vsak ukrep za reševanje, saj morajo delničarji prevzeti tveganja, povezana z njihovimi naložbami. V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 173 zgoraj, prispevek delničarjev k izgubam banke ne more pomeniti kršitve njihove lastninske pravice.

- 179 Vendar v nasprotju s tem, kar se zdi, da trdi tožeča stranka, uporaba tega načela ne vodi samodejno do izvajanja pooblastila za odpis in konverzijo lastniških instrumentov iz člena 22 Uredbe št. 806/2014 v vsakem primeru, ko je zoper subjekt sprejet ukrep za reševanje.
- 180 Tako so v zvezi z udeležbo delničarjev in upnikov v členu 21 Uredbe št. 806/2014 navedeni pogoji, pod katerimi se izvaja pooblastilo za odpis in konverzijo lastniških instrumentov.
- 181 Poleg tega je treba ugotoviti, da člen 22 Uredbe št. 806/2014 ne določa uporabe določenega instrumenta za reševanje. EOR in Komisija morata glede na okoliščine primera odločiti o najprimernejšem instrumentu za reševanje.
- 182 Drugič, tožeča stranka trdi, da se s členoma 15 in 22 Uredbe št. 806/2014 preprečuje iskanje manj omejevalnih rešitev, kot je uporaba ESR, javnih sredstev ali posojil glede na okoliščine. Ugotoviti je treba, da ta trditev temelji na napačnem razumevanju sheme za reševanje.
- 183 Po eni strani se namreč v skladu s členom 18(1)(b) Uredbe št. 806/2014 s sprejetjem ukrepa za reševanje in s tem izvajanjem pooblastila za odpis in konverzijo lastniških instrumentov v tem okviru predpostavlja neobstoj alternativne rešitve zasebnega sektorja ali nadzorne rešitve.
- 184 Manj omejevalnih rešitev, ki jih je predvidela tožeča stranka, torej ni mogoče šteti za ukrepe, ki so alternativni udeležbi delničarjev in upnikov v okviru ukrepa za reševanje.
- 185 Poleg tega se zdi, da tožeča stranka ne upošteva dejstva, da je ukrep za reševanje alternativa prenehanju subjekta po običajnem insolvenčnem postopku. Če bi bilo mogoče težave, s katerimi se sooča banka, rešiti s posojili javne ali zasebne narave, ne bi bilo mogoče začeti postopka reševanja, ker pogoj iz člena 18(1)(b) Uredbe št. 806/2014 ne bi bil izpolnjen.
- 186 Po drugi strani je treba navesti, da dodelitev državne pomoči ali pomoči ESR v okviru ukrepa za reševanje na podlagi člena 19 Uredbe št. 806/2014 ni izključena. Tako lahko EOR in Komisija v nasprotju s trditvami tožeče stranke glede na okoliščine obravnavane zadeve odločita, da dovolita uporabo javnih sredstev ali ESR.
- 187 Tretjič, tožeča stranka v repliki dodaja, da člena 15 in 22 Uredbe št. 806/2014 ne omogočata uporabe prožnejših rešitev, zlasti v primeru likvidnostne krize, ki ni najresnejša težava, s katero se lahko sooča banka, kot so posojila javnih organov ali likvidnostna pomoč ECB.
- 188 Kot se zdi, tožeča stranka s to trditvijo zakonodajalcu očita, da v členu 22 Uredbe št. 806/2014 ni predvidel druge rešitve od ukrepa za reševanje za rešitev težav, s katerimi se lahko srečuje banka. Zadostuje ugotovitev, da je ta trditev brezpredmetna, saj če banka ni v položaju, v katerem izpolnjuje pogoje za to, da se zanjo lahko uporabi ukrep za reševanje, to ne spada na področje uporabe Uredbe št. 806/2014.
- 189 V nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, lahko likvidnostna kriza vsekakor povzroči, da banka ne bi mogla poravnati svojih dolgov ali drugih obveznosti ob zapadlosti, ali obstoj objektivnih elementov, na podlagi katerih bi bilo mogoče sklepati, da bo do tega prišlo v bližnji prihodnosti, kar je eden od primerov, določenih v členu 18(4)(c) Uredbe št. 806/2014, v katerem se bo za subjekt štelo, da propada ali bo verjetno propadel.

- 190 Četrtrič, tožeča stranka trdi, da je s členoma 15 in 22 Uredbe št. 806/2014 kršeno tudi načelo sorazmernosti, ker določata diskriminacijo med različnimi razredi upnikov in ker naj bi bilo imetnikom vlog odobreno neupravičeno prednostno obravnavanje.
- 191 Opozoriti je treba, da je načelo enakega obravnavanja splošno načelo prava Unije, ki je zdaj določeno v členih 20 in 21 Listine in ki zahteva, da se primerljivi položaji ne smejo obravnavati različno in da se različni položaji ne smejo obravnavati enako, razen če je tako obravnavanje objektivno upravičeno (sodbe z dne 9. marca 2017, Milkova, C-406/15, EU:C:2017:198, točka 55; z dne 16. decembra 2020, Svet in drugi/K. Chrysostomides & Co. in drugi, C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P in C-604/18 P, EU:C:2020:1028, točka 191, ter z dne 3. junija 2021, Madžarska/Parlament, C-650/18, EU:C:2021:426, točka 98).
- 192 V zvezi s tem je po eni strani dovolj poudariti, da člen 15(1)(b) Uredbe št. 806/2014 določa, da „po delničarjih institucije v postopku reševanja prevzamejo izgube upniki, in sicer glede na prednost njihovih terjatev v skladu s členom 17, razen če je v tej uredbi izrecno določeno drugače“. Člen 15(1)(f) Uredbe št. 806/2014 določa, da se upniki istega razreda obravnavajo enakovredno.
- 193 Poleg tega člen 21(10) Uredbe št. 806/2014 določa tudi, da „[EOR] zagotovi, da nacionalni organi za reševanje izvajajo pooblastila za odpis ali konverzijo brez odlašanja, v skladu s prednostnim razporedom terjatev na podlagi člena 17“. Ta določba določa prednostni vrstni red terjatev in v zvezi s tem razlikuje med različnimi razredi upnikov, imetnikov instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, imetniki instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in imetniki instrumentov dodatnega kapitala.
- 194 Delničarji in upniki, ki so imetniki podrejenih instrumentov glede na njihovo pripadnost enemu od teh razredov, niso v primerljivem položaju in se lahko obravnavajo drugače glede na prednostni vrstni red njihovih terjatev. Poleg tega je spoštovanje načela prepovedi diskriminacije upnikov zagotovljeno s členom 15(1)(f) Uredbe št. 806/2014.
- 195 Po drugi strani delničarji banke niso v primerljivem položaju z vlagatelji. V nasprotju z delničarji se vlagateljev ne more šteti za investitorje, ki morajo prevzeti gospodarska tveganja naložbe v osnovni kapital banke.
- 196 Poleg tega je zaščita vlagateljev del ciljev reševanja na podlagi člena 14(2)(d) Uredbe št. 806/2014 in je navedena v členu 15(1)(h) iste uredbe. Uredba št. 806/2014 tako zagotavlja skladnost ukrepa za reševanje z načeli, določenimi v Direktivi 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL 2014, L 173, str. 149).
- 197 Iz zgoraj navedenega izhaja, da tožeča stranka ni dokazala, da člena 15 in 22 Uredbe št. 806/2014 vodita do nesorazmerne omejitve lastninske pravice.
- 198 Poleg tega je treba v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, upoštevati dejstvo, da je z Uredbo št. 806/2014 določen mehanizem, katerega namen je zagotoviti, da kršitve lastninske pravice delničarjev, ki bi lahko izhajale iz ukrepa reševanja, niso nesorazmerne.
- 199 V zvezi s tem je v uvodni izjavi 62 Uredbe št. 806/2014 navedeno, da poseganje v lastninske pravice ne bi smelo biti nesorazmerno in da prizadeti delničarji in upniki ne bi smeli imeti večjih izgub od izgub, ki bi jih imeli, če bi subjekt prenehal poslovati v času sprejetja odločitve o reševanju.

- 200 Med splošnimi načeli, ki urejajo reševanje, člen 15(1)(g) Uredbe št. 806/2014 določa načelo, da noben upnik ni slabše obravnavan, in sicer:
- „noben upnik ne utrpi večjih izgub, kot bi jih, če bi prišlo do prenehanja subjekta iz člena 2 po običajnem insolvenčnem postopku v skladu z zaščitnimi ukrepi iz člena 29“.
- 201 Za ugotavljanje, ali bi bili delničarji in upniki deležni boljše obravnave, če bi bil za zadevni subjekt uveden običajni insolvenčni postopek, člen 20(16) Uredbe št. 806/2014 določa, da se po reševanju izvede vrednotenje. V skladu s členom 20(17) Uredbe št. 806/2014 se pri tem vrednotenju določi, ali obstaja razlika med obravnavo, ki bi je bili deležni delničarji in upniki, če bi bil v trenutku, ko je bila sprejeta odločitev o ukrepu za reševanje, za institucijo uveden običajni insolvenčni postopek, in dejansko obravnavo, ki so je bili deležni v okviru reševanja.
- 202 Če se po tem vrednotenju ugotovi, da so delničarji ali upniki v postopku reševanja utrpeli večje izgube, kot bi jih utrpeli v primeru prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku, člen 76(1) Uredbe št. 806/2014 določa, da lahko EOR za plačilo nadomestila zanje uporabi ESR.
- 203 Uredba št. 806/2014 tako zagotavlja, da delničarji in upniki zaradi reševanja ne bodo deležni manj ugodne obravnave, kot bi je bili v okviru običajnega insolvenčnega postopka, tako da, če je potrebno, predvideva mehanizem za izplačilo nadomestila. V skladu s spoštovanjem lastninske pravice, določene v členu 17(1) Listine, Uredba št. 806/2014, če bi shema za reševanje povzročila kršitev lastninske pravice delničarjev in upnikov, vzpostavlja mehanizem, ki zagotavlja pravično odškodnino za njihovo izgubo.
- 204 V nasprotju s trditvami tožeče stranke je insolvenčni postopek edina alternativa reševanju. Dovolj je namreč opozoriti, da sta na podlagi člena 18(1) Uredbe št. 806/2014 dejstvo, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, in dejstvo, da ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko kakršni koli alternativni ukrepi zasebnega sektorja ali nadzorna dejavnost preprečila ta propad, pogoja za sprejetje ukrepa za reševanje.
- 205 V zvezi s tem je treba navesti, da je Sodišče na področju državnih pomoči razsodilo, da bi bile izgube delničarjev bank v težavah vsekakor enako velike ne glede na to, ali vzrok zanje temelji na odločbi o začetku stečajnega postopka, ker državna pomoč ni bila dodeljena, ali na postopku dodelitve take pomoči, pogojene s predhodno porazdelitvijo bremena (sodba z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 75).
- 206 Sodišče je ugotovilo, da je v točki 46 sporočila o bančništvu navedeno, da „bi bilo treba upoštevati načelo, da noben upnik ne utrpi večjih izgub, kot bi jih sicer“, in da „[z]ato podrejeni upniki z ekonomskega vidika ne bi smeli prejeti manj, kot bi bil njihov instrument vreden, če državna pomoč ne bi bila dodeljena“ (sodba z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 77).
- 207 Po navedbah Sodišča je iz te točke razvidno, da ukrepi porazdelitve bremena, s katerimi je pogojena dodelitev državne pomoči banki s kapitalskim primanjkljajem, ne morejo povzročiti posega v lastninsko pravico podrejenih upnikov, ki ne bi nastal v stečajnem postopku, ki bi sledil, če pomoč ne bi bila dodeljena. V teh okoliščinah ni mogoče tehtno trditi, da ukrepi porazdelitve bremena, kakršni so ti iz sporočila o bančništvu, pomenijo poseg v lastninsko pravico delničarjev in podrejenih upnikov (sodba z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točki 78 in 79).

- 208 Zato je treba po analogiji ugotoviti, da uporaba načela, v skladu s katerim noben upnik ne sme biti slabše obravnavan, iz člena 15 Uredbe št. 806/2014 delničarjem subjekta, zoper katerega je sprejet ukrep za reševanje, zagotavlja pravično odškodnino v skladu z zahtevami iz člena 17 Listine.
- 209 Poleg tega je tožeča stranka z vlogo, ki jo je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 21. januarja 2020, navedla nov tožbeni razlog na podlagi člena 84(2) Poslovnika. Trdi, da sklep z dne 10. oktobra 2019, Aeris Invest/EOR (T-599/18, neobjavljen, v pritožbenem postopku, EU:T:2019:740), neposredno vpliva na ugovor nezakonnosti členov 15 in 22 Uredbe št. 806/2014 ter da je treba trditve, navedene v četrtem tožbenem razlogu, glede na ta sklep dopolniti.
- 210 Komisija, EOR, Kraljevina Španija, Svet in banka Banco Santander trdijo, da trditve, ki jih je tožeča stranka navedla 21. januarja 2020, pomenijo nov tožbeni razlog, ki ni dopusten.
- 211 Ker je tožeča stranka na obravnavi potrdila, da ne gre za nov tožbeni razlog, ampak za razširitev četrtega tožbenega razloga, bo Splošno sodišče preučilo le nove trditve, navedene 21. januarja 2020 v delu, v katerem podpirajo ugovor nezakonnosti, naveden v četrtem tožbenem razlogu.
- 212 Tožeča stranka trdi, da je iz točk 48 in 49 sklepa z dne 10. oktobra 2019, Aeris Invest/EOR (T-599/18, neobjavljen, v pritožbenem postopku, EU:T:2019:740), zoper katerega je vložila pritožbo, razvidno, da Uredba št. 806/2014 ne določa nadomestila za delničarje, ki jim je bila odvzeta lastninska pravica v primerih, kakršen je primer banke Banco Popular. V skladu s tem sklepom delničarji banke Banco Popular nimajo pravice do nadomestila, čeprav je bila dejanska vrednost banke Banco Popular višja od tiste, ki ji je bila pripisana z vrednotenjem 2. Tožeča stranka iz tega sklepa, da Uredba št. 806/2014 ne določa ustrezne odškodninske sheme za delničarje, ki jim je odvzeta lastninska pravica, in da je torej treba ugovoru nezakonnosti ugoditi. Dodaja, da odškodnina iz člena 20(16) Uredbe št. 806/2014 ne bi bila ustrezna in zadostna.
- 213 Opozoriti je treba, da je Splošno sodišče v sklepu z dne 10. oktobra 2019, Aeris Invest/EOR (T-599/18, neobjavljen, v pritožbenem postopku, EU:T:2019:740), zavrnilo ničnostno tožbo, ki jo je tožeča stranka vložila zoper sklep EOR, da ne bo izvedel naknadnega dokončnega vrednotenja banke Banco Popular. Splošno sodišče je v točki 47 tega sklepa ugotovilo, da instrument prodaje poslovanja, ki se je uporabil za banko Banco Popular, ne spada med primere iz člena 20(12) Uredbe št. 806/2014, v katerih je mogoče po naknadnem dokončnem vrednotenju plačati nadomestilo. Splošno sodišče je tako v točkah 48 in 49 sklepa, ki ju je navedla tožeča stranka, menilo:
- „48 Poleg tega je treba ugotoviti, da člen 20(12) Uredbe št. 806/2014 ne omogoča povračila škode nekdanjim delničarjem in upnikom subjekta, katerega lastniški instrumenti so bili v celoti konvertirani, odpisani in preneseni na tretjo osebo.
- 49 V zvezi s tem tožeča stranka napačno trdi, da naknadno vrednotenje neposredno vpliva na pravni položaj nekdanjih delničarjev banke Banco Popular in da če bi bila tržna vrednost banke Banco Popular višja od vrednosti, ki izhaja iz vrednotenja 2, bi ti imeli pravico do nadomestila v skladu s členom 20 Uredbe št. 806/2014.“
- 214 Dovolj je ugotoviti, da se je Splošno sodišče v sklepu z dne 10. oktobra 2019, Aeris Invest/EOR (T-599/18, neobjavljen, v pritožbenem postopku, EU:T:2019:740), izreklo le o položaju tožeče stranke v okviru reševanja banke Banco Popular in da je menilo, da nadomestila iz člena 20(12) Uredbe št. 806/2014 v obravnavani zadevi ni mogoče uporabiti.

- 215 Iz tega izhaja, da preudarki, omejeni na obravnavano zadevo, ki jih je Splošno sodišče podalo v sklepu z dne 10. oktobra 2019, Aeris Invest/EOR (T-599/18, neobjavljen, v pritožbenem postopku, EU:T:2019:740), niso upoštevni za presojo zakonitosti Uredbe št. 806/2014. Poleg tega tožeča stranka v vlogi, vloženi 21. januarja 2020, ni dokazala nobene povezave med tem sklepom ter členoma 15 in 22 Uredbe št. 806/2014, katerih nezakonnost se uveljavlja v četrtem tožbenem razlogu.
- 216 Poleg tega je treba navesti, da je tožeča stranka vložila pritožbo zoper sklep z dne 10. oktobra 2019, Aeris Invest/EOR (T-599/18, neobjavljen, v pritožbenem postopku, EU:T:2019:740), zato ta sklep ni dokončen.
- 217 Iz tega izhaja, da nove trditve, ki jih je tožeča stranka navedla 21. januarja 2020, niso upoštevne za presojo ugovora nezakonnosti, navedenega v četrtem tožbenem razlogu.
- 218 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da člena 15 in 22 Uredbe št. 806/2014 ne pomenita pretiranega in nesprejemljivega posega, ki bi okrnili bistvo lastninske pravice delničarjev subjekta, na katerega se nanaša ukrep za reševanje, ampak je treba šteti, da pomenita upravičeno in sorazmerno omejitev njihove lastninske pravice v skladu z določbami člena 17(1) in člena 52(1) Listine ter člena 5(4) PEU.
- 219 Zato je treba ugovor nezakonnosti, naveden v četrtem tožbenem razlogu, zavrniti.

3. Peti tožbeni razlog: ugovor nezakonnosti, ker je s členoma 18 in 20 Uredbe št. 806/2014 kršena pravica do izjave, določena v členih 17 in 41 Listine

- 220 Tožeča stranka na podlagi člena 277 PDEU navaja ugovor nezakonnosti členov 18 in 20 Uredbe št. 806/2014 v delu, v katerem naj bi bila s tema določbama kršena pravica do izjave iz člena 41(2)(a) Listine, ker ne določajo zaslišanja delničarjev subjekta, zoper katerega je sprejet ukrep za reševanje. Ta neizvedba zaslišanja naj prav tako ne bi bila skladna s postopkovnimi jamstvi lastninske pravice iz člena 17 Listine v povezavi s členom 1 Protokola št. 1 h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisani 4. novembra 1950 v Rimu, v skladu s katerimi bi bilo treba v primeru poseganja v lastninsko pravico osebe tej osebi omogočiti ustrezno priložnost, da predstavi svojo zadevo pristojnim organom.
- 221 Komisija, EOR in Parlament trdijo, da bi bila v primeru, če bi imeli delničarji institucije v postopku reševanja pravico do izjave iz člena 41(2)(a) Listine, ta pravica priznana tudi brez izrecne določbe v Uredbi št. 806/2014. Neobstoj izrecne določbe v členu 18 Uredbe št. 806/2014, ki bi določala zaslišanje delničarjev, naj ne bi povzročil nezakonnosti te uredbe, ker nobena določba takega zaslišanja ne prepoveduje.
- 222 Najprej je treba navesti, da tožeča stranka izpodbija to, da delničarji subjekta, za katerega velja ukrep za reševanje, niso bili zaslišani med postopkom, ki je privedel do sprejetja tega ukrepa, vendar ne navaja nobene trditve v zvezi s členom 20 Uredbe št. 806/2014, ki se nanaša na vrednotenje. Zato je treba šteti, da tožeča stranka z ugovorom nezakonnosti, navedenim v okviru petega tožbenega razloga, izpodbija veljavnost člena 18 Uredbe št. 806/2014 v zvezi s postopkom reševanja v delu, v katerem je s to določbo s tem, da ne določa zaslišanja delničarjev s strani EOR pred sprejetjem ukrepa za reševanje, kršena njihova pravica do izjave, zagotovljena s členom 41(2)(a) Listine.

- 223 Opozoriti je treba, da člen 41(2)(a) Listine določa, da pravica do dobrega upravljanja vključuje pravico vsake osebe, da se izjasni pred sprejetjem kakršnega koli posamičnega ukrepa, ki jo prizadene.
- 224 Pravica do izjave zagotavlja, da ima vsaka oseba možnost, da koristno in učinkovito poda svoje stališče v upravnem postopku, in to pred sprejetjem vsake odločbe, ki bi lahko negativno vplivala na njene interese. Nato je treba pojasniti, da ima pravica do izjave dvojen cilj. Na eni strani je namenjena čim natančnejši in pravilnejši preučitvi spisa in ugotavljanju dejstev, na drugi strani pa omogoča zagotovitev učinkovitega varstva zadevne osebe. Natančneje, namen pravice do izjave je zagotoviti, da se vsaka odločba, ki posega v položaj, sprejme ob polnem poznavanju dejstev, njen cilj pa je zlasti omogočiti pristojnemu organu, da popravi napako, ali zadevni osebi, da navede elemente v zvezi s svojim osebnim položajem, ki govorijo v prid sprejetju ali nesprejetju odločbe ali taki ali drugačni vsebini odločbe (glej sodbo z dne 4. junija 2020, ESZD/De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, točki 68 in 69 ter navedena sodna praksa).
- 225 Navesti je treba, da je Sodišče potrdilo pomen pravice do izjave in njen zelo širok obseg v pravnem redu Unije, pri čemer je menilo, da se mora ta pravica uporabljati v vsakem postopku, v katerem je lahko izdan akt, ki posega v položaj. V skladu s sodno prakso Sodišča se spoštovanje pravice do izjave zahteva tudi, če se z ureditvijo, ki se uporablja, taka formalnost ne zahteva izrecno (glej sodbe z dne 22. novembra 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, točki 85 in 86 ter navedena sodna praksa; z dne 18. junija 2020, Komisija/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, točka 67 in navedena sodna praksa, ter z dne 7. novembra 2019, ADDE/Parlament, T-48/17, EU:T:2019:780, točka 89 in navedena sodna praksa).
- 226 Uporaba načela pravice do obrambe, ki vključuje pravico do izjave, zato glede na to, da gre za temeljno in splošno načelo prava Unije, ne more biti niti izključena niti omejena z določbo zakonodaje in njeno spoštovanje je treba zagotavljati tako ob popolnem neobstoju posebne ureditve kot ob ureditvi, ki sama navedenega načela ne bi upoštevala (glej sodbo z dne 18. junija 2014, Španija/Komisija, T-260/11, EU:T:2014:555, točka 62 in navedena sodna praksa).
- 227 Pravica do izjave se namreč kot načelo in temeljna pravica pravnega reda Unije uporabi, če namerava uprava sprejeti akt, ki posega v položaj, torej akt, ki lahko neugodno vpliva na interese posameznika ali zadevne države članice, saj njena uporaba ni odvisna od obstoja izrecnega pravila v zvezi s tem, ki bi ga določala sekundarna zakonodaja (sodba z dne 18. junija 2014, Španija/Komisija, T-260/11, EU:T:2014:555, točka 64).
- 228 V zvezi s tem je treba po eni strani ugotoviti, da Uredba št. 806/2014 v skladu z uvodno izjavo 121 spoštuje temeljne pravice ter pravice, svoboščine in načela, priznane zlasti v Listini, vključno s pravico do obrambe, ter da jo je treba izvajati v skladu s temi pravicami in načeli. Po drugi strani pa nobena določba Uredbe št. 806/2014 izrecno ne izključuje ali omejuje pravice do izjave delničarjev in upnikov zadevnega subjekta med postopkom reševanja.
- 229 Poleg tega je treba ugotoviti, kot sta to storila Komisija in Svet, da je cilj ukrepa za reševanje, ki ga sprejme EOR po postopku iz člena 18 Uredbe št. 806/2014, reševanje subjekta. Subjekt, ki je predmet reševanja, je treba obravnavati kot osebo, v zvezi s katero se sprejme posamičen ukrep in ki ji člen 41(2)(a) Listine zagotavlja pravico do izjave.
- 230 Tako je treba upoštevati, da delničarji in upniki tega subjekta niso naslovniki ukrepa za reševanje, ki ni posamična odločitev, sprejeta zoper njih.

- 231 Vendar je treba navesti, da lahko v skladu s členom 21(1) Uredbe št. 806/2014 EOR izvaja pooblastilo za odpis ali konverzijo lastniških instrumentov subjekta, za katerega velja ukrep za reševanje, z ukrepanjem v skladu s postopkom iz člena 18 te uredbe.
- 232 Tako lahko postopek iz člena 18 Uredbe št. 806/2014, tudi če ni posamičen postopek, ki se začne proti delničarjem in upnikom zadevnega subjekta, privede do sprejetja ukrepa za reševanje, ki bi lahko neugodno vplival na njihove interese.
- 233 Toda v sodni praksi Sodišča, navedeni v točki 225 zgoraj, je bila sprejeta široka razlaga pravice do izjave, ki je zagotovljena vsem osebam med postopkom, ki lahko privede do sprejetja akta, ki posega v njihov položaj. Zato ni mogoče izključiti, da se lahko delničarji institucije, zoper katero je sprejet ukrep za reševanje, sklicujejo na pravico do izjave v okviru postopka reševanja.
- 234 Vendar lahko za uresničevanje pravice do izjave veljajo omejitve v skladu s členom 52(1) Listine, navedenim v točki 158 zgoraj.
- 235 Zato je treba preučiti, ali to, da Uredba št. 806/2014 ne vsebuje določbe, ki bi izrecno določala zaslišanje delničarjev in upnikov zadevnega subjekta v okviru postopka iz člena 18 te uredbe, pomeni omejitev uresničevanja pravice do izjave, ki je v skladu s členom 52(1) Listine.
- 236 Sodišče je že odločilo, da temeljne pravice, kakršna je spoštovanje pravice do obrambe, niso absolutne, ampak so lahko predmet omejitev, če te omejitve dejansko ustrezajo ciljem v splošnem interesu, ki jim sledi zadevni ukrep, in če glede na uresničevani cilj ne pomenijo pretiranega in nesprejemljivega posega, ki bi okrnil bistvo tako zagotovljenih pravic (glej sodbi z dne 10. septembra 2013, G. in R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, točka 33 in navedena sodna praksa, ter z dne 20. decembra 2017, Prequ'Italia, C-276/16, EU:C:2017:1010, točka 50 in navedena sodna praksa).
- 237 V zvezi s tem EOR ter Kraljevina Španija, Parlament in Svet trdijo, da naj bi bila omejitev pravice delničarjev do izjave po eni strani utemeljena s ciljem zagotavljanja stabilnosti finančnih trgov, po drugi strani pa s potrebo po zagotavljanju učinkovitosti odločitev o reševanju, ki jih je treba sprejeti hitro.
- 238 Na prvem mestu je treba poudariti, da je v več uvodnih izjavah Uredbe št. 806/2014, med drugim v uvodnih izjavah 12, 58 in 61, navedeno, da je stabilnost finančnih trgov eden od ciljev mehanizmov za reševanje, uvedenih s to uredbo.
- 239 Poleg tega je v skladu s členom 18(5) Uredbe št. 806/2014 ukrep za reševanje v javnem interesu, če je potreben za uresničitev enega ali več ciljev reševanja iz člena 14 iste uredbe in je sorazmeren z njimi ter če s prenehanjem subjekta v skladu z običajnim insolvenčnim postopkom teh ciljev reševanja ne bi bilo mogoče doseči v enaki meri. Med cilji reševanja iz člena 14 Uredbe št. 806/2014 sta med drugim cilj „izogniti se resnim negativnim vplivom na finančno stabilnost zlasti s preprečevanjem širjenja negativnega učinka, tudi na tržne infrastrukture, in ohranjanjem tržne discipline“ ter cilj „zaščititi javna sredstva s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javne finančne podpore“.
- 240 V zvezi s tem je treba opozoriti, da iz sodne prakse, navedene v točki 161 zgoraj, izhaja, da imajo finančne storitve osrednjo vlogo v gospodarstvu Unije in da obstaja tveganje, da se propad ene ali več bank hitro razširi na druge banke, bodisi v zadevni državi članici bodisi v drugih državah

članicah. Poleg tega je v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 162 zgoraj, cilj zagotovitve stabilnosti finančnega sistema ob izogibanju čezmernemu javnemu trošenju in ob čim manjšem izkrivljanju konkurence pomeni prevladujoč javni interes.

- 241 Poleg tega je Evropsko sodišče za človekove pravice (v nadaljevanju: ESČP) v sodbi z dne 1. aprila 2004, *Camberrow MM5 AD proti Bolgariji* (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, točka 6), menilo, da imajo države na gospodarsko občutljivih področjih, kot je stabilnost bančnega sistema, široko polje proste presoje in da zato nemožnost delničarja, da sodeluje v postopku, ki vodi do prodaje banke, ni nesorazmerna glede na legitimne cilje zaščite pravic upnikov in dobrega upravljanja stanja insolventnosti banke.
- 242 Prav tako je treba omeniti sodbo z dne 8. novembra 2016, *Dowling in drugi* (C-41/15, EU:C:2016:836), ki je bila izdana v okviru predloga za sprejetje predhodne odločbe o razlagi členov 8, 25 in 29 Druge direktive Sveta 77/91/EGS z dne 13. decembra 1976 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena [54, drugi odstavek, PDEU] glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 8). Ta zadeva se je nanašala na izreden ukrep nacionalnih organov, s katerim naj bi se s povečanjem kapitala preprečil propad družbe, ki bi po navedbah predložitvenega sodišča ogrožal finančno stabilnost Unije. Sodišče je presodilo, da se zaščita, ki jo Druga direktiva 77/91 zagotavlja delničarjem in upnikom delniške družbe, kar zadeva njen kapital, ne vključuje takega nacionalnega ukrepa, sprejetega v položaju, v katerem obstajajo resne motnje v gospodarstvu in finančnem sistemu države članice, s katerim naj bi se odpravila sistemska nevarnost za finančno stabilnost Unije, ki je posledica nezadostnosti lastnih sredstev zadevne družbe (sodba z dne 8. novembra 2016, *Dowling in drugi*, C-41/15, EU:C:2016:836, točka 50). Sodišče je dodalo, da določbe Druge direktive 77/91 torej ne nasprotujejo izrednemu ukrepu v zvezi s kapitalom delniške družbe, ki so ga nacionalni organi sprejeli v položaju, v katerem obstajajo resne motnje v gospodarstvu in finančnem sistemu države članice, brez soglasja skupščine delničarjev te družbe ter s ciljem preprečiti sistemsko tveganje in zagotoviti finančno stabilnost Unije (glej sodbo z dne 8. novembra 2016, *Dowling in drugi*, C-41/15, EU:C:2016:836, točka 51 in navedena sodna praksa).
- 243 Ti preudarki se po analogiji uporabljajo tudi za položaj nekdanjih delničarjev banke, ki je bila v postopku reševanja v skladu z Uredbo št. 806/2014.
- 244 Poleg tega je treba navesti, da je del cilja splošnega interesa zaščite stabilnosti finančnih trgov tudi drug cilj reševanja iz člena 14(2)(a) Uredbe št. 806/2014, in sicer zagotoviti kontinuiteto kritičnih funkcij subjekta, zoper katerega je sprejet ukrep za reševanje.
- 245 V skladu s členom 2(1), točka 35, Direktive 2014/59 so kritične funkcije institucije opredeljene kot „aktivnosti, storitve ali dejavnosti, katerih prenehanje bo v eni ali več državah članicah verjetno povzročilo motnje ključnih storitev v realnem gospodarstvu ali težave s finančno stabilnostjo zaradi velikosti, tržnega deleža, zunanje in notranje medsebojne povezanosti, kompleksnosti ali čezmejnih dejavnosti institucije ali skupine, zlasti v zvezi z nadomestljivostjo teh aktivnosti, storitev ali dejavnosti“.
- 246 V zvezi s tem člen 6(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/778 z dne 2. februarja 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z okoliščinami in pogoji, pod katerimi se lahko plačilo izrednih naknadnih prispevkov deloma ali v celoti odloži, ter

o merilih za določitev aktivnosti, storitev in dejavnosti, kar zadeva kritične funkcije, ter merilih za določitev poslovnih področij in z njimi povezanih storitev, kar zadeva glavna poslovna področja (UL 2016, L 131, str. 41) določa merila za določitev kritičnih funkcij. To so funkcije, ki jih institucija zagotavlja tretjim osebam, ki niso pridružene instituciji ali skupini, in katerih nenadna motnja bi verjetno bistveno negativno vplivala na tretje osebe, povzročila širjenje negativnih vplivov ali ogrozila splošno zaupanje udeležencev na trgu zaradi systemskega pomena funkcij za tretje osebe in systemskega pomena institucije ali skupine pri zagotavljanju funkcij.

- 247 Namen cilja zagotavljanja kontinuitete kritičnih funkcij subjekta, na katerega se nanaša ukrep za reševanje, iz člena 14(2)(a) Uredbe št. 806/2014 je preprečevanje motenj teh funkcij, ki bi lahko povzročile motnje ne le na zadevnem trgu, temveč tudi za celotno finančno stabilnost Unije.
- 248 Ker je namen ukrepa za reševanje ohraniti ali ponovno vzpostaviti finančni položaj kreditne institucije, med drugim zato, ker je alternativa njenemu prenehanju, je zato treba zanj šteti, da dejansko ustreza cilju v splošnem interesu, ki ga priznava Unija (glej po analogiji sodbo z dne 25. marca 2021, Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, točka 108).
- 249 Iz zgoraj navedenega izhaja, da se s postopkom reševanja, uvedenim z Uredbo št. 806/2014 in opisanim v njenem členu 18, uresničuje cilj v splošnem interesu v smislu člena 52(1) Listine, in sicer cilj zagotavljanja stabilnosti finančnih trgov, ki lahko upraviči omejitev pravice do izjave.
- 250 Na drugem mestu, iz več uvodnih izjav Uredbe št. 806/2014 izhaja, da je treba ukrep za reševanje, kadar je potreben, sprejeti hitro. Gre med drugim za uvodne izjave 26, 31, 53 in zlasti uvodno izjavo 56 te uredbe, v kateri je navedeno, da je treba za čim večje zmanjšanje motenj na finančnih trgih in v gospodarstvu postopek reševanja izvesti hitro.
- 251 V zvezi s tem je Sodišče menilo, da je cilj Uredbe št. 806/2014 v skladu z njeno uvodno izjavo 8 vzpostaviti učinkovitejše mehanizme za reševanje, ki morajo biti bistveno sredstvo za preprečevanje škode, ki so jo v preteklosti povzročili propadi bank, in da tak cilj predpostavlja hitro odločitev, kot ponazarjajo kratki roki iz člena 18 navedene uredbe, da finančna stabilnost ne bi bila ogrožena (sodba z dne 6. maja 2021, ABLV Bank in drugi/ECB, C-551/19 P in C-552/19 P, EU:C:2021:369, točka 55).
- 252 Tako člen 18(1) Uredbe št. 806/2014 med drugim določa, da kadar ECB meni, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, o svoji oceni nemudoma obvesti Komisijo in EOR. V skladu z odstavkom 2 istega člena, če EOR sam opravi oceno, se ta nemudoma sporoči ECB. Kadar so pogoji iz njegovega odstavka 1 izpolnjeni, EOR sprejme shemo za reševanje, ki se v skladu s členom 18(7) Uredbe št. 806/2014 takoj po sprejetju pošlje Komisiji. Komisija ima nato na voljo 24 ur, da to shemo za reševanje podpre ali ji nasprotuje.
- 253 Iz tega izhaja, da ko subjekt izpolni pogoje za sprejetje ukrepa za reševanje, in sicer, prvič, da propada ali bo verjetno propadel, drugič, da ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko kakršni koli alternativni ukrepi zasebnega sektorja ali nadzorna dejavnost preprečila propad tega subjekta v razumnem času, in tretjič, da je njegovo reševanje potrebno za doseganje enega ali več ciljev iz člena 14 Uredbe št. 806/2014, člen 18 iste uredbe določa, da je treba odločitev sprejeti v zelo kratkem času.
- 254 Namen tega hitrega sprejemanja odločitev je zlasti zagotoviti kontinuiteto izvajanja kritičnih funkcij zadevnega subjekta in preprečiti posledice propada subjekta za finančno stabilnost. Hitrost odločitve je torej pogoj za njeno učinkovitost.

- 255 Tako je Sodišče že razsodilo, da nujnost, ki zahteva takojšnje ukrepanje pristojnega organa, upravičuje omejitev pravice do izjave oseb, na katere se nanašajo ukrepi, sprejeti na področju okoljske odgovornosti (glej v tem smislu sodbo z dne 9. marca 2010, *ERG in drugi*, C-379/08 in C-380/08, EU:C:2010:127, točka 67) in na področju kmetijstva (glej v tem smislu sodbo z dne 15. junija 2006, *Dokter in drugi*, C-28/05, EU:C:2006:408, točka 76).
- 256 Poleg tega je Sodišče na področju ukrepov zamrznitve sredstev razsodilo, da bi sporočitev razlogov, na katerih temelji prvotna vključitev imena osebe ali subjekta na seznam oseb, za katere veljajo omejevalni ukrepi, pred vključitvijo na ta seznam lahko ogrozila učinkovitost ukrepov za zamrznitev sredstev in gospodarskih virov, ki jih zahteva pravo Unije. Za doseg cilja, ki mu sledi uredba, ki se uporablja, morajo imeti taki ukrepi po svoji naravi učinek presenečenja in se izvesti s takojšnjim učinkom (glej v tem smislu sodbe z dne 3. septembra 2008, *Kadi in Al Barakaat International Foundation/Svet in Komisija*, C-402/05 P in C-415/05 P, EU:C:2008:461, točke od 338 do 340; z dne 21. decembra 2011, *Francija/People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, točka 61, ter z dne 12. februarja 2020, *Amisi Kumba/Svet*, T-163/18, EU:T:2020:57, točka 51).
- 257 Tudi iz razlogov, povezanih s ciljem prava Unije in učinkovitostjo ukrepov, ki jih določa, organom Unije ni treba opraviti zaslišanja tožečih strank pred prvotno vključitvijo njihovih imen na seznam oseb, za katere veljajo omejevalni ukrepi (glej v tem smislu sodbi z dne 3. septembra 2008, *Kadi in Al Barakaat International Foundation/Svet in Komisija*, C-402/05 P in C-415/05 P, EU:C:2008:461, točka 341, ter z dne 25. aprila 2013, *Gbagbo/Svet*, T-119/11, neobjavljena, EU:T:2013:216, točka 103).
- 258 To še toliko bolj velja v primerih, v katerih se omejitev pravice do izjave ne nanaša na subjekt v postopku reševanja, temveč na njegove delničarje ali upnike.
- 259 Navesti je treba tudi, da je ESČP v sodbi z dne 1. aprila 2004, *Camberrow MM5 AD proti Bolgariji* (EC:ECHR:2004:0401DEC005035799), ugotovilo, da je bila prodaja banke v stečaju kot delujočega podjetja izvedena zaradi hitrejšega in zanesljivejšega poplčila njenih upnikov, ki so več let čakali na svoje terjatve, ter hitrega zaključka stečajnega postopka. Zato je bila potreba po enostavnosti in hitrosti postopka prodaje banke ključnega pomena. Če bi zakon določal, da se mora stečajno sodišče posvetovati z vsemi delničarji in upniki banke, bi to povzročilo znatno upočasnitev postopka in posledično dodatno zamudo pri plačilu dolgovanih zneskov upnikom in zaključku stečajnega postopka.
- 260 ESČP je v sodbi z dne 24. novembra 2005, *Capital Bank AD proti Bolgariji* (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, točka 136), razsodilo, da lahko na gospodarsko občutljivem področju, kot je stabilnost bančnega sistema, in v nekaterih primerih obstaja nujna potreba po ukrepanju z največjo skrbnostjo in brez predhodnega obvestila, da se prepreči nepopravljiva škoda banki, njenim vlagateljem in drugim upnikom ali bančnemu in finančnemu sistemu kot celoti.
- 261 Poleg tega dejstvo, da bi ukrep za reševanje lahko povzročil poseg v lastninsko pravico delničarjev in upnikov zadevnega subjekta, ne more upravičiti obveznosti, da se jim pred njegovim sprejetjem zagotovi pravica do izjave.
- 262 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 282 sodbe z dne 13. julija 2018, *K. Chrysostomides & Co. in drugi/Svet in drugi* (T-680/13, EU:T:2018:486), že poudarilo, da je treba v postopkih, ki se uporabijo, zadevni osebi nuditi ustrezno priložnost, da predstavi svojo zadevo pristojnim organom. Da se zagotovi spoštovanje tega pogoja, ki je zahteva, neločljivo povezana s členom 1

Protokola št. 1 h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, je treba postopke, ki se uporabijo, upoštevati na splošno (glej v tem smislu sodbe z dne 3. septembra 2008, Kadi in Al Barakaat International Foundation/Svet in Komisija, C-402/05 P in C-415/05 P, EU:C:2008:461, točka 368 in navedena sodna praksa; z dne 25. aprila 2013, Gbagbo/Svet, T-119/11, neobjavljena, EU:T:2013:216, točka 119, ter ESČP, 20. julij 2004, Bäck proti Finski, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, točka 56). Navedene zahteve torej ni mogoče razlagati tako, da je treba zadevni osebi v vseh okoliščinah omogočiti, da uveljavlja svoje stališče pri pristojnih organih pred sprejetjem ukrepov, ki posegajo v njeno lastninsko pravico (glej v tem smislu sodbo ESČP z dne 19. septembra 2006, Maupas in drugi proti Franciji, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, točki 20 in 21).

- 263 Splošno sodišče je menilo, da to velja zlasti v primerih, ko zadevni ukrepi, tako kot pri ukrepu za reševanje, niso sankcija in so sprejeti v posebno nujnem kontekstu. V zvezi z zadnjenavedenim je Splošno sodišče ugotovilo, da je šlo za preprečitev neposrednega tveganja zloma zadevnih bank, da bi se ohranila stabilnost finančnega sistema države članice in bi se tako preprečila širitev negativnih učinkov na druge države članice euroobmočja. Izvedba postopka predhodnega posvetovanja, v okviru katerega bi lahko na tisoče vlagateljev in delničarjev zadevnih bank učinkovito uveljavljalo svoja stališča pred sprejetjem škodljivih shem, bi neizogibno zakasnila izvedbo ukrepov za preprečitev takega zloma. Uresničitev cilja, da se ohrani stabilnost finančnega sistema te države članice in s tem prepreči širitev negativnih učinkov na druge države članice euroobmočja, bi bila zelo ogrožena (glej sodbo z dne 13. julija 2018, K. Chrysostomides Ioni Co. in drugi/Svet in drugi, T-680/13, EU:T:2018:486, točka 282 in navedena sodna praksa).
- 264 To presojo je potrdilo Sodišče, ki je menilo, da je Splošno sodišče svoje razlogovanje pravilno oprlo na sodbo ESČP z dne 21. julija 2016, Mamatas in drugi proti Grčiji (CE:ECHR:2016:0721JUD006306614), iz katere izhaja, da zahteve, da mora biti vsako omejevanje lastninske pravice določeno z zakonom, ni mogoče razlagati tako, da je bilo treba zadevnim osebam omogočiti, da se predhodno posvetujejo o sprejetju tega zakona, zlasti kadar bi tako predhodno posvetovanje neizogibno zakasnilo izvedbo ukrepov za preprečitev zloma zadevnih bank (sodba z dne 16. decembra 2020, Svet in drugi/K. Chrysostomides & Co. in drugi, C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P in C-604/18 P, EU:C:2020:1028, točka 159).
- 265 Poleg tega je treba upoštevati, da je namen potrebe po hitrem ukrepanju, ne da bi bili delničarji in upniki subjekta obveščeni, da se bo začel postopek reševanja v zvezi z njim, preprečitev poslabšanja položaja tega subjekta, ki bi ogrozilo učinkovitost ukrepa za reševanje. Obvestitev delničarjev ali imetnikov obveznic banke, da bo ta lahko predmet postopka reševanja in da se je zanj torej štel, da propada ali bo verjetno propadla, bi lahko te delničarje ali imetnike spodbudila k prodaji svojih vrednostnih papirjev na trgih in povzročila množičen dvig vlog, kar bi povzročilo poslabšanje finančnega položaja banke in otežilo ali celo onemogočilo sprejetje rešitve, ki bi lahko preprečila njeno prenehanje.
- 266 V zvezi s tem, kot izhaja iz uvodne izjave 116 Uredbe št. 806/2014, je treba za vse informacije o odločitvah, preden so te sprejete, in sicer glede izpolnjevanja pogojev za reševanje, uporabe posameznega instrumenta ali drugih ukrepov v okviru postopka, domnevati, da bodo vplivale na javne in zasebne interese, na katere se ukrep nanaša.
- 267 Zato je treba ugotoviti, da bi uvedba posvetovanja z delničarji in upniki zadevnega subjekta pred sprejetjem ukrepa za reševanje v Uredbi št. 806/2014 povzročila znatno upočasnitev postopka in ogrozila uresničitev ciljev ukrepa in njegovo učinkovitost.

- 268 Poleg tega se zaradi nujnosti sprejetja ukrepa za reševanje ne bi bilo mogoče predhodno posvetovati z delničarji, med drugim zaradi težav, povezanih z njihovo identifikacijo. Kot poudarjata Kraljevina Španija in Svet, bi bilo glede na to, da se z delnicami in obveznicami na trgih trguje neprekinjeno, v praksi nemogoče ugotoviti, na katere posamezne in institucionalne vlagatelje se je treba obrniti.
- 269 V zvezi s trditvijo tožeče stranke, da bi Uredba št. 806/2014 lahko določila zaslišanje delničarjev po sprejetju ukrepa za reševanje, zadostuje ugotoviti, kot je to storil Parlament, da s takim zaslišanjem ne bi bilo mogoče spremeniti vsebine tega ukrepa in torej ne bi bilo mogoče povzročiti razglasitve njegove ničnosti.
- 270 Iz vsega navedenega je razvidno, da bi zaslišanje delničarjev in upnikov subjekta, za katerega velja ukrep za reševanje, pred sprejetjem tega ukrepa ogrozilo cilje stabilnosti finančnih trgov in kontinuitete kritičnih funkcij subjekta ter zahteve po hitrosti in učinkovitosti postopka reševanja.
- 271 Zato neobstoj določbe, ki bi določala zaslišanje delničarjev in upnikov zadevnega subjekta v okviru postopka iz člena 18 Uredbe št. 806/2014, pomeni omejitev pravice do izjave, ki je upravičena in potrebna za izpolnitev cilja v splošnem interesu, spoštuje načelo sorazmernosti v skladu s členom 52(1) Listine in ne krši nobenega postopkovnega jamstva lastninske pravice, ki naj bi bila določena v členu 17 Listine.
- 272 Zato je treba ugovor nezakonitosti člena 18 Uredbe št. 806/2014 zavriniti.

4. Osmi tožbeni razlog: kršitev člena 18 Uredbe št. 806/2014, dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU

- 273 Tožeča stranka trdi, da je EOR s sprejetjem sheme za reševanje kršil člen 18 Uredbe št. 806/2014, svojo dolžnost skrbnega ravnanja in člen 296 PDEU, ker ni dokazal, da so bili pogoji za reševanje izpolnjeni. Tožeča stranka v stališčih o intervencijski vlogi Kraljevine Španije pojasnjuje, da s tem tožbenim razlogom ne navaja napake pri presoji, ampak kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja in obveznosti obrazložitve v okviru uporabe člena 18 Uredbe št. 806/2014.
- 274 Tožeča stranka trdi, da EOR ob sprejetju sheme za reševanje ni skrbno in nepristransko preučil vseh upoštevnihih elementov položaja za uporabo člena 18 Uredbe št. 806/2014 v skladu z dolžnostjo skrbnega ravnanja in svojega sklepa ni zadostno obrazložil. S prvim očitkom v bistvu trdi, da EOR ni dokazal, da je bil izpolnjen pogoj iz člena 18(1)(a) Uredbe št. 806/2014, v skladu s katerim subjekt propada ali bo verjetno propadel. Trdi, prvič, da EOR ni upošteval dejstva, da je bila banka Banco Popular solventna in da njen propad torej ni bil dokazan, in drugič, da ni utemeljil, da začasna likvidnostna težava pomeni propad banke Banco Popular. Tožeča stranka z drugim očitkom EOR očita, da ni dokazal, da je bil izpolnjen pogoj iz člena 18(1)(b) Uredbe št. 806/2014, v skladu s katerim ob upoštevanju časovnega razporeda in drugih upoštevnihih okoliščin ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko kakršni koli alternativni ukrepi zasebnega sektorja ali nadzorni ukrepi, sprejeti v zvezi s subjektom, preprečili propad tega subjekta v razumnem času. EOR naj ne bi preučil obstoja drugih nadzornih ukrepov, s katerimi bi bilo mogoče rešiti likvidnostne težave banke Banco Popular.

a) Prvi očitek v zvezi s členom 18(1)(a) Uredbe št. 806/2014

- 275 Tožeča stranka na prvem mestu trdi, da je EOR kršil dolžnost skrbnega ravnanja ali vsaj obveznost obrazložitve, ker ni upošteval številnih elementov, ki dokazujejo solventnost banke Banco Popular.
- 276 Prvič, opozoriti je treba, da je ECB 6. junija 2017 po posvetovanju z EOR v skladu s členom 18(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 806/2014 izvedla oceno o propadu ali verjetnem propadu banke Banco Popular. V tej oceni je ECB ob upoštevanju zlasti čezmernega odliva vlog, hitrosti, s katero je banka izgubila likvidnost, in njene nezmožnosti ustvarjanja drugih likvidnih sredstev menila, da obstajajo objektivni elementi, ki dokazujejo, da banka Banco Popular verjetno ni bila zmožna v bližnji prihodnosti odplačati svojih dolgov ali drugih obveznosti do njihove zapadlosti. ECB je ugotovila, da je mogoče šteti, da banka Banco Popular propada oziroma da bo verjetno propadla v bližnji prihodnosti v skladu s členom 18(1)(a) in (4)(c) Uredbe št. 806/2014.
- 277 Drugič, z dopisom z dne 6. junija 2017 je upravni odbor banke Banco Popular ECB obvestil, da je ugotovil, da bo banka verjetno propadla.
- 278 Banka Banco Popular se v dopisu ECB z dne 6. junija 2017 sklicuje na obvestilo ECB v skladu s členom 414 Uredbe št. 575/2013 o kršitvi minimalnih zahtev glede likvidnostnega kritja in napotuje na oceno upravnega odbora, navedeno v prilogi, v skladu s katero banka Banco Popular propada, ter na informacije in analize, na katere se je zadnjenavedeni oprl pri sprejemanju te ugotovitve.
- 279 V tem dopisu je navedeno:
- „V skladu s členom 21.4 zakona 11/2015 in s členoma 45 in 46 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075 [z dne 23. marca 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo vsebino načrtov sanacije, načrtov reševanja in načrtov reševanja skupine, minimalna merila, ki naj bi jih pristojni organ ocenil v zvezi z načrti sanacije in načrti sanacije skupine, pogoje za finančno podporo v skupini, zahteve o neodvisnih ocenjevalcih vrednosti, pogodbeno priznavanje pooblastil za odpis in konverzijo, postopke in vsebino zahtev v zvezi z obveščanjem in obvestilom o mirovanju ter operativno delovanje kolegijev za reševanje (UL 2016, L 184, str. 1)] banka Banco Popular obvešča, da je upravni odbor ocenil, da banka verjetno propada.“
- 280 V tem dopisu je upravni odbor banke Banco Popular priznal, da ima banka resne likvidnostne težave in da bo verjetno propadla. Ugotoviti je treba, da v nasprotju s trditvami tožeče stranke tega dopisa ni mogoče zavrniti kot neupoštevne.
- 281 Tretjič, EOR je v členu 2 sheme za reševanje opozoril na ugotovitev ocenjevanja ECB in v členu 2.2 ugotovil, da je v skladu z oceno ECB pogoj iz člena 18(1)(a) Uredbe št. 806/2014 izpolnjen.
- 282 V obravnavani zadevi je bil torej propad ali verjetni propad banke Banco Popular ugotovljen na podlagi člena 18(4)(c) Uredbe št. 806/2014, v skladu s katerim se za namene odstavka 1(a) istega člena šteje, da je propad subjekta dokazan ali verjeten, če je v naslednjem položaju:
- „subjekt ni zmožen plačevati svojih dolgov ali drugih obveznosti, ko zapadejo v plačilo, ali obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da bo v bližnji prihodnosti do tega prišlo“.

- 283 Navesti je treba, da se niti ECB niti EOR nista oprla na položaj iz člena 18(4)(b) Uredbe št. 806/2014, v skladu s katerim se šteje, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, kadar so „sredstva subjekta [...] manjša od njegovih obveznosti ali [kadar] obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da bodo manjša v bližnji prihodnosti“.
- 284 Tako insolventnost subjekta ni pogoj za ugotovitev, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, na podlagi člena 18(4)(c) Uredbe št. 806/2014 in zato ni pogoj za sprejetje sheme za reševanje.
- 285 V zvezi s tem iz uvodne izjave 57 Uredbe št. 806/2014 izhaja:
- „Odločitev, da se subjekt začne reševati, bi bilo treba sprejeti, preden je iz bilance stanja finančnega subjekta razvidna insolventnost in preden se ves kapital izčrpa. Reševanje bi bilo treba začeti po ugotovitvi, da subjekt propada ali bo verjetno propadel in da propada v razumnem obdobju ne bi preprečili nobeni alternativni ukrepi zasebnega sektorja. [...]“
- 286 Zato v nasprotju s trditvami tožeče stranke insolventnost banke Banco Popular ni bila edini primer, v katerem bi se lahko štelo, da je bila v položaju propada ali verjetnega propada v smislu člena 18(1)(a) Uredbe št. 806/2014. Dejstvo, da je subjekt solventen glede na svojo bilanco stanja, namreč ne pomeni, da ima na voljo zadostna denarna sredstva, torej sredstva, ki so na voljo za poravnavo dolgov ali drugih obveznosti, ko zapadejo v plačilo.
- 287 V zvezi s tem je iz izvlečka iz dopisa predsednice nadzornega odbora ECB z dne 25. julija 2017, naslovljenega na člana Parlamenta, ki ga omenja tožeča stranka, razvidno, da:
- „[je bila] [o]dločitev ECB, da je bila banka v položaju propada ali verjetnega propada, [...] sprejeta na podlagi nezadostnih likvidnih sredstev. Na ta datum objektivni elementi niso bili zadostni, da bi ECB ugotovila, da je banka propadala ali bi verjetno propadla na podlagi njenega kapitalskega položaja. ECB seveda ni pozorno spremljala le likvidnostnega položaja, ampak tudi kapitalski položaj banke. Njene strukturne težave (visoka raven nedonosnih sredstev, nizko kritje in nizka donosnost) se odražajo v ustreznih zahtevah glede ravni kapitala, ki jih je določila ECB.“
- 288 S položajem iz člena 18(4)(c) Uredbe št. 806/2014 se ne zahteva, da je zadevni subjekt insolventen, zato so elementi, na katere se tožeča stranka sklicuje, da bi dokazala solventnost banke Banco Popular, brezpredmetni, in napačno trdi, da je EOR kršil dolžnost skrbnega ravnanja ali obveznost obrazložitve, ker teh elementov ni upošteval.
- 289 Tožeča stranka na drugem mestu navaja, da je EOR ugotovil, da banka Banco Popular propada zaradi likvidnostnih težav na podlagi člena 18 Uredbe št. 806/2014, čeprav likvidnostne težave niso del nobenega od položajev, predvidenih v členu 18(4) Uredbe št. 806/2014. Podredno naj bi EOR kršil svojo obveznost obrazložitve, ker naj ne bi pojasnil, zakaj naj bi likvidnostne težave spadale med primere iz člena 18(4) Uredbe št. 806/2014.
- 290 V zvezi s tem je treba navesti, da je EOR v uvodni izjavi 23 sheme za reševanje ob sklicevanju na oceno, ki jo je izvedla ECB, ugotovil, da se je likvidnostni položaj banke Banco Popular od oktobra 2016 zaradi dvigov vlog v vseh segmentih strank znatno poslabšal. Ugotovil je, da banka ni imela dovolj možnosti za ponovno vzpostavitev svojega likvidnostnega položaja, da bi si zagotovila stabilen položaj za izpolnjevanje obveznosti do njihove zapadlosti.

- 291 V shemi za reševanje je EOR navedel različne dogodke, ki so od februarja 2017 povzročili hitro poslabšanje likvidnostnega položaja banke Banco Popular. EOR se sklicuje zlasti na objavo letnega poročila banke Banco Popular za leto 2016 februarja 2017, v katerem so bili objavljeni konsolidirana izguba v višini 3,485 milijarde EUR, potreba po izrednih rezervacijah v višini 5,7 milijarde EUR in imenovanje novega predsednika, ter na objavo finančnega poročila za prvo četrtletje leta 2017 maja 2017, v katerem so bili objavljeni rezultati, ki so bili slabši od pričakovanih trga. EOR je navedel, da so različne bonitetne agencije februarja, aprila in junija 2017 znižale ocene banke Banco Popular. Ugotovil je tudi, da so se zaradi nenehnega negativnega poročanja medijev o finančnih rezultatih in domnevno neposredni nevarnosti stečaja ali nelikvidnosti banke Banco Popular povečali dvigi vlog.
- 292 Poleg tega je EOR navedel, da je 12. maja 2017 zahteva glede likvidnostnega kritja banke Banco Popular padla pod spodnjo mejo 80 %, določeno v členu 460(2)(c) Uredbe št. 575/2013, in da banka Banco Popular do dneva sheme za reševanje ni ponovno zagotovila skladnosti s to mejo.
- 293 Člen 412(1) Uredbe št. 575/2013 zahtevo glede likvidnostnega kritja opredeljuje tako:
- „Institucije imajo likvidna sredstva, katerih vsota vrednosti krije likvidnostne odlive, zmanjšane za likvidnostne prilive v stresnih pogojih, s čimer se zagotovi, da institucije vzdržujejo zadostne ravni likvidnostnih blažilnikov za pokritje vsakega morebitnega neravnotežja med likvidnostnimi prilivi in odlivi v zelo stresnih pogojih za obdobje tridesetih dni. Institucije lahko v stresnih razmerah uporabijo svoja likvidna sredstva, da bi krile svoje neto likvidnostne odlive.“
- 294 Poleg tega, kot ugotavlja EOR, so ti različni elementi navedeni v smernicah Evropskega bančnega organa (EBA) z dne 6. avgusta 2015 o razlagi različnih situacij, v katerih se šteje, da institucija propada ali bo verjetno propadla v skladu s členom 32(6) Direktive 2014/59 (EBA/GL/2015/07) (v nadaljevanju: smernice EBA).
- 295 Namen teh smernic, ki se uporabljajo od 1. januarja 2016, je zagotoviti niz objektivnih elementov za ugotavljanje, ali subjekt propada ali bo verjetno propadel v skladu z okoliščinami iz člena 32(4), od (a) do (c), Direktive 2014/59. Besedilo člena 32(4)(c) Direktive 2014/59 je enako besedilu člena 18(4)(c) Uredbe št. 806/2014.
- 296 Člen 5(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 806/2014 določa, da si EOR, Svet in Komisija na vsak način prizadevajo za spoštovanje smernic in priporočil EBA, ki se nanašajo na takšne naloge, ki jih morajo opravljati ti organi.
- 297 V skladu s smernicami EBA je treba za institucijo šteti, da propada ali bo verjetno propadla v smislu člena 32(4)(c) Direktive 2014/59, če krši regulativne zahteve glede likvidnosti, če ni zmožna plačevati svojih dolgov ali drugih obveznosti, ko zapadejo v plačilo, ali če obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da bo v bližnji prihodnosti do tega prišlo.
- 298 Med elementi, ki jih je treba upoštevati, so v smernicah EBA med drugim navedeni: prvič, pomembni neugodni dogodki, ki vplivajo na razvoj likvidnostnega položaja institucije in vzdržnost njenega profila financiranja ter na njeno zmožnost izpolnjevanja minimalnih likvidnostnih zahtev iz Uredbe št. 575/2013 in dodatnih zahtev iz člena 105 te uredbe ali nacionalnih minimalnih likvidnostnih zahtev; drugič, pomemben neugoden razvoj dogodkov sedanjih in prihodnjih obveznosti institucije, pri oceni katerega je treba po potrebi upoštevati pričakovane in izredne likvidnostne odlive, vključno z znaki morebitnih množičnih dvigov na

bankah; tretjič, dogodki, ki lahko resno škodujejo ugledu institucije, zlasti pomembno znižanje bonitetnih ocen s strani ene ali več bonitetnih agencij, če vodi do znatnih odливov ali nezmožnosti obnovitve financiranja ali aktiviranja pogodbenih sprožilnih dejavnikov na podlagi zunanjih ocen.

- 299 Na podlagi različnih elementov, ki sta jih ECB in EOR upoštevala v skladu s smernicami EBA in ki jih tožeča stranka poleg tega ne izpodbija, je bilo ugotovljeno, da je banka Banco Popular na dan sprejetja sheme za reševanje propadala ali bi verjetno propadla v smislu člena 18(4)(c) Uredbe št. 806/2014.
- 300 Zato tožeča stranka napačno trdi, da se je EOR oprl na nepopolno analizo ocene ECB o propadu ali verjetnem propadu banke Banco Popular, pri čemer se je oprl na okoliščine, ki naj ne bi dokazovale likvidnostnih težav.
- 301 Tožeča stranka prav tako napačno trdi, da likvidnostne težave ne spadajo med položaje propada ali verjetnega propada, predvidene v členu 18 Uredbe št. 806/2014. Nazadnje, ker se shema za reševanje izrecno sklicuje na oceno ECB, v kateri je bil ugotovljen propad ali verjetni propad banke Banco Popular na podlagi člena 18(4)(c) Uredbe št. 806/2014, tožeča stranka ne more trditi, da je EOR kršil obveznost obrazložitve, ker ni pojasnil, zakaj naj bi likvidnostne težave spadale med primere iz člena 18(4) te uredbe.
- 302 Iz teh elementov izhaja, da v nasprotju s trditvijo tožeče stranke likvidnostnih težav banke Banco Popular ni bilo mogoče šteti za zgolj začasne. To potrjuje tudi dejstvo, da je banka sama obvestila ECB, da zaradi likvidnostnih težav propada.
- 303 Nazadnje, trditev tožeče stranke, da so likvidnostne težave banke Banco Popular posledica dogodkov, ki izhajajo iz izjav predsednice EOR in jih torej ni mogoče pripisati banki Banco Popular, ni upoštevana za presojo zakonitosti izpodbijanih sklepov. EOR je namreč na podlagi člena 18(1)(a) Uredbe št. 806/2014 v členu 2 sheme za reševanje ugotovil, da je banka Banco Popular na podlagi ocene ECB propadala ali bi verjetno propadla. Okoliščine in razlogi, na podlagi katerih je ECB ugotovila propad banke Banco Popular, niso bili upoštevani.
- 304 Ker tožeča stranka ni izkazala, da EOR ni dokazal, da je pogoj iz člena 18(1)(a) Uredbe št. 806/2014 izpolnjen, je treba torej prvi očitek zavrnil.

b) Drugi očitek v zvezi s členom 18(1)(b) Uredbe št. 806/2014

- 305 Tožeča stranka trdi, da je EOR s tem, da ni preučil drugih razpoložljivih nadzornih ukrepov, ki bi omogočali rešitev likvidnostnih težav banke Banco Popular, kršil svojo dolžnost skrbnega ravnanja in prekoračil meje svoje diskrecijske pravice ter podredno kršil svojo obveznost obrazložitve.
- 306 Tožeča stranka na eni strani trdi, da vsi elementi dokazujejo, da je banka Banco Popular imela možnost pridobiti nujno likvidnostno pomoč in da iz sheme za reševanje ne izhaja, da bi EOR te elemente preučil. Po drugi strani naj EOR ne bi vedel, da je treba povečanje kapitala objaviti ter da naj bi banki Barclays Bank in Deutsche Bank zagotovili vpis celotnega povečanja.
- 307 Prvič, tožeča stranka trdi, da je bila nujna likvidnostna pomoč odobrena, ker je banka Banco Popular ponudila zadostna jamstva, in da je bila, ker je zadnjenavedena prejela le del zneska te pomoči, še vedno na voljo dodatna pomoč. Ta znesek naj bi se štel za zadosten za odpravo

likvidnostne krize banke Banco Popular. Trdi, da je banka Banco Popular predložila zadostna jamstva in da so ta jamstva po navedbah medijev znašala 40 milijard EUR, kar naj bi bil glede na regulativna merila zadosten znesek.

- 308 V zvezi s tem je treba navesti, da je ECB v svoji oceni o propadu ali verjetnem propadu banke Banco Popular opozorila, da čeprav je banka Banco Popular v tednih pred oceno razvila različne ukrepe, ki ustvarjajo dodatna likvidna sredstva, in jih začela izvajati, obseg realiziranih in še vedno pričakovanih prilivov ni zadostoval, da bi se odpravilo zmanjšanje likvidnostnega položaja banke Banco Popular na datum te ocene. Prav tako je navedla, da tudi z uporabo nujne likvidnostne pomoči, ki ji Svet ECB 5. junija 2017 ni nasprotoval, likvidnostni položaj na ta datum ni zadostoval za zagotovitev, da bo banka Banco Popular lahko izpolnila svoje obveznosti najpozneje 7. junija 2017.
- 309 V uvodni izjavi 26(c) sheme za reševanje je EOR ugotovil, da je banka Banco Popular 5. junija 2017 prejela prvo nujno likvidnostno pomoč, potem ko ECB ni nasprotovala, vendar ji Banka Španije ni mogla zagotoviti dodatne nujne likvidnostne pomoči.
- 310 V zvezi s tem je treba navesti, da je Banka Španije v dopisu z dne 5. junija 2017 ECB prosila za soglasje za nujno likvidnostno pomoč banki Banco Popular z datumom zapadlosti 14. junija 2017, da bi se soočila s hudo likvidnostno krizo, ki jo je utrpela zadnjenavedena. Vendar je Banka Španije istega dne na ECB naslovila nov dopis, ki je vseboval prošnjo za povišanje nujne likvidnostne pomoči v korist banke Banco Popular, saj jo je zadnjenavedena obvestila o izjemno velikih likvidnostnih tokovih, z datumom zapadlosti 21. junija. Ta dopis, ki sta bila ECB poslana istega dne, razkrivata hitrost, s katero se je poslabšal likvidnostni položaj banke Banco Popular.
- 311 EOR je tako v členu 3.2(d) sheme za reševanje ugotovil, da bi bila nujna likvidnostna pomoč zaradi hitrega poslabšanja likvidnostnega položaja banke Banco Popular nezadostna.
- 312 Ugotoviti je treba, da sta ECB in upravni odbor banke Banco Popular dan po tej prvi nujni likvidnostni pomoči, to je 6. junija 2017, zaradi obsega in hitrosti dvigov likvidnih sredstev sklenila, da banka ne bo več sposobna poravnati svojih dolgov ali drugih obveznosti do njihove zapadlosti 7. junija. Ker je bilo ugotovljeno, da banka Banco Popular propada, dodatna nujna likvidnostna pomoč ni bila več mogoča.
- 313 Poleg tega je treba navesti, da EOR nima nobene vloge pri zagotavljanju nujne likvidnostne pomoči, za kar so pristojne nacionalne centralne banke. Zato mu, kot trdi EOR, ni treba predložiti utemeljitev v zvezi z nerazpoložljivostjo nujne likvidnostne pomoči ali v zvezi s tem, da dodatna nujna likvidnostna pomoč ni bila na voljo v zahtevanem roku.
- 314 Zato je lahko EOR v shemi za reševanje le ugotovil, da je ECB po eni strani v svoji oceni, ali banka Banco Popular propada ali bo verjetno propadla, menila, da nujna likvidnostna pomoč, ki jo je odobrila, ne bi rešila likvidnostne krize banke Banco Popular, in da po drugi strani Banka Španije banki Banco Popular ni odobrila nobene dodatne nujne likvidnostne pomoči.
- 315 Tožeča stranka torej EOR ne more očitati, da v shemi za reševanje ni preučil, ali bi lahko banka Banco Popular prejela dodatno nujno likvidnostno pomoč.

- 316 Drugič, tožeča stranka EOR očita, da ni vedel, da bi bilo treba povečanje kapitala objaviti ter da naj bi banki Barclays Bank in Deutsche Bank zagotovili vpis celotnega povečanja. Po mnenju tožeče stranke naj bi ta ukrep omogočil ponovno vzpostavitev izgube zaupanja in naj bi poleg odobritve posojila ali nujne likvidnostne pomoči lahko rešil začasno krizo. Dodaja, da so bili nekateri delničarji banke Banco Popular pripravljeni uporabiti morebitno povečanje kapitala.
- 317 Kar zadeva dopisa bank Barclays Bank in Deutsche Bank, katerih izvlečki so priloženi k repliki, ta ne vsebujeta nobene trdne zaveze teh bank, da bosta izvedli povečanje kapitala banke Banco Popular, temveč odražata zgolj razprave o morebitnem prihodnjem povečanju kapitala. Iz teh dopisov je razvidno, da je bilo na dan, ko sta bila poslana, načrtovano povečanje kapitala banke Banco Popular šele v zelo zgodnji fazi priprave.
- 318 Banka Barclays Bank se v dopisu banki Banco Popular z dne 3. junija 2017 sklicuje le na nedavne razprave o povečanju kapitala, katerega namen bi bil, da bi banka Banco Popular pokrila potrebe po dodatnih rezervacijah in dosegla bistveno višjo raven kapitala, da bi ublažila izzive, ki izhajajo iz posebne izpostavljenosti na trgu nepremičnin in drugih nedonosnih sredstev, s katerimi se je soočala. Tako v tem dopisu po eni strani nič ne kaže na to, da je bila banka Barclays Bank pripravljena sodelovati pri tem povečanju kapitala, po drugi strani pa zadnjenavedena ne navaja likvidnostne krize, s katero se je soočala banka Banco Popular, in ne predlaga nobene rešitve za njeno odpravo.
- 319 Banka Deutsche Bank v dopisu banki Banco Popular z dne 5. junija 2017 le navaja svoj interes za zagotovitev 50 % morebitnega povečanja kapitala v višini 4 milijard EUR. Banka Deutsche Bank navaja le, da „seveda obstajajo določeni pogoji, vendar [da] dopis temelji na našem prepričanju, da bi bilo v okoliščinah, za katere menimo, da jih je mogoče realistično izpolniti, mogoče doseči povečanje [kapitala], ki bi stabiliziralo banko“. Zato tega dopisa ni mogoče razlagati tako, da vsebuje trdno zavezo banke Deutsche Bank, in se ne nanaša na rešitev likvidnostne krize banke Banco Popular.
- 320 Poleg tega je iz izjav nekaterih delničarjev banke Banco Popular, priloženih k stališčem o intervencijski vlogi Kraljevine Španije, razvidno, da je bil načrt povečanja kapitala s strani delničarjev banke Banco Popular na datum reševanja šele v pripravljalni fazi. V zvezi s tem se je treba sklicevati na izvleček iz izjave A. Del Valleja Ruiza, v kateri navaja, da se je 2. junija 2017 z drugim vlagateljem pogovarjal o organizaciji sestanka z investicijsko banko o tem, kako najbolje strukturirati povečanje kapitala, in da je bil ta sestanek predviden za 5. junij 2017.
- 321 Ugotoviti je treba, da trditev tožeče stranke temelji na povsem teoretični predpostavki, da bi se ta povečanja kapitala lahko izvedla v dovolj kratkem času, da bi se bilo mogoče izogniti propadu ali verjetnemu propadu banke Banco Popular. Poleg tega je treba poudariti, da tožeča stranka ni pojasnila, kako bi povečanje kapitala lahko rešilo likvidnostne težave, s katerimi se je soočala banka Banco Popular, in da sama priznava, da tega ukrepa ni bilo mogoče predvideti brez dopolnila posojila ali nujni likvidnostni pomoči. Nazadnje je treba ugotoviti, da čeprav je banka 6. junija 2017 sama ugotovila, da propada, je menila, da ti ukrepi niso bili izvedljivi.
- 322 Zato, kot trdi EOR, v shemi za reševanje za njihovo zavrnitev ni bilo treba predvideti ukrepov, ki banki Banco Popular niso omogočali zagotovitve potrebnih likvidnih sredstev za kritje dvigov vlog in ki jih ni bilo mogoče izvesti v zadostnem času, da bi se preprečil njen propad. EOR je lahko v skladu s členom 18(1)(b) Uredbe št. 806/2014 svojo presojo upravičeno omejil na ukrepe, ki jih je bilo ob upoštevanju določenih rokov in okoliščin dejansko mogoče izvesti.

- 323 Tretjič, tožeča stranka EOR očita, da ni preučil drugih nadzornih ukrepov iz člena 86 Direktive 2013/36.
- 324 Ugotoviti je treba, da člen 86(1) Direktive 2013/36 določa, da „[p]ristojni organi zagotovijo, da institucije vzpostavijo zanesljive strategije, politike, procese in sisteme za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje likvidnostnega tveganja v ustreznem sklopu časovnih obdobj, tudi znotraj enega dne, za zagotovitev, da institucije ohranjajo ustrezne ravni likvidnostnih blažilnikov“. Odstavek 3 tega člena, ki ga navaja tožeča stranka, določa, da „[p]ristojni organi zagotovijo, da imajo institucije, ob upoštevanju narave, obsega in zapletenosti njihovih dejavnosti, profile likvidnostnega tveganja, ki so skladni s tem in ne presegajo tega, kar se zahteva za dobro delujoč in stabilen sistem“.
- 325 Zadostuje ugotoviti, kot je to storila Komisija, da te določbe ni mogoče šteti za verjetno rešitev likvidnostnih težav banke Banco Popular. Propad ali verjetni propad banke Banco Popular je namreč izhajal ravno iz tega, da ni mogla izpolniti teh zahtev na področju likvidnih sredstev.
- 326 Zato tožeča stranka ni dokazala, da je EOR kršil dolžnost skrbnega ravnanja ali obveznost obrazložitve, ker ni preučil drugih nadzornih ukrepov, na katere se je sklicevala, in ker ni dokazal, da je bil pogoj iz člena 18(1)(b) Uredbe št. 806/2014 izpolnjen.
- 327 Zato je treba drugi očitke in osmi tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljena.

5. Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve in pravice do obrambe, določenih v členih 15 in 296 PDEU ter členih 42 in 47 Listine

- 328 Tožeča stranka trdi, da je EOR kršil obveznost obrazložitve in pravico do obrambe, ki sta določeni v členih 15 in 296 PDEU ter členih 42 in 47 Listine, ker je obrazložitev sheme za reševanje nezadostna in protislovna ter ker ni bila v celoti dostopna, saj je bila razglašena za zaupno.
- 329 Ta tožbeni razlog se v bistvu deli na dva očitka, od katerih se prvi nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, drugi pa na kršitev pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva.

a) Prvi očitek: kršitev obveznosti obrazložitve

- 330 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča mora biti obrazložitev, ki se zahteva v členu 296 PDEU, prilagojena vrsti obravnavanega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je akt izdala, tako da se lahko stranke seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa, pristojno sodišče pa izvede nadzor. Ne zahteva se, da se v obrazložitvi podrobno navedejo vsi upoštevni dejanski in pravni elementi, ker je treba vprašanje, ali obrazložitev akta izpolnjuje zahteve iz člena 296 PDEU, presojati ne le glede na njegovo besedilo, ampak tudi glede na njegov okvir in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (glej sodbi z dne 8. maja 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, točki 85 in 87 ter navedena sodna praksa, ter z dne 21. oktobra 2020, ECB/Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:845, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 331 Poleg tega mora biti stopnja podrobnosti obrazložitve akta sorazmerna z materialnimi možnostmi in tehničnimi pogoji ali rokom, v katerem mora biti ta akt sprejet (glej sodbi z dne 6. novembra 2012, Éditions Odile Jacob/Komisija, C-551/10 P, EU:C:2012:681, točka 48 in

navedena sodna praksa, ter z dne 23. maja 2019, KPN/Komisija, T-370/17, EU:T:2019:354, točka 139 in navedena sodna praksa; sodba z dne 27. januarja 2021, KPN/Komisija, T-691/18, neobjavljena, EU:T:2021:43, točka 162).

- 332 Tožeča stranka trdi, da je obrazložitev sheme za reševanje nezadostna in protislovna.
- 333 Prvič, zatrjuje obstoj protislovja med uvodno izjavo 24 sheme za reševanje, ki se nanaša na likvidnostne težave banke Banco Popular, in uvodno izjavo 26, ki se nanaša na ukrepe v zvezi s težavami solventnosti.
- 334 Ti uvodni izjavi se nanašata na opis položaja banke Banco Popular pred sprejetjem sheme za reševanje. EOR je v uvodni izjavi 24 sheme za reševanje naštel druge okoliščine, ki so povzročile likvidnostno krizo banke Banco Popular. Uvodna izjava 26 se nanaša na ukrepe, ki jih je pred sprejetjem sheme za reševanje predvidela banka Banco Popular, da bi rešila svoje likvidnostne težave. Zato med tema uvodnima izjavama ne more biti protislovij.
- 335 Poleg tega se v nasprotju s tem, kar se zdi, da trdi tožeča stranka, uvodna izjava 26 ne nanaša na rešitve, ki naj bi jih EOR predlagal v shemi za reševanje za rešitev likvidnostnih težav banke Banco Popular. Dejstvo, da tožeča stranka meni, da so bili ukrepi, ki jih je banka Banco Popular predvidela v tednih pred reševanjem in so navedeni v uvodni izjavi 26 sheme za reševanje, ukrepi, za katere se zdi, da se nanašajo na težavo solventnosti, in ne likvidnosti, ni upoštevno.
- 336 Drugič, tožeča stranka trdi, da EOR ni pojasnil, zakaj naj bi bil instrument prodaje poslovanja ustrezen in sorazmeren ukrep za rešitev likvidnostnih težav.
- 337 V zvezi s tem se, kot navaja EOR, instrument prodaje poslovanja, opredeljen v členu 24 Uredbe št. 806/2014, uporablja za vse položaje, v katerih se šteje, da subjekt propada ali bo verjetno propadel. Na podlagi nobenega elementa ni mogoče domnevati, da ta instrument ni bil prilagojen likvidnostni krizi.
- 338 EOR je poleg tega v členih 4 in 5 sheme za reševanje pojasnil nujnost in sorazmernost instrumenta prodaje poslovanja glede na cilje reševanja in navedel, da drugi instrumenti reševanja, določeni v členu 22 Uredbe št. 806/2014, ne omogočajo uresničitve teh ciljev v enaki meri.
- 339 Natančneje, EOR je v členu 5.3 sheme za reševanje menil, da drugi instrumenti za reševanje iz člena 22(2) Uredbe št. 806/2014 ne bi izpolnili ciljev reševanja v enaki meri. V zvezi z instrumentom za reševanje s sredstvi upnikov je EOR menil, da tudi v kombinaciji z instrumentom izločitve sredstev ni mogoče zagotoviti, da bi se z njim nemudoma zagotovila učinkovita rešitev likvidnostnega položaja banke Banco Popular ter tako ponovno vzpostavila njena finančna stabilnost in dolgoročna sposobnost preživetja. V zvezi z instrumentom premostitvene institucije je EOR menil, da bi premostitvena institucija tudi v kombinaciji z instrumentom izločitve sredstev glede na to, da je bil njen namen ohraniti dostop do kritičnih funkcij in prodati banko Banco Popular načeloma v dveh letih, in ker je instrument prodaje poslovanja omogočal doseganje enakega rezultata v kratkem času, se je za zadnjenavedenega štelo, da omogoča uresničenje ciljev reševanja učinkoviteje kot instrument premostitvene institucije.
- 340 EOR je tako utemeljil razloge, iz katerih je bil instrument prodaje poslovanja ukrep za reševanje, prilagojen propadu banke Banco Popular, to je likvidnostni krizi.

- 341 Tretjič, tožeča stranka trdi, da je iz vrednotenja 2 razvidno drugo protislovje, in sicer da je EOR menil, da je banka Banco Popular solventna, vendar je imela negativno vrednost minus 8,2 milijarde EUR.
- 342 V zvezi s tem je treba navesti, da je družba Deloitte v vrednotenju 2 navedla, da je bil rezultat njene ocene v razponu od 1,3 milijarde EUR do minus 8,2 milijarde EUR, pri čemer je bila najboljša ocena v tem razponu minus 2 milijardi EUR.
- 343 Ta ocena se nanaša na vrednost ob odtujitvi banke Banco Popular, ki ustreza temu, kar bi bil potencialni kupec pripravljen plačati za banko Banco Popular v okoliščinah na dan sprejetja sheme za reševanje. Gre torej za ekonomsko vrednost banke Banco Popular, in ne za njeno knjigovodsko vrednost.
- 344 Zato ugotovitev solventnosti banke Banco Popular z računovodskega vidika ni v nasprotju z negativno oceno njene vrednosti ob odtujitvi.
- 345 Četrtrič, tožeča stranka trdi, da so zaupni podatki bistveni za razumevanje razlogovanja in da ne ve, v čem je bila likvidnostna kriza banke Banco Popular. Navaja, da je v uvodni izjavi 25 sheme za reševanje navedeno le, da „so zgoraj navedene okoliščine povzročile obsežna dvigovanja vlog“.
- 346 Zadostuje ugotovitev, da so okoliščine, ki so povzročile likvidnostno krizo banke Banco Popular med februarjem 2017 in datumom reševanja, pojasnjene v uvodni izjavi 24 sheme za reševanje.
- 347 Poleg tega je EOR v uvodni izjavi 23 sheme za reševanje ob sklicevanju na oceno, ki jo je izvedla ECB, ugotovil, da se je likvidnostni položaj banke Banco Popular od oktobra 2016 zaradi dvigovanja vlog v vseh segmentih strank znatno poslabšal. Ugotovil je, da banka ni imela dovolj možnosti za ponovno vzpostavitev svojega likvidnostnega položaja, da bi si zagotovila stabilen položaj za izpolnjevanje obveznosti do njihove zapadlosti.
- 348 V uvodni izjavi 26(c) sheme za reševanje je EOR prav tako ugotovil, da je banka Banco Popular 5. junija 2017 prejela prvo nujno likvidnostno pomoč, potem ko jo je ECB odobrila, vendar ji Banka Španije ni mogla zagotoviti dodatne nujne likvidnostne pomoči.
- 349 Ugotoviti je treba, da ti elementi zadostujejo za razumevanje resnosti likvidnostne krize, s katero se je soočala banka Banco Popular.
- 350 Ugotovitev ECB o propadu ali verjetnem propadu banke Banco Popular zaradi poslabšanja njenega likvidnostnega položaja zadostuje za razumevanje utemeljitve ukrepov, ki jih je sprejel EOR, ne da bi bilo treba natančno poznati znesek dvigov vlog.
- 351 Kot je navedeno v prvem stavku uvodne izjave 25 sheme za reševanje, zadnjenavedena vsebuje zaupne podatke v zvezi z zneskom dvigov vlog. Tožeča stranka ne pojasni, zakaj naj bi bile te informacije bistvene za razumevanje razlogovanja v shemi za reševanje.
- 352 V zvezi s tem se tožeča stranka sklicuje na prilogo C.7 k repliki, v kateri naj bi bili pojasnjeni manjkajoči podatki. Ta priloga pa vsebuje primerjalno razpredelnico treh zaporedoma objavljenih različic sheme za reševanje, v kateri je v zvezi z uvodno izjavo 25 navedeno le, da ni bila dopolnjena.

353 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da tožeča stranka ni dokazala kršitve obveznosti obrazložitve in da je treba prvi očitek zavrni.

b) Drugi očitek: kršitev pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva

354 Tožeča stranka trdi, da ni imela dostopa do celotne sheme za reševanje, saj njeni bistveni deli niso bili objavljeni in so bile njene prošnje za dostop zavrjene. Zato naj ne bi poznala razlogov, iz katerih ji je EOR odvzel lastninsko pravico, kar naj bi pomenilo kršitev njene pravice do obrambe in njene pravice do učinkovitega sodnega varstva, določene v členu 47 Listine. Trdi, da bi za uresničevanje pravice do obrambe potrebovala dostop do celotnega besedila sheme za reševanje in da zaupnost sheme za reševanje ni upravičena.

355 V zvezi z načelom učinkovitega sodnega varstva je treba opozoriti, da člen 47, prvi odstavek, Listine določa, da ima vsakdo, ki so mu kršene pravice in svoboščine, zagotovljene s pravom Unije, pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem v skladu s pogoji, določenimi v navedenem členu. Iz sodne prakse Sodišča je razvidno, da učinkovitost sodnega nadzora, ki ga zagotavlja ta določba, med drugim zahteva, da ima zadevna oseba možnost braniti svoje pravice v najboljših možnih okoliščinah in ob popolnem poznavanju zadeve odločiti, ali je smiselno, da se pri pristojnem sodišču vloži tožba zoper dani subjekt (glej sodbo z dne 29. aprila 2021, Banco de Portugal in drugi, C-504/19, EU:C:2021:335, točka 57 in navedena sodna praksa).

356 V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse izhaja, da učinkovitost sodnega nadzora, zagotavljenega s členom 47 Listine, zahteva, da mora biti zainteresirani osebi omogočeno, da se z razlogi, na katerih temelji odločba, ki je bila v zvezi z njo sprejeta, seznani bodisi že na podlagi same odločbe bodisi na podlagi dopisa, s katerim so ji ti razlogi posredovani na njeno zahtevo, brez poseganja v pristojnost pristojnega sodišča, da od zadevnega organa zahteva, da jih posreduje, da bi lahko ta oseba branila svoje pravice v najboljših mogočih pogojih in se ob polnem poznavanju zadeve odločila, ali je zadevo koristno predložiti pristojnemu sodišču, in da se zadnjenavedenemu sodišču v celoti omogoči nadzor nad zakonitostjo zadevne nacionalne odločbe (glej sodbe z dne 26. aprila 2018, Donnellan, C-34/17, EU:C:2018:282, točka 55 in navedena sodna praksa; z dne 24. novembra 2020, Minister van Buitenlandse Zaken, C-225/19 in C-226/19, EU:C:2020:951, točka 43 in navedena sodna praksa, ter z dne 3. februarja 2021, Ramazani Shadary/Svet, T-122/19, neobjavljena, EU:T:2021:61, točka 50 in navedena sodna praksa).

357 Glede sporočanja o shemi za reševanje je treba opozoriti, da tožeča stranka ni naslovnica te sheme, ki je naslovljena na FROB. Tožečo stranko je treba šteti za tretjo osebo in torej nima pravice do sporočila o shemi za reševanje.

358 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da se tožeča stranka napačno opira na sodno prakso v zvezi z omejevalnimi ukrepi, v skladu s katero je spoštovanje obveznosti sporočanja razlogov za odločitve nujno, da se naslovníkom takih ukrepov omogoči, da v najboljših možnih pogojih branijo svoje pravice, in da se spoštuje pravica do učinkovitega sodnega varstva.

359 V nasprotju z omejevalnimi ukrepi, s katerimi se osebi naloži posamičen ukrep ekonomske in finančne sankcije (zamrznitev sredstev), shema za reševanje namreč ni posamičen ukrep zoper delničarje banke Banco Popular in s tem zoper tožečo stranko. Zato se sodna praksa, na katero se sklicuje tožeča stranka in v skladu s katero je treba osebi, za katero velja omejevalni ukrep, kot naslovníku takega sklepa sporočiti razloge zanjo, v obravnavani zadevi ne uporablja.

- 360 V zvezi z objavo sheme za reševanje v skladu s členom 29(5) Uredbe št. 806/2014 EOR na svojem uradnem spletnem mestu objavi kopijo sheme za reševanje ali sporočilo, v katerem so povzeti učinki ukrepa za reševanje, predvsem učinki na neprofesionalne stranke.
- 361 V obravnavani zadevi je EOR 7. junija 2017 na svojem spletnem mestu objavil sporočilo o sprejetju sheme za reševanje, ki mu je priložil dokument s povzetkom učinkov reševanja v skladu s členom 29(5) Uredbe št. 806/2014. EOR je 11. julija 2017 objavil nezaupno različico sheme za reševanje. EOR je poleg tega 2. februarja 2018 in nato 31. oktobra 2018 na svojem spletnem mestu objavil manj redigirani nezaupni različici sheme za reševanje ter vrednotenj 1 in 2.
- 362 Poleg tega člen 88(5) Uredbe št. 806/2014 določa:
- „[EOR] pred razkritjem kakršnih koli informacij zagotovi, da te ne vsebujejo zaupne vsebine, tako da zlasti oceni učinek, ki bi ga razkritje teh informacij utegnilo imeti na javni interes v zvezi s finančno, monetarno ali ekonomsko politiko, na poslovni interes fizičnih in pravnih oseb, na namen inšpekcij, na preiskave ter na revizije. Postopek preverjanja učinkov razkritja informacij zajema posebno oceno učinkov morebitnega razkritja vsebine in podrobnosti načrtov reševanja iz členov 8 in 9, rezultatov morebitnega ocenjevanja, izvedenega v skladu s členom 10, ali sheme za reševanje iz člena 18.“
- 363 V tej določbi je izrecno določena obveznost EOR, da pred objavo ali sporočilom o shemi za reševanje tretji osebi zagotovi, da ta ne vsebuje zaupnih informacij. Ta obveznost velja tudi za vrednotenje 2, ki je priloga k shemi za reševanje in je njen sestavni del v skladu s členom 12.2 navedene sheme.
- 364 Tožeča stranka trdi, da zaupnost sheme za reševanje nima podlage v Uredbi št. 806/2014 in je v nasprotju z Uredbo (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331) ter z načelom preglednosti, določenim v členu 15 PDEU in členu 42 Listine.
- 365 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da mora EOR v skladu s členom 339 PDEU, členom 41(2)(b) Listine ter členom 88(5) Uredbe št. 806/2014 varovati zaupne podatke vseh subjektov, vključno s poslovnimi skrivnostmi.
- 366 Prvič, tožeča stranka trdi, da je iz uvodne izjave 116 Uredbe št. 806/2014 razvidno, da se obveznosti zaupnosti uporabljajo le, dokler sklep o reševanju ni javno objavljen.
- 367 V uvodni izjavi 116 Uredbe št. 806/2014 je navedeno:

„O ukrepih za reševanje bi bilo treba ustrezno obveščati, ob upoštevanju omejenih izjem iz te uredbe pa bi jih bilo treba tudi objaviti. Ker pa so informacije, ki jih odbor, nacionalni organi za reševanje in njihovi strokovni svetovalci pridobijo med postopkom reševanja, verjetno občutljive, bi morale za te informacije pred javno objavo odločitve o reševanju veljati zahteve o varovanju poslovne skrivnosti. Upoštevati je treba, da imajo lahko informacije o vsebini in podrobnostih načrtov reševanja ter rezultati morebitnih ocen teh načrtov daljnosežne vplive, zlasti na zadevna podjetja. Za vse informacije o odločitvah, preden so te sprejete, in sicer glede izpolnjevanja pogojev za reševanje, uporabe posameznega instrumenta ali drugih ukrepov v okviru postopka, je treba domnevati, da bodo vplivale na javne in zasebne interese, na katere se ukrep nanaša. Že informacija o tem, da [EOR] in nacionalni organi za reševanje preučujejo določen subjekt, pa bi

lahko imela negativne vplive za ta subjekt. Zato je treba zagotoviti ustrezne mehanizme za ohranjanje zaupnosti takih informacij, kot so vsebina in podrobnosti načrtov reševanja ter rezultati morebitnih ocen, ki se opravijo v zvezi s tem.“

- 368 Po eni strani iz te uvodne izjave izhaja, da so nekatere informacije, ki jih ima EOR in jih vsebujejo shema za reševanje, vrednotenje 2 in dokumenti, na katere se je oprl, poslovna skrivnost in so zaupne.
- 369 V zvezi s tem je iz člena 34(1) Uredbe št. 806/2014 razvidno, da lahko EOR za namen opravljanja svojih nalog na podlagi te uredbe neposredno ali prek nacionalnih organov za reševanje, potem ko jih je ob uporabi vseh informacij, ki so na voljo ECB ali pristojnim nacionalnim organom, obvestil, med drugim od subjektov, za katere velja ukrep za reševanje, zahteva, naj zagotovijo vse informacije, potrebne za opravljanje nalog, ki se nanj prenesejo s to uredbo. Odstavek 2 tega člena določa, da zahteve varovanja poslovne skrivnosti teh subjektov ne izvzamejo iz dolžnosti, da posredujejo te informacije. Člen 34(4) Uredbe št. 806/2014 določa, da EOR lahko, in sicer tudi redno, pridobiva vse informacije, ki jih potrebuje za izvajanje svojih nalog v skladu s to uredbo, zlasti o kapitalu, likvidnosti, sredstvih in obveznostih, ki se nanašajo na vsako institucijo, za katero veljajo njegova pooblastila za reševanje.
- 370 Sodišče je v zvezi z Direktivo 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL 2004, L 145, str. 1) razsodilo, da je za učinkovito delovanje sistema nadzora dejavnosti investicijskih podjetij, ki temelji na nadzornih dejavnostih, ki se izvajajo v državi članici, in na izmenjavi informacij med pristojnimi organi več držav članic, tako nujno, da se lahko nadzorovana podjetja in pristojni organi zanesejo na to, da bodo posredovane zaupne informacije načeloma ostale zaupne (glej sodbo z dne 19. junija 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 371 Sodišče je menilo, da bi lahko tako neobstoj takega zaupanja posegal v nemoteno posredovanje zaupnih informacij, ki so potrebne za izvajanje dejavnosti nadzora. Člen 54(1) Direktive 2004/39 torej kot splošno pravilo določa dolžnost ohranitve poklicne skrivnosti za varstvo ne le posebnih interesov neposredno vpletenih podjetij, temveč tudi splošnega interesa, povezanega z normalnim delovanjem trgov finančnih instrumentov Unije (glej sodbo z dne 19. junija 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, točki 32 in 33 ter navedena sodna praksa).
- 372 Navesti pa je treba, da člen 88(1) Uredbe št. 806/2014 o zahtevah varovanja poslovne skrivnosti članov EOR vsebuje določbo, ki je enakovredna členu 54(1) Direktive 2004/39.
- 373 Po drugi strani so v uvodni izjavi 116 Uredbe št. 806/2014 res navedene obveznosti varovanja poslovne skrivnosti EOR pred sprejetjem sklepa o reševanju. V njej je navedeno, da glede na to, da so nekatere informacije, ki jih ima EOR, občutljive in so poslovna skrivnost, se jih ne sme posredovati javnosti pred sprejetjem ukrepa za reševanje. Posredovanje informacij o tem, da subjekt propada ali bo verjetno propadel in da je lahko predmet ukrepa za reševanje, bi namreč lahko med drugim spodbudilo delničarje k prodaji vrednostnih papirjev na trgih in privedlo tudi do množičnega dvigovanja vlog, zaradi česar bi se poslabšal finančni položaj banke, s čimer bi bila ogrožena učinkovitost ukrepanja EOR in delovanje trga.

- 374 V tej uvodni izjavi pa je izrecno navedeno tudi, da bi bilo treba o ukrepih za reševanje „ustrezno obveščati, ob upoštevanju omejenih izjem iz te uredbe pa bi jih bilo treba tudi objaviti“. Opozoriti pa je treba, da člen 88(5) Uredbe št. 806/2014, naveden v točki 362 zgoraj, izrecno določa obveznost EOR, da pred objavo ali posredovanjem sheme za reševanje tretji osebi zagotovi, da ta ne vsebuje zaupnih informacij.
- 375 Iz tega izhaja, da uvodne izjave 116 Uredbe št. 806/2014 ni mogoče razlagati tako, da se pravila o zaupnosti in poslovni skrivnosti uporabljajo le, dokler sklep o reševanju ni javno objavljen.
- 376 Drugič, tožeča stranka se sklicuje na člen 88(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 806/2014, v skladu s katerim se „[i]nformacije, ki so predmet zahtev varovanja poklicne skrivnosti, [...] ne razkrijejo drugemu javnemu ali zasebnemu subjektu, razen kadar je razkritje potrebno za namene sodnega postopka“.
- 377 Ta določba pa ne more pomeniti, da mora EOR od trenutka, ko se začne sodni postopek, razkriti celoten sklep o reševanju. Ta določba napotuje na možnost sodišča, da odredi predložitev dokumentov, vključno s tistimi, ki vsebujejo zaupne informacije.
- 378 V zvezi s tem lahko Splošno sodišče z ukrepom procesnega vodstva ali pripravljalnim ukrepom na podlagi člena 91(b) in člena 92(3) Poslovnika od EOR zahteva predložitev vseh dokumentov, za katere meni, da so upoštevni za odločanje o sporu. Vendar lahko Splošno sodišče v skladu s členom 103(1) istega poslovnika meni, da so nekatere informacije iz teh dokumentov zaupne, in zato odloči, da se ne smejo posredovati drugim strankam, med drugim tožečim strankam.
- 379 Iz tega izhaja, da odločitev Splošnega sodišča, da odredi predložitev dokumentov, tožečim strankam ne zagotavlja dostopa do vseh teh dokumentov, če Splošno sodišče meni, da vsebujejo zaupne podatke.
- 380 Ugotoviti je treba, da je Splošno sodišče v okviru tega postopka 12. maja 2021 s sklepom o pripravljalnih ukrepih EOR odredilo, naj predloži nekatere dokumente, vključno z zaupnimi različicami sheme za reševanje, vrednotenjem 2 in oceno ECB o propadu ali verjetnem propadu banke Banco Popular. Splošno sodišče je v skladu s členom 103 Poslovnika po preučitvi vsebine teh dokumentov menilo, da elementi, ki so v različicah teh dokumentov, objavljenih na spletnih mestih EOR in ECB, ostali prikriti, niso upoštevni za rešitev obravnavanega spora. Zato je Splošno sodišče s sklepom z dne 9. junija 2021 zaupne različice teh dokumentov odstranilo iz spisa.
- 381 Tretjič, tožeča stranka zgolj trdi, da je zaupnost sheme za reševanje v nasprotju z načelom preglednosti in določbami Uredbe št. 1049/2001 v zvezi z dostopom javnosti do dokumentov, ne da bi navedla posebno trditev.
- 382 Po eni strani pa zadostuje ugotoviti, da Uredba št. 1049/2001 ni upoštevna za vprašanje, ali je bil EOR zavezan razkriti celotno shemo za reševanje, in po drugi strani, da je z njo uvedena ureditev dostopa javnosti do dokumentov, ki vključuje izjeme za zagotovitev zaupnosti nekaterih podatkov.
- 383 V zvezi s tem je Sodišče v zvezi s členom 54 Direktive 2004/39, ki določa splošno načelo prepovedi razkritja zaupnih informacij, ki jih imajo pristojni organi, in izčrpno navaja posebne primere, v katerih ta splošna prepoved izjemoma ni ovira za njihovo posredovanje ali uporabo, razsodilo, da namen navedenega člena tako ni, da se javnosti prizna pravica do dostopa do informacij, ki jih

imajo pristojni organi, ali da se natančno uredi izvajanje take pravice do dostopa, ki bi bila v posameznem primeru priznana z nacionalnim pravom (sodba z dne 19. junija 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, točki 38 in 39).

- 384 Poudariti je treba, da člen 88 Uredbe št. 806/2014 določa zahteve glede poslovne skrivnosti in enako kot člen 54 Direktive 2004/39 določa splošno načelo prepovedi razkritja zaupnih informacij, ki jih ima EOR, in določa primere, v katerih ta splošna prepoved izjemoma ni ovira za njihovo posredovanje.
- 385 Sodišče pa je razsodilo, da je namen člena 54 Direktive 2004/39 drugačen od namena, ki se uresničuje z Uredbo št. 1049/2001. Namen te uredbe je namreč javnosti podeliti pravico čim širšega dostopa do dokumentov institucij Unije (glej sodbo z dne 19. junija 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, točki 40 in 41 ter navedena sodna praksa).
- 386 Po mnenju Sodišča glede na tak cilj Uredba št. 1049/2001 v bistvu instituciji Unije, ki namerava zavrniti dostop do dokumenta, nalaga, naj pojasni, kako bi dostop do navedenega dokumenta lahko konkretno škodoval interesu, ki je varovan z eno od izjem od zadevne pravice do dostopa, pri tem pa ne posega v možnost te institucije, da se v zvezi s tem opre na splošno domnevo zaupnosti, ki velja za neko vrsto dokumentov, kadar bi se lahko podobni splošni preudarki uporabili za prošnje za razkritje, ki se nanašajo na dokumente iste vrste (glej sodbo z dne 19. junija 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, točka 42 in navedena sodna praksa).
- 387 Ugotovilo pa je, da kadar pristojni organi, ki jim posameznik predloži prošnjo za dostop do informacij v zvezi z nadzorovanim podjetjem, menijo, da so zahtevane informacije zaupne v smislu člena 54(1) Direktive 2004/39, lahko taki prošnji ugodijo le v primerih, ki so izčrpno naštet v tem členu 54 (sodba z dne 19. junija 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, točka 43).
- 388 Ugotoviti je treba, da se ta sodna praksa po analogiji uporablja za zaupne informacije, ki jih ima EOR v smislu člena 88 Uredbe št. 806/2014.
- 389 Četrtrič, tožeča stranka se v repliki sklicuje na odločitvi pritožbene komisije EOR z dne 28. novembra 2017 in 19. junija 2018, sprejeti v odgovor na njene prošnje za dostop do dokumentov na podlagi člena 90(1) Uredbe št. 806/2014 in Uredbe št. 1049/2001, po katerih je EOR februarja in oktobra 2018 na svojem spletnem mestu objavil manj redigirane različice sheme za reševanje ter vrednotenja 1 in 2. Trdi, da je bilo s tema odločitvama pritožbene komisije EOR potrjeno, da je bil dostop do bistvenega dela sheme za reševanje zavrnjen neupravičeno in da je različica te sheme, objavljena februarja 2018, vsebovala previsoko stopnjo zaupnosti.
- 390 Ugotoviti je treba, da je Sodišče razsodilo, da morajo pristojni organi, da ne bi ogrozili ciljev, ki se uresničujeta s členom 54(1) Direktive 2004/39, obveznost varovanja poklicne skrivnosti, ki jim je naložena v skladu s to določbo, načeloma spoštovati v celotnem obdobju, v katerem je treba informacije, ki jih imajo na podlagi te direktive, šteti za zaupne. Vendar je potek časa okoliščina, ki navadno lahko vpliva na analizo, ali so pogoji, od katerih je odvisna zaupnost zadevnih informacij, izpolnjeni v nekem trenutku (glej sodbo z dne 19. junija 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, točki 48 in 49 ter navedena sodna praksa).
- 391 Ker – kot je bilo že navedeno – člen 88(1) Uredbe št. 806/2014 vsebuje določbo, enakovredno členu 54(1) Direktive 2004/39, se ta sodna praksa po analogiji uporablja v obravnavani zadevi.

- 392 Odločitvi pritožbene komisije sta bili sprejeti več kot šest mesecev oziroma eno leto po sprejetju sheme za reševanje. Tako je lahko to, da je od sprejetja sheme za reševanje preteklo več mesecev, vplivalo na analizo zaupnosti nekaterih podatkov iz sheme za reševanje ter vrednotenj 1 in 2. Iz tega izhaja, da s presojo pritožbene komisije v odločitvah z dne 28. novembra 2017 in 19. junija 2018 o previsoki stopnji zaupnosti nekaterih podatkov ni omajano dejstvo, da je bila ta zaupnost takoj po sprejetju sheme za reševanje torej upravičena. Poleg tega pritožbena komisija ni zahtevala objave celotne sheme za reševanje ali vrednotenja 2, saj nekateri podatki ostajajo zaupni.
- 393 Iz tega sledi, da tožeča stranka napačno trdi, da zaupnost nekaterih podatkov iz sheme za reševanje ni bila utemeljena.
- 394 Poleg tega je treba opozoriti, da je EOR na svojem spletnem mestu 11. julija 2017 objavil nezaupno različico sheme za reševanje. Ker je imela tožeča stranka dostop do njiju, ju je s to tožbo, vloženo na podlagi člena 263 PDEU, lahko izpodbijala pred Splošnim sodiščem, kar dokazuje obstoj njene pravice do učinkovitega pravnega sredstva.
- 395 Poleg tega je EOR po vložitvi te tožbe in po odločitvah pritožbene komisije EOR, navedenih v točki 389 zgoraj, 2. februarja in 31. oktobra 2018, torej pred vložitvijo replike, na svojem spletnem mestu objavil nezaupni različici sheme za reševanje ter vrednotenj 1 in 2. Tožeča stranka je tako lahko predložila trditve glede teh različic.
- 396 Tožeča stranka trdi, da čeprav je imela po objavi sheme za reševanje ter vrednotenj 1 in 2 v manj redigiranih različicah 2. februarja in 31. oktobra 2018 dostop do večje količine informacij, po začetku postopka ni bilo mogoče popraviti neobstoja obrazložitve.
- 397 V zvezi s tem zadostuje ugotovitev, da so se zaporedne objave na spletnem mestu EOR nanašale na shemo za reševanje ter vrednotenji 1 in 2 v izvirnih različicah. Namen teh objav je bil omogočiti dostop do delov teh dokumentov, ki so prvotno veljali za zaupne. EOR ni nameraval objaviti informacij, ki prvotno niso bile vključene v shemo za reševanje ali vrednotenji 1 in 2 ter katerih namen bi bil dopolnitev njihovih obrazložitve.
- 398 Nazadnje je treba ugotoviti, da je Sodišče že razsodilo, da je sklep Komisije, s katerim se ugotovi neobstoj državne pomoči, ki jo očita pritožnik, lahko glede na obveznost spoštovanja poslovne skrivnosti zadostno obrazložen, ne da bi vseboval vse številčne podatke, na katere se opira razlogovanje te institucije (glej v tem smislu sodbo z dne 1. julija 2008, Chronopost in La Poste/UFEX in drugi, C-341/06 P in C-342/06 P, EU:C:2008:375, točke od 108 do 111). Zato nezaupna različica takega sklepa, kadar jasno in nedvoumno izraža razlogovanje navedene institucije in metodologijo, ki jo je uporabila, tako da se lahko zainteresirane stranke seznani z njenimi utemeljitvami, Splošno sodišče pa opravi njihov nadzor, zadostuje za izpolnitev obveznosti obrazložitve, ki jo ima ta institucija (glej v tem smislu sodbo z dne 21. decembra 2016, Club Hotel Loutraki in drugi/Komisija, C-131/15 P, EU:C:2016:989, točka 55).
- 399 Poleg tega v zvezi z ekonomskimi elementi, ki jih je družba Deloitte uporabila pri vrednotenju 2 in jih je EOR upošteval v shemi za reševanje, ni sporno, da gre za zapletene tehnične presoje. Ker iz sheme za reševanje jasno izhaja razlogovanje EOR, ki bi omogočilo poznejše izpodbijanje utemeljenosti pri pristojnem sodišču, bi bilo čezmerno zahtevati podrobno obrazložitev za vsako tehnično izbiro ali vsakega od dejavnikov, ki je podlaga za to razlogovanje (glej po analogiji sodbo z dne 1. julija 2008 Chronopost in La Poste/UFEX in drugi, C-341/06 P in C-342/06 P, EU:C:2008:375, točka 108 in navedena sodna praksa).

- 400 Vendar je po eni strani iz analize prvega očitka razvidno, da tožeča stranka ni dokazala, da različice sheme za reševanje in vrednotenja 2, objavljene na spletnem mestu EOR, do katerih je imela dostop, niso zadostno obrazložene. Po drugi strani pa ni pojasnila, v kolikšni meri so bili ekonomski podatki, ki so ostali prikriti v nezaupnih različicah sheme za reševanje in vrednotenja 2, potrebni za razumevanje sheme za reševanje in za uresničevanje njene pravice do učinkovitega pravnega sredstva.
- 401 Zato je treba ugotoviti, da tožeča stranka ne more trditi, da je bila pravica do dostopa do celotne sheme za reševanje nujna za uresničevanje njene pravice do obrambe ali pravice do učinkovitega pravnega sredstva.
- 402 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da je treba drugi očitek in zato prvi tožbeni razlog v celoti zavrniti.

6. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* in člena 88 Uredbe št. 806/2014

- 403 Tožeča stranka trdi, da je EOR s tem, da je sprejel akt, ki posega v položaj banke Banco Popular in njenih delničarjev zaradi krize, ki jo je povzročil sam, kršil načelo *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* in obveznost varovanja poslovne skrivnosti iz člena 88 Uredbe št. 806/2014 in člena 339 PDEU.
- 404 Trdi, da izjave predsednice EOR v intervjuju s televizijo Bloomberg TV 23. maja 2017 in v članku, ki ga je 31. maja 2017 objavila agencija Reuters, pomenijo kršitev člena 88 Uredbe št. 806/2014, ki določa obveznost varovanja poslovne skrivnosti za zaposlene in člane EOR. Tožeča stranka trdi, da so te izjave povzročile paniko javnosti, ki je množično dvignila sredstva banke Banco Popular, kar je privedlo do uhajanja vlog. Tožeča stranka navaja različne elemente, ki dokazujejo vzročno zvezo med temi izjavami in krizo banke Banco Popular. Informacije iz teh izjav predsednice EOR z dne 23. in 31. maja 2017 naj bi bile vzrok za likvidnostno krizo banke Banco Popular, ki naj bi bila razlog za reševanje banke Banco Popular.
- 405 Poleg tega tožeča stranka trdi, da se institucija v skladu z načelom *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* pri sprejetju akta, ki posega v položaj posameznika, ne more opreti na svoje napake.
- 406 Komisija meni, da v tožbi, ki se nanaša na zakonitost sheme za reševanje, okoliščine, zaradi katerih je bil subjekt lahko v težavah, niso pomembne in da je edino upoštevno vprašanje, ali so bili pravni pogoji za sprejetje te sheme izpolnjeni. EOR trdi tudi, da veljavnost sheme za reševanje zahteva, da subjekt propada ali bo verjetno propadel in da so pogoji iz Uredbe št. 806/2014 izpolnjeni, ko je sprejeta, ne glede na razloge, ki so privedli do takega položaja.
- 407 Najprej je treba v zvezi s sklicevanjem tožeče stranke na načelo *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, v skladu s katerim se nihče ne more sklicevati na svoje protipravno ravnanje zoper drugega, da bi pridobil ugodnost, ugotoviti, kot sta to storila Komisija in EOR, da tega načela v obravnavani zadevi ni mogoče uporabiti.
- 408 Kot ugotavlja EOR, se to načelo uporablja, kadar stranka poskuša neupravičeno izkoristiti svoje nezakonito ravnanje. Vendar tožeča stranka ne navaja, kakšno prednost naj bi imel EOR zaradi sprejetja sheme za reševanje.

- 409 Poleg tega nobeden od primerov iz sodne prakse, ki jih navaja tožeča stranka, ne omogoča ugotovitve upoštevnosti tega načela v utemeljitev predloga za razglasitev ničnosti akta, ki ga je sprejela institucija ali organ Unije. Tako je Splošno sodišče v točki 55 sodbe z dne 11. decembra 1996, Barraux in drugi/Komisija (T-177/95, EU:T:1996:187), menilo, da trditev, da to načelo Svetu preprečuje sprejetje uredbe z retroaktivnim učinkom, ni upoštevna. Sodišče je v točki 63 sodbe z dne 10. julija 2003, Komisija/Fresh Marine (C-472/00 P, EU:C:2003:399), zgolj opozorilo na ugotovitev Splošnega sodišča, da je družba Fresh Marine prispevala k škodi zaradi lastne malomarnosti. Sodišče je v točki 13 sodbe z dne 9. februarja 1984, Kohler/Računsko sodišče (316/82, EU:C:1984:49), navedlo, da trditve Evropskega računskega sodišča v zvezi z neobstojem pisne oblike izpodbijanega akta, navedene v utemeljitev nedopustnosti tožbe, niso utemeljene, ne glede na to, da bi sprejetje teh trditev pomenilo, da se lahko sklicuje na kršitev, ki jo je samo storilo, da bi se tožeči stranki odvzela pravica do pravnega sredstva.
- 410 Zato je treba ta tožbeni razlog preučiti v delu, v katerem tožeča stranka trdi, da je EOR kršil obveznost varovanja poslovne skrivnosti iz člena 339 PDEU in člena 88 Uredbe št. 806/2014.
- 411 Poudariti je treba, da tudi če bi tožeča stranka dokazala, da je EOR razkril zaupne informacije medijem, lahko v skladu z ustaljeno sodno prakso taka nepravilnost povzroči razglasitev ničnosti zadevne odločbe le, če se dokaže, da bi imela brez te nepravilnosti odločba drugačno vsebino (glej sodbo z dne 6. julija 2000, Volkswagen/Komisija, T-62/98, EU:T:2000:180, točka 283 in navedena sodna praksa; sodba z dne 5. aprila 2006, Degussa/Komisija, T-279/02, EU:T:2006:103, točka 416, glej tudi sodbo z dne 3. marca 2011, Siemens/Komisija, T-110/07, EU:T:2011:68, točka 402 in navedena sodna praksa).
- 412 V zvezi s tem je, kot trdita Komisija in EOR, shema za reševanje veljavno sprejeta, če so pogoji iz člena 18 Uredbe št. 806/2014 izpolnjeni, ne glede na razloge, na podlagi katerih zadevni subjekt propada ali bo verjetno propadel.
- 413 Opozoriti pa je treba, da so bile trditve tožeče stranke v zvezi s kršitvijo člena 18 Uredbe št. 806/2014 zavrnjene v okviru analize osmega tožbenega razloga.
- 414 Tako je treba ugotoviti, da je EOR, potem ko je menil, da so pogoji iz člena 18(1) Uredbe št. 806/2014 izpolnjeni, sprejel shemo za reševanje v zvezi z banko Banco Popular, Komisija pa je, potem ko je menila, da je bila shema za reševanje v skladu z določbami Uredbe št. 806/2014, to shemo odobrila. Okoliščine, zaradi katerih je banka Banco Popular izpolnjevala pogoje za sprejetje sheme za reševanje, med drugim pogoj, da je propadala ali bi verjetno propadla, niso upoštevne.
- 415 Zato zatrjevana vzročna zveza med izjavami z dne 23. in 31. maja 2017 ter likvidnostno krizo banke Banco Popular, ki jo navaja tožeča stranka, ni pomembna in ne more povzročiti razglasitve ničnosti izpodbijanih sklepov.
- 416 Zato je treba trditev tožeče stranke, da EOR ni mogel veljavno sprejeti sheme za reševanje, ker naj bi izjave njegove predsednice, podane v nasprotju z njeno dolžnostjo varovanja zaupnosti in načelom dobrega upravljanja, povzročile likvidnostno krizo banke Banco Popular, zavriniti kot brezpredmetno v zvezi s presojo zakonitosti sheme za reševanje.

- 417 Poleg tega tožeča stranka ne more utemeljeno trditi, da so razkritja z dne 23. in 31. maja 2017 povzročila resno likvidnostno krizo banke Banco Popular. Trditve tožeče stranke temeljijo na delni in napačni predstavitvi dejstev, ki so povzročila likvidnostno krizo banke Banco Popular, in vzrokov, ki so privedli do njenega propada ali verjetnega propada.
- 418 Tako je treba opozoriti, da je ECB v svoji oceni o propadu ali verjetnem propadu banke Banco Popular, navedeni v točkah od 53 do 61 zgoraj, navedla različne dogodke, ki so privedli do poslabšanja likvidnostnega položaja banke Banco Popular.
- 419 EOR je v uvodni izjavi 24 sheme za reševanje navedel druge okoliščine, ki so povzročile hitro poslabšanje likvidnostnega položaja banke Banco Popular, in sicer:
- banka Banco Popular je februarja 2017 napovedala potrebo po izrednih rezervacijah v znesku 5,7 milijarde EUR, posledica katere bodo konsolidirane izgube v znesku 3,485 milijarde EUR, ter imenovala novega predsednika;
 - družba DBRS je 10. februarja 2017 znižala oceno banke Banco Popular;
 - banka Banco Popular je 3. aprila 2017 izdala *ad hoc* javno izjavo, v kateri so bili navedeni izidi notranjih revizij, ki bi lahko pomembno vplivali na njene računovodske izkaze, ter potrdila zamenjavo glavnega izvršnega direktorja manj kot leto dni po prevzemu dolžnosti;
 - družbi Standard & Poor's in Moody's sta 7. aprila oziroma 21. aprila 2017 znižali oceno banke Banco Popular;
 - banka Banco Popular je 12. maja 2017 kršila zahtevo glede likvidnostnega kritja 80 % in pozneje ni mogla ponovno vzpostaviti skladnosti z zakonsko določenimi mejnimi vrednostmi;
 - zaradi nenehnega negativnega poročanja medijev o finančnih rezultatih banke Banco Popular in domnevno neposredni nevarnosti stečaja ali nelikvidnosti so se povečali dvigi vlog;
 - družbi DBRS in Moody's sta 6. junija 2017 znižali oceno banke Banco Popular.
- 420 EOR je navedel, da so vse te okoliščine povzročile znatno dvigovanje vlog.
- 421 Iz teh dejstev, ki jih tožeča stranka ne izpodbija, izhaja, da se je položaj banke Banco Popular poslabšal že precej pred 23. majem 2017 in da je likvidnostno krizo banke Banco Popular povzročilo več dejavnikov, ki so izhajali iz slabih rezultatov banke, objavljenih februarja in aprila 2017. Natančneje, zahteva glede likvidnostnega kritja banke Banco Popular od 12. maja 2017 ni bila v skladu z zakonskimi zahtevami.
- 422 Navesti je treba, da tožeča stranka ne more prezreti vseh objektivnih okoliščin, ki so povzročile likvidnostne težave banke Banco Popular, zlasti od aprila 2017. Ne more utemeljeno trditi, da sta bila izjava z dne 23. maja 2017 in članek z dne 31. maja 2017, tudi ob predpostavki, da je bilo z njima kršeno načelo zaupnosti s strani EOR, vzrok za likvidnostno krizo banke Banco Popular.
- 423 Te ugotovitve ne morejo omajati druge trditve tožeče stranke.

- 424 Tožeča stranka trdi, da je ECB pri oceni o propadu ali verjetnem propadu banke Banco Popular navedla, da so bile izgube vlog od 31. maja 2017 še posebej velike, potem ko so mediji razkrili, da bi banka lahko prenehala, če postopek zasebne prodaje, ki je v teku, ne bi bil uspešen v zelo kratkem času.
- 425 Iz njene ocene je razvidno, da je po mnenju ECB objava neuspeha postopka zasebne prodaje in tveganja prenehanja podjetja povečala izgube vlog banke Banco Popular. Vendar gre le za en element od številnih drugih, ki jih navaja ECB in ki so vzrok za to uhajanje vlog. Tožeča stranka ne more trditi, da je ECB priznala, da je bil članek agencije Reuters z dne 31. maja 2017 vzrok za likvidnostno krizo banke Banco Popular.
- 426 ECB je opozorila na obsežno negativno medijsko poročanje o banki Banco Popular v tem obdobju in navedla celo primere medijskih člankov, objavljenih 11. in 15. maja 2017, navedenih v točkah 40 in 41 zgoraj. Tožeča stranka iz vseh teh člankov ne more izločiti edinega članka, v katerem je omenjen uradnik Unije, da bi trdila, da naj bi samo ta članek povzročil uhajanje likvidnih sredstev banke Banco Popular.
- 427 Tožeča stranka trdi tudi, da so izjave z dne 23. in 31. maja 2017 vplivale na znižanje tečajev delnic banke Banco Popular in na kotiranje različnih finančnih instrumentov.
- 428 Navesti je treba, da naj bi gibanje cene delnice banke Banco Popular kazalo na stalno padanje med junijem 2016 in junijem 2017. V nasprotju s trditvami tožeče stranke to gibanje ne razkriva nobene povezave med izjavo z dne 23. maja in člankom z dne 31. maja 2017 ter ceno delnice banke Banco Popular. Padec cene delnic banke Banco Popular je mogoče pojasniti s slabim finančnim stanjem banke in ga je treba povezati z zaporednimi znižanji ocene banke Banco Popular s strani bonitetnih agencij, navedenih v točkah 32, 38 in 46 zgoraj.
- 429 Poleg tega je tožeča stranka na obravnavi priznala, da je banka Banco Popular 15. maja 2017 izstopila iz indeksa MSCI (Morgan Stanley Capital International). Zaradi tega izstopa pa so veliki investicijski skladi prodali svoje delnice banke Banco Popular in tako je prispeval k padcu delnic banke Banco Popular.
- 430 Poleg tega v zvezi z razvojem pogojno zamenljivih obveznic banke Banco Popular zadostuje navesti, da je novinar, ki je 23. maja 2017 intervjuval predsednico EOR, omenil njihov zlom zaradi tveganja neplačila. Tožeča stranka torej ne more trditi, da je padec pogojno zamenljivih obveznic sledil temu intervjuju.
- 431 Vsekakor je treba poudariti, da tožeča stranka ne navaja nobene trditve, s katero bi dokazala, kateri elementi iz izjav z dne 23. in 31. maja 2017 naj bi pomenili kršitev obveznosti varovanja poslovne skrivnosti s strani predsednice EOR, in da ni dokazala obstoja kršitve obveznosti zaupnosti ali varovanja poslovne skrivnosti, ki jo je mogoče pripisati zadnjenavedeni.
- 432 Novinar je, v intervjuju s predsednico EOR na televiziji Bloomberg 23. maja 2017 na prvem mestu vprašal:

„Vas lahko popeljem v Španijo? Našim gledalcem bi želel pokazati nekaj, kar je na našem radarskem zaslonu na televiziji Bloomberg zelo prisotno, gre za banko Banco Popular in konvertibilne dodatne obveznosti, ki so v tem trenutku nekoliko pod pritiskom. Ta institucija ima nekaj več kot 7 % navadnega lastniškega temeljnega kapitala. Je tudi ta na vašem radarskem zaslonu? » [*Can I take you to Spain? I want to show our audience something that is very much on*

our radar screen here at Bloomberg and that is Banco Popular and the CoCos (Contingent Convertibles) which are under a little bit of pressure right now. This is an institution with a CET 1 just north of 7 per cent. Is it on your radar screen as well?].

433 Predsednica EOR je odgovorila:

„Nikoli ne govorim o posameznih bankah. Na našem radarskem zaslonu je veliko več kot ena banka in seveda je banka Banco Popular prav tako primer, ki ga spremljamo, vendar to ni edini primer.“ *(Well, I am never talking about individual banks. There are more banks than just one on our radar screen and of course, Banco Popular is also a case we are watching but it is not the only one we are watching).*

434 Na eni strani je treba ugotoviti, kot navaja EOR, da so te navedbe splošne, saj je nadzor institucij del njegove naloge v sodelovanju z ECB. Informacija, da je banka Banco Popular kot kreditna institucija, ki je vključena v enotni mehanizem nadzora, „nadzorovana“, ni zaupna.

435 Poleg tega je iz članka z dne 15. maja 2017, ki ga je objavil spletni časopis *elconfidencial.com* in je naveden v točki 41 zgoraj, razvidno, da je bila informacija, da je bila banka Banco Popular predmet pregleda ECB, že objavljena.

436 Po drugi strani predsednica EOR med tem intervjujem ne omenja predpostavke o reševanju banke Banco Popular. Iz teh navedb ni mogoče izpeljati nobene ugotovitve glede skorajšnjega reševanja banke Banco Popular in še manj glede instrumenta za reševanje, ki bi ga lahko izvajal EOR.

437 Poleg tega, ker teh navedb ni mogoče razlagati tako, da bo banka Banco Popular predmet postopka reševanja, ne spadajo med primere iz uvodne izjave 116 Uredbe št. 806/2014 o posredovanju vseh informacij v zvezi s sklepom o reševanju, preden bo ta sprejet.

438 Zato je treba ugotoviti, da navedbe predsednice EOR v intervjuju z dne 23. maja 2017 ne vsebujejo zaupnih informacij ter ne pomenijo kršitve načela zaupnosti in obveznosti varovanja poslovne skrivnosti iz člena 88 Uredbe št. 806/2014 in člena 339 PDEU.

439 Na drugem mestu, kar zadeva članek, ki ga je agencija Reuters objavila 31. maja 2017 in je naslovljen „EU opozorjena na nevarnost reševanja banke Banco Popular“ (*La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular*), je v tem članku navedeno, da je po mnenju visokega uradnika Unije, ki je ostal anonimen, eden glavnih nadzornikov bank v Evropi uradnike Unije opozoril, da bi banka Banco Popular lahko potrebovala reševanje, če ji ne bi uspelo najti kupca, in da je predsednica EOR pred kratkim izdala „zgodnje opozorilo“. V skladu s tem člankom je ta visoki uradnik navedel tudi, da je predsednica EOR izjavila, da bo EOR s posebno pozornostjo spremljal postopek (banke Banco Popular) zaradi morebitnega posredovanja, in dodal, da bi bila lahko ponudba združitve banke neuspešna.

440 Agencija Reuters v tem članku navaja tudi, da po navedbah drugega vira, prav tako anonimnega, potekajo splošne priprave, čeprav konkretni ukrepi še niso bili sprejeti. V skladu s tem člankom je predstavnik banke Banco Popular izjavil, da banka pripravlja več načrtov, vključno z združitvijo, povečanjem kapitala in prodajo sredstev.

- 441 Navesti je treba tudi, da je v tem članku omenjeno sporočilo za javnost EOR z istega dne, v katerem je EOR navedel, da ne komentira posebnih težav banke, da ne more potrditi razlag v zvezi z domnevnimi navedbami njegove predsednice in da ni nikoli izdal opozorila v zvezi z bankami.
- 442 Ugotoviti je treba, da tožeča stranka ne pojasnjuje, niti katere informacije iz tega članka naj bi bile zaupne niti v kolikšnem obsegu bi njihovo razkritje pomenilo kršitev zahtev varovanja poslovne skrivnosti EOR. Tožeča stranka trdi, da je predsednica EOR avtorica izjav, navedenih v tem članku, in da niti EOR niti Komisija nista predložila dokazov o nasprotnem. Navesti pa je treba, da se navedbe uradnika Unije, navedene v tem članku, niso nanašale na zaupne informacije, s katerimi bi bili lahko seznanjeni le člani EOR in še manj le njegova predsednica.
- 443 Tako naj bi uradnik, prvič, omenil „zgodnje opozorilo“, ki naj bi ga izdala predsednica EOR. Navesti pa je treba, da ta trditev ne ustreza pristojnosti EOR, na kar je zadnjenavedeni poleg tega opozoril v sporočilu za javnost z dne 31. maja 2017.
- 444 Drugič, v zvezi s trditvijo tega uradnika, da „je predsednica EOR izjavila, da bo EOR s posebno pozornostjo spremljal postopek (banke Banco Popular) zaradi morebitnega posredovanja“, zadostuje ugotoviti, da te navedbe povzemajo bistvo tega, kar je predsednica EOR javno potrdila v intervjuju, ki ga je dala televiziji Bloomberg 23. maja 2017, to je, da je bila banka Banco Popular „nadzorovana“. Poleg tega je EOR v sporočilu za javnost zanikal široko razlago teh navedb.
- 445 Tretjič, glede trditve tega uradnika, da bi bila lahko ponudba združitve banke neuspešna, je iz istega članka razvidno, da je banka Banco Popular sama navedla, da je morala podaljšati rok, ki je bil prvotno določen na 10. junij 2017 za predložitev ponudb v okviru postopka zasebne prodaje.
- 446 Četrtrič, v zvezi s trditvijo, da je po navedbah visokega uradnika Unije, ki je ostal anonimen, eden od glavnih nadzornikov bank v Evropi uradnike Unije opozoril, da bi banka Banco Popular lahko potrebovala reševanje, če ji ne bi uspelo najti kupca, je treba navesti, da je bilo v več medijskih člankih že maja navedeno, da je bila banka Banco Popular v težavah in da je začela postopek zasebne prodaje.
- 447 Tako je iz članka z dne 11. maja 2017, objavljenega na spletnem mestu *elconfidencial.com*, navedenega v točki 40 zgoraj, razvidno, da je predsednik banke Banco Popular odredil nujno prodajo banke zaradi tveganja stečaja. Navedba v članku agencije Reuters z dne 31. maja, da je uradnike Unije obvestil „eden od glavnih nadzornikov bank v Evropi“, se zdi skladna z informacijami iz tega članka, da je bil predsednik banke Banco Popular zaradi resne nevarnosti stečaja, med drugim zaradi nenehnega uhajanja vlog, prisiljen začeti postopek prodaje, da bi izpolnil zahteve ECB. Poleg tega je bilo v članku z dne 15. maja 2017, objavljenem na spletnem mestu *elconfidencial.com*, navedenem v točki 41 zgoraj, navedeno, da je predsednik banke Banco Popular po pregledu ECB sprožil načrt njene prodaje.
- 448 Tako je bilo dejstvo, da bi se morala banka Banco Popular soočiti s tveganjem stečaja, če ob koncu postopka prodaje, ki ga je začela, ne bi našla kupca, javna informacija od sredine maja 2017.
- 449 Iz tega izhaja, da v nasprotju s trditvami tožeče stranke, navedbe uradnika Unije, ki je ostal anonimen, v tem članku ne vsebujejo zaupnih informacij glede izvajanja postopka reševanja v zvezi z banko Banco Popular, kakršne so te iz uvodne izjave 116 Uredbe št. 806/2014.

- 450 Poleg tega tožeča stranka napačno trdi, da morata EOR ali Komisija dokazati, da predsednica EOR ni bila avtorica izjav, navedenih v tem članku.
- 451 Kot trdi EOR, bi lahko take navedbe podale številne druge osebe, ki niso člani EOR ali uradniki Komisije, zlasti ob upoštevanju možnosti izmenjave informacij, ki so med drugim določene v členu 88(6) Uredbe št. 806/2014.
- 452 Ob predpostavki, da so navedbe iz tega članka posledica uhajanja informacij s strani uradnika Unije, ker ni dokazano, da je predsednica EOR odgovorna za uhajanje informacij, o katerem pričajo medijski članki, na katere se sklicuje tožeča stranka, pa iz sodne prakse izhaja, da takega vira uhajanja informacij ni mogoče domnevati (glej v tem smislu sodbo z dne 15. marca 2006, BASF/Komisija, T-15/02, EU:T:2006:74, točka 605).
- 453 Poleg tega je treba ugotoviti, da tudi če je verjetno, da bi za to razkritje lahko bil odgovoren EOR, pa ta verjetnost, v nasprotju s trditvami tožeče stranke, ne zadostuje, da se mu naloži, da mora dokazati nasprotno (glej v tem smislu sodbo z dne 5. aprila 2006, Degussa/Komisija, T-279/02, EU:T:2006:103, točka 412).
- 454 Zato dejstvo, da so v tem članku navedene domnevne besede predsednice EOR, ne more zadostovati za dokaz njihove verodostojnosti, še toliko bolj, ker sama oseba, ki naj bi poročala o teh besedah, ni identificirana. Poleg tega je v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, EOR v sporočilu za javnost z dne 31. maja 2017, katerega vsebina je povzeta v točki 441 zgoraj, zanikal informacije iz tega članka.
- 455 Poleg tega se tožeča stranka ne more opirati na dejstvo, da naj bi bile domnevne izjave predsednice EOR 1. junija 2017 povzete v medijskih člankih, ki so v prilogi k tožbi. Ti članki namreč ne dokazujejo, da naj bi predsednica EOR 31. maja 2017 podala izjave. Zadostuje ugotovitev, da izvleček članka s spletnega mesta *bolsamania.com* z dne 1. junija 2017, ki ga navaja tožeča stranka, le povzema vsebino intervjuja, ki ga je predsednica EOR 23. maja dala televiziji Bloomberg TV, in da izvleček članka v časopisu *Financial Times* z dne 1. junija 2017 povzema vsebino članka agencije Reuters z dne 31. maja 2017.
- 456 Ob neobstoju domneve, da je predsednica EOR podala izjavo z dne 31. maja 2017, Komisiji ali EOR ni treba dokazati, da ni bila njena avtorica.
- 457 Poleg tega je tožeča stranka z dopisom, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 2. oktobra 2020, predložila nov dokazni predlog v skladu s členom 85(3) Poslovnika. Ta dokazni predlog se nanaša na dva interna elektronska dopisa EOR z dne 10. in 18. avgusta 2017 v zvezi z ukrepi, ki jih je EOR sprejel za preiskavo uhajanja informacij v medijih, ki so bile povezane z reševanjem banke Banco Popular. Tožeča stranka zamudo pri predložitvi teh dokumentov utemeljuje z navedbo, da je imela dostop do teh dokumentov, potem ko je EOR 24. avgusta 2020 sprejel odločitev, da razkrije ta dokumenta, sprejeto v skladu z odločitvijo pritožbene komisije EOR z dne 15. aprila 2020 v zvezi s prošnjo za dostop do informacij, ki jo je vložila tretja oseba. Pojasnjuje, da je imela dostop do teh dokumentov septembra 2020. Tožeča stranka navaja, da je namen teh novih dokazov podpreti njene trditve, navedene v okviru drugega tožbenega razloga, in da ti dokumenti dokazujejo, da ni bila opravljena preiskava glede uhajanja informacij v medijih 23. maja 2017.
- 458 Komisija, EOR, Kraljevina Španija in Svet trdijo, da ti dokumenti niso upoštevni za presojo zakonitosti izpodbijanih sklepov.

- 459 Zadostuje ugotoviti, da iz neizvedbe notranje preiskave EOR glede izjave njegove predsednice 23. maja 2017 ali glede izjave, ki je bila podlaga za članek z dne 31. maja 2017, nikakor ni mogoče sklepati na dokaz, da je zadnjenavedeni kršil svoje obveznosti zaupnosti. Tako je treba ugotoviti, da to, da EOR ni izvedel notranje preiskave glede teh izjav po sprejetju sklepa o reševanju, ni upoštevno pri presoji zakonitosti izpodbijanih sklepov.
- 460 Zato je treba dokumente, predložene v tem novem dokaznem predlogu, zavrniti kot neupoštevne za rešitev spora.
- 461 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da je treba drugi tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

7. Šesti tožbeni razlog: kršitev lastninske pravice, določene v členu 17 Listine, in kršitev člena 5(4) PEU

- 462 Tožeča stranka kot nekdanja delničarka banke Banco Popular trdi, da odločitev EOR v shemi za reševanje, da odpiše in konvertira delnice banke Banco Popular ter jo proda banki Banco Santander, pomeni omejitev njene lastninske pravice, določene v členu 17 Listine, ki ne spoštuje pojma sorazmernosti iz člena 52(1) Listine in člena 5(4) PEU.
- 463 Opozoriti je treba, da je na podlagi člena 52(1) Listine, navedenega v točki 158 zgoraj, in sodne prakse, navedene v točki 159 zgoraj, uresničevanje lastninske pravice mogoče omejiti, če so omejitve določene v upoštevni besedilih, potrebne za doseganje cilja v splošnem interesu in sorazmerne s tem ciljem.
- 464 Tožeča stranka s šestim tožbenim razlogom ne izpodbija dejstva, da je bila omejitev njene lastninske pravice, ki izhaja iz odpisa in konverzije lastniških instrumentov banke Banco Popular ter njene prodaje banki Banco Santander, določenih v shemi za reševanje, določena z upoštevni besedili in je bila potrebna za uresničevanje cilja v splošnem interesu. Izpodbija le sorazmernost teh ukrepov glede na to, da je imela banka Banco Popular likvidnostne težave, in očita EOR, da ni iskal drugih, manj omejevalnih rešitev za lastninsko pravico delničarjev.
- 465 V skladu z ustaljeno sodno prakso, ki je bila že navedena v točki 176 zgoraj, v skladu z načelom sorazmernosti, ki je eno temeljnih načel prava Unije, institucije Unije ne smejo prestopiti meje tistega, kar je primerno in potrebno za uresničitev legitimnih ciljev, ki jim sledi zadevna ureditev, pri čemer je treba takrat, kadar je mogoče izbirati med več primernimi ukrepi, uporabiti tistega, ki je najmanj omejujoč, povzročene neugodnosti pa ne smejo biti čezmerne glede na zastavljene cilje (glej sodbi z dne 30. aprila 2019, Italija/Svet (Ribolovna kvota za sredozemsko mečarico), C-611/17, EU:C:2019:332, točka 55 in navedena sodna praksa, ter z dne 6. maja 2021, Bayer CropScience in Bayer/Komisija, C-499/18 P, EU:C:2021:367, točka 166 in navedena sodna praksa).
- 466 Poudariti je treba, da je pooblastilo za odpis in konverzijo lastniških instrumentov banke Banco Popular, določeno v členu 21 Uredbe št. 806/2014, posledica uporabe načela iz člena 15(1)(a) iste uredbe, v skladu s katerim delničarji institucije, ki je v postopku reševanja, prevzamejo prve izgube. Prodaja banke Banco Popular banki Banco Santander je rezultat uporabe instrumenta prodaje poslovanja, določenega v členu 22 Uredbe št. 806/2014.

- 467 V zvezi s tem je treba spomniti, da je iz analize četrtega tožbenega razloga razvidno, da člena 15 in 22 Uredbe št. 806/2014 ne pomenita pretiranega in nesprejemljivega posega, ki bi okrnili bistvo lastninske pravice delničarjev subjekta, na katerega se nanaša ukrep za reševanje, ampak je treba šteti, da pomenita upravičeno in sorazmerno omejitev njihove lastninske pravice v skladu z določbami člena 17(1) in člena 52(1) Listine.
- 468 Poleg tega je Splošno sodišče že razsodilo, da je bil ukrep, ki je vključeval zmanjšanje nominalne vrednosti delnic ciprske banke, sorazmeren s ciljem, ki se je uresničeval s tem ukrepom. Najprej je ugotovilo, da je bil namen tega ukrepa prispevati k dokapitalizaciji banke in da je zmožen prispevati k cilju zagotovitve stabilnosti ciprskega finančnega sistema in euroobmočja kot celote. Nato je ugotovilo, da ta ukrep ni presegel meja tistega, kar je bilo primerno in nujno za uresničitev tega cilja, saj manj omejujoče alternative niso bile izvedljive ali z njimi ne bi bilo mogoče doseči pričakovanih rezultatov. Nazadnje je menilo, da ukrep ob upoštevanju pomena zastavljenega cilja ne povzroča nesorazmernih nevšečnosti. V zvezi s tem je opozorilo, da delničarji bank v celoti prevzamejo tveganje svojih naložb (sodba z dne 13. julija 2018, K. Chrysostomides in drugi/Svet in drugi, T-680/13, EU:T:2018:486, točka 330).
- 469 V teh okoliščinah je Splošno sodišče sklenilo, da ni mogoče ugotoviti, da zmanjšanje nominalne vrednosti delnic te banke pomeni pretiran in nesprejemljiv poseg, ki okrne bistvo lastninske pravice delničarjev (sodba z dne 13. julija 2018, K. Chrysostomides & Co. in drugi/Svet in drugi, T-680/13, EU:T:2018:486, točka 331).
- 470 V obravnavani zadevi pa je treba opozoriti, da je EOR v shemi za reševanje ugotovil, da so pogoji iz člena 18 Uredbe št. 806/2014 izpolnjeni, in sicer, prvič, da banka Banco Popular propada ali bo verjetno propadla, drugič, da ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko kakršni koli alternativni ukrepi zasebnega sektorja ali nadzorna dejavnost preprečili njen propad v razumnem času, in tretjič, da je ukrep za reševanje v obliki instrumenta prodaje poslovanja banke Banco Popular potreben zaradi javnega interesa. V zvezi s tem je EOR navedel, da je reševanje potrebno za uresničevanje dveh ciljev iz člena 14(2) Uredbe št. 806/2014, in sicer zagotoviti kontinuiteto kritičnih funkcij banke in izogniti se resnim negativnim vplivom na finančno stabilnost, ter je sorazmerno z njima. Komisija je v Sklepu 2017/1246 navedla, da se strinja s shemo za reševanje in zlasti z razlogi, ki jih je EOR navedel za utemeljitev nujnosti ukrepa reševanja zaradi javnega interesa.
- 471 Ker tožeča stranka ni dokazala, da pogoji iz člena 18(1) Uredbe št. 806/2014 v obravnavani zadevi niso bili izpolnjeni in ker bi morala kot delničarka banke Banco Popular v celoti prevzeti tveganje svojih naložb, je treba ugotoviti, da odločitev o odpisu in konverziji lastniških instrumentov banke Banco Popular v shemi za reševanje ne pomeni pretiranega in nesprejemljivega posega, ki bi okrnili bistvo njene lastninske pravice, temveč jo je treba šteti za omejitev njene lastninske pravice, ki je upravičena in sorazmerna ter v skladu z določbami člena 17(1) in člena 52(1) Listine.
- 472 Te ugotovitve ni mogoče omajati s trditvami tožeče stranke.
- 473 Tožeča stranka na prvem mestu trdi, da sta bila odpis vrednosti delnic in prodaja banke Banco Popular nesorazmerna, ker je bila banka Banco Popular solventna in nista bili ustrezni rešitvi za rešitev likvidnostnih težav. Zanima, da bi bila rešitev, alternativna reševanju, insolvenčni postopek, ker je bila banka Banco Popular solventna.

- 474 Prvič, opozoriti je treba, da iz analize prvega očitka osmega tožbenega razloga izhaja, da insolventnost banke Banco Popular ni bila pogoj za sprejetje sheme za reševanje. Položaj, v katerem subjekt ne bi mogel pravočasno poravnati svojih dolgov ali drugih obveznosti ob zapadlosti, kar med drugim ustreza likvidnostni krizi, je namreč eden od primerov, v katerih se bo za ta subjekt štelo, da propada ali bo verjetno propadel, kot določa člen 18(4)(c) Uredbe št. 806/2014.
- 475 Tako so trditve v zvezi z dejstvom, da je bila banka Banco Popular solventna, brezpredmetne, ker je ECB ugotovila, da je bila banka Banco Popular v skladu s členom 18(1)(a) in (4)(c) Uredbe št. 806/2014 v položaju propada zaradi poslabšanja njenega likvidnostnega položaja.
- 476 Drugič, opozoriti je treba, da sta dejstvo, da je banka Banco Popular propadala ali bi verjetno propadla, in dejstvo, da niso obstajali alternativni ukrepi, ki bi lahko preprečili ta propad v razumnem času, pomenili pogoja za njeno reševanje v smislu člena 18(1) Uredbe št. 806/2014. Zato je bil v nasprotju s trditvami tožeče stranke insolvenčni postopek edina alternativa reševanju.
- 477 Tretjič, EOR je v členu 5 sheme za reševanje utemeljil izbiro instrumenta prodaje poslovanja kot instrumenta za reševanje. EOR je navedel, da je ta instrument nujen in sorazmeren s cilji iz člena 14(2) Uredbe št. 806/2014 ter da se nanaša predvsem na zaščito kritičnih funkcij za delovanje realnega gospodarstva in ohranitev finančne stabilnosti.
- 478 Iz člena 5(3) sheme za reševanje, navedenega v točki 339 zgoraj, je med drugim razvidno, da je EOR v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, navedel razloge, iz katerih je bil instrument prodaje poslovanja najprimernejši za rešitev likvidnostnih težav banke Banco Popular.
- 479 Tožeča stranka pa ne navaja nobene trditve, s katero bi bilo mogoče izpodbiti te presoje EOR, in zgolj trdi, da sta po njenem mnenju izločitev sredstev in instrument premostitvene institucije primerna ukrepa za rešitev likvidnostnih težav in ponovno vzpostavitev zaupanja na trgu.
- 480 Tožeča stranka na drugem mestu trdi, da je bila rešitev za obravnavo likvidnostnih težav ta, da se zagotovi več likvidnih sredstev. Sklicuje se na izvedenska poročila, navedena v prilogi k tožbi in repliki, v skladu s katerimi je bilo za rešitev likvidnostnih težav banke Banco Popular mogoče sprejeti nadzorne ukrepe, izvesti nujno likvidnostno pomoč ali odobriti posojila ali zagotoviti kakšno drugo likvidnostno pomoč. Trdi, da so glede na ta poročila obstajali drugi, manj omejevalni ukrepi za delničarje, ki bi jim omogočili, da v celoti ali delno obdržijo svojo naložbo, in se sklicuje na trditve, navedene v utemeljitev osmega tožbenega razloga.
- 481 Po eni strani je treba opozoriti, da iz analize osmega tožbenega razloga izhaja, da nujna likvidnostna pomoč v trenutku sprejetja sheme za reševanje ni bila izvedljiva in da glede na to, da EOR nima nobene vloge pri zagotavljanju nujne likvidnostne pomoči, za kar so pristojne nacionalne centralne banke, mu take možnosti ni bilo treba upoštevati. Poleg tega tožeča stranka ne pojasni, na katere nadzorne ukrepe in druge oblike posojil ali likvidnostne pomoči se sklicuje. Iz analize osmega tožbenega razloga je prav tako razvidno, da tožeča stranka ni dokazala, da so bile mogoče alternativne rešitve, ki jih je predlagala.
- 482 Po drugi strani v zvezi s stranmi izvedenskega poročila z dne 16. septembra 2017, naslovljenega „Regulativna in ekonomska ocena“, ki je v prilogi k tožbi, na katere napotuje tožeča stranka, zadostuje ugotovitev, da vsebujejo le povsem teoretično analizo ukrepov, ki bi jih EOR po mnenju tega izvedenca lahko uporabil za preprečitev krize banke Banco Popular, kot je sodelovanje

z drugimi pristojnimi organi ali obvestitev nadzornih organov. Ta izvedenec se opira zlasti na napačno ugotovitev, da bi EOR lahko Banko Španije zavezal, da zagotovi nujno likvidnostno pomoč.

- 483 Nazadnje, v zvezi s splošnim sklicevanjem tožeče stranke na izvedensko poročilo z dne 2. decembra 2018, naslovljeno „Regulativna in ekonomska ocena poročil o vrednotenjih in obrambi EOR“, ki je navedeno v prilogi k repliki, zadostuje ugotovitev, da v skladu s sodno prakso Splošnemu sodišču ni treba v prilogah iskati ter prepoznavati razlogov in trditev, ki bi jih lahko štelo za podlago za tožbo, ker imajo priloge le dokazno in pomožno funkcijo (glej sodbe z dne 11. septembra 2014, MasterCard in drugi/Komisija, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, točka 41 in navedena sodna praksa; z dne 17. septembra 2007, Microsoft/Komisija, T-201/04, EU:T:2007:289, točka 94 in navedena sodna praksa, ter z dne 24. septembra 2019, Nizozemska in drugi/Komisija, T-760/15 in T-636/16, EU:T:2019:669, točka 114 in navedena sodna praksa).
- 484 Tožeča stranka na tretjem mestu trdi, da se s shemo za reševanje ni poskušalo doseči ravnovesje med javnim interesom in njeno lastninsko pravico ter da ni bilo ugotovljeno, ali obstaja javni interes, da se ji odvzame njena lastnina, ali pa obstajajo manj omejevalni ukrepi za lastninsko pravico.
- 485 Opozoriti je treba, da člen 18(5) Uredbe št. 806/2014 določa:
- „Za namene točke (c) odstavka 1 tega člena se šteje, da je ukrep za reševanje v javnem interesu, če je potreben za uresničitev enega ali več ciljev reševanja iz člena 14 in je sorazmeren z njimi ter če s prenehanjem subjekta v skladu z običajnim insolvenčnim postopkom teh ciljev reševanja ne bi bilo mogoče doseči v enaki meri.“
- 486 Iz tega izhaja, da trditve tožeče stranke temeljijo na napačni razlagi pogoja javnega interesa iz člena 18(1) Uredbe št. 806/2014. V nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, EOR namreč ni bilo treba raziskati, ali obstaja „javni interes, da se ji odvzame njena lastnina“. Poleg tega EOR ni bil pristojen za tehtanje javnega interesa in zasebnega interesa delničarjev.
- 487 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 164 zgoraj, čeprav obstaja jasen splošni interes za zagotovitev močnega in doslednega varstva vlagateljev po vsej Uniji, pa ni mogoče šteti, da ta interes v vseh okoliščinah prevlada nad splošnim interesom zagotovitve stabilnosti finančnega sistema.
- 488 Tožeča stranka v repliki dodaja, da se EOR ni pripravil v skladu z načelom dobrega upravljanja in dolžnostjo skrbnega ravnanja, zaradi česar ni mogla analizirati drugih obstoječih rešitev ter izbrati najprimernejše in najcenejše rešitve. Tožeča stranka meni, da v načrtu reševanja iz leta 2016, ki ga je pripravil EOR, ni bilo preverjeno, ali je bila načrtovana strategija za reševanje izvedljiva, manjkale so informacije in priprave, potrebne za preučitev drugih rešitev, in bilo ga je treba zavriniti.
- 489 Zadostuje ugotoviti, da tožeča stranka s temi trditvami EOR očita, da ni pripravil ukrepa za reševanje, s čimer je kršil načelo dobrega upravljanja in dolžnost skrbnega ravnanja.
- 490 Kot navaja Komisija, je treba te trditve, ki so bile prvič navedene v repliki, na podlagi člena 84(1) Poslovnika šteti za nedopustne.

491 Te trditve so vsekakor brezpredmetne pri ugotavljanju, ali je ukrep za reševanje, ki ga je sprejel EOR, ko so bili izpolnjeni pogoji iz člena 18(1) Uredbe št. 806/2014, povzročil nesorazmeren poseg v lastninsko pravico tožeče stranke.

492 Zato je treba šesti tožbeni razlog zavrniti.

8. Sedmi tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave, določene v členih 17 in 41 Listine

493 Tožeča stranka trdi, da je EOR kršil člena 17 in 41 Listine, ker je sprejel shemo za reševanje, posledica česar je bila kršitev njene lastninske pravice na delnicah banke Banco Popular, ne da bi jo zaslišal, niti pred tem sprejetjem niti po njem. Na podlagi zaslišanja naj bi bilo mogoče preveriti, ali obstajajo zasebni alternativni ukrepi, kot je povečanje kapitala. Dodaja, da naj ta omejitev ne bi bila predpisana z zakonom in naj ne bi bila sorazmerna, saj nujnost ne upravičuje neizvedbe zaslišanja.

494 Najprej, iz analize petega tožbenega razloga je razvidno, da dejstvo, da člen 18 Uredbe št. 806/2014 ne določa zaslišanja delničarjev subjekta, na katerega se nanaša ukrep za reševanje, pomeni omejitev pravice do izjave, ki je po eni strani upravičena s ciljem v splošnem interesu, in sicer s ciljem zagotavljanja stabilnosti finančnih trgov iz člena 14 Uredbe št. 806/2014, pri katerem se upošteva tudi cilj zagotavljanja kontinuitete kritičnih funkcij subjekta, in s ciljem hitrega sprejetja sklepa, ko so pogoji reševanja izpolnjeni, ter po drugi strani spoštuje načelo sorazmernosti v skladu s členom 52(1) Listine.

495 Vendar iz sodne prakse, navedene v točkah 225 in 226 zgoraj, izhaja, da je treba pravico do izjave upoštevati v vsakem postopku, v katerem se lahko izda akt, ki posega v položaj, tudi če se z ureditvijo, ki se uporablja, taka formalnost ne zahteva izrecno.

496 Najprej je treba opozoriti, da je namen sheme za reševanje, ki jo sprejme EOR po postopku iz člena 18 Uredbe št. 806/2014, reševanje banke Banco Popular. Edini naslovnik sheme za reševanje je FROB, banko Banco Popular pa je treba obravnavati kot osebo, v zvezi s katero je bil sprejet posamičen ukrep in ki ji člen 41(2)(a) Listine zagotavlja pravico do izjave.

497 Tako je treba upoštevati dejstvo, da tožeča stranka kot delničarka obveznic banke Banco Popular ni naslovnik niti sheme za reševanje, ki ni posamična odločba, sprejeta zoper njo, niti Sklepa 2017/1246, s katerim je bila ta shema za reševanje odobrena.

498 Vendar je treba navesti, da je EOR v skladu s členom 21(1) Uredbe št. 806/2014 izvajal pooblastilo za odpis ali konverzijo lastniških instrumentov banke Banco Popular.

499 Zato lahko postopek, ki ga je EOR uporabil za sprejetje sheme za reševanje, čeprav ni posamičen postopek, uveden zoper tožečo stranko, privede do sprejetja ukrepa, ki bi lahko negativno vplival na njene interese kot na delničarko banke Banco Popular.

500 Toda v sodni praksi Sodišča, navedeni v točki 225 zgoraj, je bila sprejeta široka razlaga pravice do izjave, ki je zagotovljena vsem osebam med postopkom, ki lahko privede do sprejetja akta, ki posega v njihov položaj.

- 501 Vendar je treba opozoriti tudi, da je v skladu s členom 52(1) Listine, navedenim v točki 158 zgoraj, in sodno prakso, navedeno v točki 235 zgoraj, v primeru, da bi se tožeča stranka lahko sklicevala na pravico do izjave, določeno v Listini, v okviru postopka reševanja banke Banco Popular, ta pravica lahko predmet omejitev. Zlasti bi lahko bilo upravičeno, da EOR ali Komisija v okviru postopka reševanja nista zaslišala tožeče stranke kot delničarke banke Banco Popular.
- 502 V obravnavani zadevi je EOR v členu 4.2 sheme za reševanje navedel, da je reševanje banke Banco Popular potrebno za uresničevanje dveh ciljev iz člena 14(2) Uredbe št. 806/2014, in sicer izogniti se resnim negativnim vplivom na finančno stabilnost in zagotoviti kontinuiteto kritičnih funkcij banke Banco Popular, ter sorazmerno z njima.
- 503 V zvezi s tem je EOR v členu 4.4.2 sheme za reševanje pojasnil, da je na podlagi različnih elementov ugotovil, da je položaj banke Banco Popular pomenil naraščajoče tveganje znatnih negativnih učinkov na finančno stabilnost v Španiji. Med temi elementi je, prvič, velikost in pomembnost banke Banco Popular, ki je matična družba šeste največje bančne skupine v Španiji s skupno vrednostjo sredstev 147 milijard EUR in ki jo je Banka Španije leta 2017 označila za sistemsko pomembno institucijo. EOR je med drugim ugotovil, da je bila banka Banco Popular eden od glavnih tržnih akterjev v Španiji s pomembnim tržnim deležem v segmentu malih in srednje velikih podjetij (MSP) ter da je imela razmeroma velik tržni delež vlog (skoraj 6 %) in številne majhne neprofesionalne stranke (približno 1,4 milijona) po vsej Španiji. Drugič, EOR je upošteval naravo poslovanja banke Banco Popular, ki se je vrtela okoli dejavnosti komercialnega bančništva in se je osredotočala predvsem na ponudbe financiranja, upravljanje s prihranki in storitev za posameznike, družine in podjetja (zlasti MSP). EOR meni, da bi podobnost poslovnega modela banke Banco Popular s poslovnim modelom drugih španskih komercialnih bank lahko prispevala k morebitnemu posrednemu širjenju negativnih učinkov na te banke, za katere bi se lahko štelo, da se soočajo z istimi težavami.
- 504 EOR je v členu 4.4 sheme za reševanje opredelil tri kritične funkcije banke Banco Popular v smislu člena 6 Delegirane uredbe 2016/778, in sicer zbiranje vlog od gospodinjestev in nefinančnih družb, posojila MSP in gotovinske plačilne storitve.
- 505 Poudariti je treba, da tožeča stranka ne izpodbija, da je bila shema za reševanje nujna zaradi javnega interesa v smislu člena 18(1)(c) Uredbe št. 806/2014, in sicer da je bilo reševanje banke Banco Popular potrebno za to, da se s sorazmernimi sredstvi doseže eden ali več ciljev reševanja iz člena 14 te uredbe, medtem ko prenehanje subjekta po običajnem insolvenčnem postopku tega ne bi omogočilo v enaki meri. Iz tega izhaja, da tožeča stranka ne izpodbija, da je bila shema za reševanje potrebna in sorazmerna za izognitev znatnim negativnim učinkom propada banke Banco Popular na finančno stabilnost Unije in zagotovitev kontinuitete njenih kritičnih funkcij.
- 506 Zato je shema za reševanje v delu, v katerem je bila namenjena ohranitvi finančnega položaja banke Banco Popular in v katerem je pomenila alternativo njenemu prenehanju, dejansko izpolnjevala cilj v splošnem interesu, in sicer cilj zagotavljanja stabilnosti finančnih trgov, ki v skladu z analizo, izvedeno v zvezi s petim tožbenim razlogom, lahko upraviči omejitev pravice do izjave tožeče stranke.
- 507 Poleg tega iz analize petega tožbenega razloga izhaja tudi, da če subjekt izpolnjuje pogoje za sprejetje ukrepa za reševanje, člen 18 Uredbe št. 806/2014 določa, da je treba odločitev sprejeti v zelo kratkem roku.

- 508 Tako je bilo treba v obravnavani zadevi od trenutka, ko je ECB ugotovila, da banka Banco Popular propada ali bo verjetno propadla, in ko je EOR menil, da so pogoji iz člena 18 Uredbe št. 806/2014 izpolnjeni, čim prej sprejeti shemo za reševanje.
- 509 To hitro odločanje je bilo utemeljeno s potrebo, da se zagotovi kontinuiteta kritičnih funkcij banke Banco Popular in da se preprečijo znatni negativni učinki njenega položaja na finančne trge, zlasti s preprečevanjem tveganj širjenja negativnih vplivov. V obravnavani zadevi je bilo treba glede na to, da je do propada banke Banco Popular prišlo na delovni dan, postopek zaključiti in odločbo sprejeti pred odprtjem trgov 7. junija 2017 zjutraj.
- 510 Kot je generalni pravobranilec M. Campos Sánchez-Bordona poudaril v točki 80 sklepnih predlogov v združenih zadevah ABLV Bank in drugi/ECB (C-551/19 P in C-552/19 P, EU:C:2021:16), je hitrost, s katero morajo te institucije in te agencije Unije sprejemati odločitve, nujna, da bi preprečile negativen učinek reševanja bančne ustanove na finančne trge, zaradi te hitrosti pa morajo *de facto* imeti „pripravljeno“ odločbo, preden začnejo postopek, s čimer se izkoristi dejstvo, da so trgi vrednostnih papirjev zaprti.
- 511 Ugotoviti pa je treba, da tožeča stranka ne izpodbija, da je bilo treba shemo za reševanje sprejeti nujno.
- 512 Poleg tega je treba navesti, da bi predhodno zaslišanje tožeče stranke in drugih delničarjev banke Banco Popular, s katerim bi bili obveščeni o obstoju takojšnjega ukrepa za reševanje, povzročilo tveganje, da bodo na trgu ravnali tako, da bi poslabšali finančni položaj banke Banco Popular. Tako zaslišanje bi tako lahko škodilo učinkovitosti načrtovanega ukrepa za reševanje.
- 513 Zato je treba ugotoviti, da bi zaslišanje tožeče stranke pred sprejetjem sheme za reševanje ali pred sprejetjem Sklepa 2017/1246 povzročilo znatno upočasnitev postopka in posledično preprečilo doseganje ciljev, ki se uresničujejo s shemo za reševanje, in ogrozilo njeno učinkovitost.
- 514 V obravnavani zadevi pa je iz analize osmega tožbenega razloga razvidno, da tožeča stranka ni dokazala, da je EOR kršil člen 18(1)(a) in (b) Uredbe št. 806/2014. Iz tega zlasti izhaja, da tožeča stranka ni dokazala, da bi lahko predlagala alternativne ukrepe, s katerimi bi bilo mogoče odpraviti likvidnostne težave banke Banco Popular in tako preprečiti reševanje banke Banco Popular. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je bilo ugotovljeno, da povečanje kapitala, ki ga navaja tožeča stranka, ni bil izvedljiv alternativni ukrep, ki bi lahko preprečil propad ali verjetni propad banke Banco Popular v razumnem času.
- 515 Zato tožeča stranka ne more trditi, da shema za reševanje ne bi bila sprejeta, če bi imela med postopkom možnost predložiti pripombe o obstoju alternativnih ukrepov zasebnega sektorja.
- 516 Poleg tega je treba zavrni trditev tožeče stranke, da bi se lahko zaslišanje opravilo tudi po sprejetju sheme za reševanje. S takim zaslišanjem namreč ne bi bilo mogoče spremeniti vsebine sheme za reševanje, ki je domnevno že začela veljati.
- 517 Iz navedenega izhaja, da je to, da tožeča stranka v okviru postopka, v katerem sta bila sprejeta izpodbijana sklepa, ni bila zaslišana, pomenilo omejitev pravice do izjave, ki je bila upravičena in potrebna za izpolnitev cilja v splošnem interesu in je spoštovala načelo sorazmernosti v skladu s členom 52(1) Listine.
- 518 Zato je treba sedmi tožbeni razlog zavrni.

9. Deveti tožbeni razlog: kršitev členov 14 in 20 Uredbe št. 806/2014, dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU

519 Tožeča stranka trdi, da je EOR v okviru sheme za reševanje kršil člena 14 in 20 Uredbe št. 806/2014, dolžnost skrbnega ravnanja in člen 296 PDEU, ker je bil, prvič, postopek prodaje izveden, ne da bi bila dosežena najvišja možna prodajna cena, in ker, drugič, vrednotenje 2 ni bilo pripravljeno v skladu s tržnimi merili. Ta tožbeni razlog je razdeljen na dva dela.

a) Prvi del: postopek prodaje

520 Tožeča stranka trdi, da s postopkom prodaje banke Banco Popular ni bilo mogoče doseči najvišje možne prodajne cene, kar je v nasprotju s členom 14 Uredbe št. 806/2014. Trdi, prvič, da postopek ni bil konkurenčen in, drugič, da so bile v postopku nepravilnosti.

521 Najprej je treba poudariti, da tožeča stranka trdi, da dejstvo, da postopek prodaje ni prinesel najvišje možne prodajne cene, pomeni kršitev člena 14(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 806/2014, v skladu s katerim:

„Pri prizadevanju za doseg ciljev iz prvega pododstavka [EOR], Svet, Komisija in, kadar je to ustrezno, nacionalni organi za reševanje poskušajo čim bolj zmanjšati stroške reševanja in preprečiti zniževanje vrednosti, razen če je to potrebno za uresničitev ciljev reševanja.“

522 Ugotoviti je treba, tako kot Komisija in banka Banco Santander, da cilj „kar najvišje prodajne cene“ ni eden od ciljev iz člena 14(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 806/2014. Torej ne gre za upoštevno določbo za utemeljitev trditve tožeče stranke v zvezi z doseganjem kar najvišje prodajne cene.

523 Vendar je treba navesti, da v skladu s členom 24(2)(d) Uredbe št. 806/2014 glede instrumenta prodaje poslovanja shema za reševanje določa:

„[U]reditve nacionalnega organa za reševanje glede trženja navedenega subjekta ali navedenih instrumentov, sredstev, pravic in obveznosti v skladu s členom 39(1) in (2) Direktive 2014/59“.

524 Člen 39(2)(f) Direktive 2014/59 določa, da je cilj prodaje, ki jo opravi organ za reševanje pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja, iztržiti kar najvišjo prodajno ceno zadevnih delnic ali drugih lastniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti.

525 Preučiti je torej treba trditve tožeče stranke, da postopek ni bil izveden z vsemi potrebnimi jamstvi, ki bi omogočila kar najvišjo prodajno ceno banke Banco Popular.

526 Najprej je treba ugotoviti, da je EOR v sklepu o trženju, sprejetem 3. junija 2017, ob upoštevanju hitrega poslabšanja likvidnostnega položaja banke Banco Popular, znatnega padca vrednosti njenih delnic ter negativnih učinkov, ki bi jih propad banke lahko imel na finančno stabilnost, menil, da mora sprejeti vse potrebne ukrepe, da bi lahko sprejel ukrep za reševanje, če bi bilo to potrebno, in da je treba zagotoviti učinkovitost instrumenta prodaje poslovanja, da bi zagotovili cilje reševanja. Tako je EOR odobril, da FROB nemudoma začne postopek prodaje banke Banco Popular, in zadnjenavedenemu sporočil zahteve glede prodaje v skladu s členom 39 Direktive 2014/59.

- 527 EOR je v členu 2(b) sklepa o trženju navedel, da mora biti cilj postopka prodaje iztržiti kar najvišjo prodajno ceno, pri čemer je treba upoštevati potrebo po hitri rešitvi. Navedel je tudi, da je bilo glavno merilo za ocenjevanje ponudb ponujena cena.
- 528 Dalje, postopek prodaje banke Banco Popular je v skladu z določbami Direktive 2014/59 in zakona 11/2015 vodil FROB. V zvezi s tem je FROB v dopisu o postopku, sprejetem 6. junija 2017, v okviru morebitnega reševanja banke Banco Popular pozval potencialne kupce k sodelovanju v postopku prodaje in k predložitvi ponudbe za nakup 100 % kapitala banke Banco Popular v skladu s pogoji, opisanimi v tem dopisu. FROB je v dopisu o postopku navedel, da mora biti cena, ponujena v ponudbah, enaka ali višja od 1 EUR.
- 529 Nazadnje, v členu 6.6 sheme za reševanje je EOR menil, da je FROB s svojimi prizadevanji za trženje v zvezi z banko Banco Popular pred sprejetjem sheme za reševanje izpolnil zahteve iz člena 24 Uredbe št. 806/2014 v povezavi s členom 39 Direktive 2014/59.
- 530 EOR je ugotovil, da je banka Banco Popular v obdobju neposredno pred reševanjem izvedla postopek zasebne prodaje in da je v tednu od 29. maja 2017 postalo jasno, da ta postopek ne bo uspešen. Navedel je, da je bila odločitev o omejitvi trženja na banke, ki so že izrazile splošni interes za nakup banke Banco Popular v postopku zasebne prodaje, v skladu z zahtevami člena 39 Direktive 2014/59.
- 531 EOR je prav tako ugotovil, da sta bili po tem, ko je FROB izvedel postopek prodaje, k sodelovanju pri prodaji nazadnje povabljeni dve banki. Navedel je, da je bil stik z obema potencialnima kupcema vzpostavljen na isti dan, da sta imela dostop do iste virtualne podatkovne sobe ter da sta bili njuni ponudbi predloženi pod enakimi pogoji in v enakem roku.
- 532 EOR je nazadnje ugotovil, da je od dveh potencialnih kupcev prejel eno veljavno ponudbo, ter menil, da je bilo glede na to, da je bil kupec edini, ki je predložil ponudbo, preudarno sprejeti njegove pogoje in tako preprečiti nenadzorovano insolventnost banke Banco Popular, ki bi lahko med drugim vplivala na njene kritične funkcije.
- 533 Tožeča stranka na prvem mestu trdi, da postopek ni potekal dovolj dolgo in da ni šlo za konkurenčni postopek, ker je bil voden brez objave in preglednosti ter brez zadostnega števila potencialnih kupcev. Postopek zasebne prodaje naj bi bil „recikliran“, ne da bi bilo to v shemi za reševanje pojasnjeno. Banke iz drugih držav članic naj bi bile zavrnjene in naj bi bile diskriminirane.
- 534 Uvodoma je treba navesti, da zahteve v zvezi s prodajo in med drugim odločitev o omejitvi števila udeležencev v postopku prodaje niso vključene v shemo za reševanje, temveč v sklep o trženju, ki ga je EOR predhodno sprejel 3. junija 2017.
- 535 V zvezi s tem v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča vmesni ukrepi, katerih cilj je priprava končne odločbe, načeloma ne pomenijo aktov, ki so lahko predmet ničnostne tožbe (glej sodbi z dne 6. maja 2021, ABLV Bank in drugi/ECB, C-551/19 P in C-552/19 P, EU:C:2021:369, točka 39 in navedena sodna praksa, ter z dne 3. junija 2021, Madžarska/Parlament, C-650/18, EU:C:2021:426, točka 43 in navedena sodna praksa).

- 536 Iz sodne prakse prav tako izhaja, da zoper vmesni akt ni mogoče vložiti tožbe niti takrat, ko bi se bilo na nezakonnost tega akta mogoče sklicevati v utemeljitev tožbe zoper končno odločbo, glede na katero ta akt pomeni pripravljalni akt. V tem primeru bi tožba zoper odločbo, s katero se postopek konča, zagotavljala zadostno sodno varstvo (glej sodbo z dne 15. marca 2017, Stichting Woonpunt in drugi/Komisija, C-415/15 P, EU:C:2017:216, točka 46 in navedena sodna praksa).
- 537 V obravnavani zadevi je EOR v shemi za reševanje menil, da je postopek prodaje, ki ga je uvedel FROB, skladen z zahtevami iz člena 39 Direktive 2014/59. Vendar je treba navesti, da je FROB upošteval zahteve, ki jih je EOR določil v sklepu o trženju. Iz tega izhaja, da je EOR v shemi za reševanje implicitno potrdil zahteve glede prodaje, ki jih je sam določil v sklepu o trženju.
- 538 Poleg tega je treba ugotoviti, da člen 13 Uredbe št. 806/2014, ki se nanaša na zgodnje posredovanje, v odstavku 3 določa:
- „[EOR] je pooblaščen, da od institucije ali nadrejene družbe zahteva, naj naveže stik s potencialnimi kupci za pripravo reševanja institucije, v skladu z merili iz člena 39(2) Direktive [2014/59] in zahtevami varovanja poslovne skrivnosti iz člena 88 te uredbe.
- [...]“
- 539 Zato je treba sklep o trženju šteti za vmesni akt, ki ga je EOR sprejel za morebitno reševanje banke Banco Popular, in tožeci stranki ni mogoče preprečiti, da bi se sklicevala na nezakonnost presoje iz tega sklepa v podporo tožbi zoper shemo za reševanje.
- 540 V zvezi s preglednostjo postopka prodaje banke Banco Popular je treba ugotoviti, da je EOR v uvodni izjavi 4 sklepa o trženju navedel, da je treba vsako javno razkritje prodaje banke odložiti, da bi se izognili škodljivim učinkom na finančno stabilnost.
- 541 Taka možnost je izrecno določena v členu 39(2), zadnji pododstavek, Direktive 2014/59, ki določa, da se lahko vsako javno razkritje trženja institucije, ki bi se sicer zahtevalo v skladu s členom 17(1) Uredbe (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES (UL 2014, L 173, str. 1), odloži v skladu s členom 17(4) ali (5) navedene uredbe.
- 542 V uvodni izjavi 64 Direktive 2014/59 je v zvezi s tem navedeno:
- „Informacije o trženju propadajoče institucije in pogajanja s potencialnimi prevzemniki pred uporabo instrumenta prodaje poslovanja bodo verjetno sistemsko pomembni. Zaradi zagotovitve finančne stabilnosti je pomembno, da je razkritje takšnih informacij javnosti v skladu z Uredbo [...] št. 596/2014 [...] mogoče odložiti do roka, ko je treba pripraviti načrt za reševanje institucije in strukturo tega reševanja, pri čemer bi bilo treba upoštevati dovoljene odloge iz ureditve v zvezi z zlorabo trga.“
- 543 Iz tega sledi, da je treba zahtevo po preglednosti iz člena 39(2)(a) Direktive 2014/59 razlagati tako, da se nanaša na izvedbo postopka prodaje, in ne na morebitne oglaševalske ukrepe, ki napovedujejo ta postopek.

544 V zvezi z omejitvijo postopka prodaje samo na tiste institucije, ki so sodelovale v postopku zasebne prodaje, ki ga je začela banka Banco Popular, navedenem v točki 33 zgoraj, je EOR v členu 2(a)(i) sklepa o trženju navedel več razlogov za svojo odločitev, da pozove FROB, naj stopi v stik samo s temi petimi udeleženci.

545 V zvezi s tem je EOR navedel:

„V zvezi z izbiro posameznih kupcev, ki jih bo povabil, bo FROB vsekakor stopil v stik z zadostnim številom kupcev, potem ko bo poiskal tržni interes za naložbe v poslovanje banke. Ker je treba postopek prodaje zaključiti v zelo kratkem času, se v analizi tržnega interesa upošteva interes, izražen v postopku zasebne prodaje. Med postopkom zasebne prodaje je bilo kontaktiranih več potencialnih ponudnikov, ki so delovali na španskem in mednarodnem trgu. Prvotno zanimanje je izrazilo le pet strank, ki so bile zato povabljene k predložitvi nezavezujočih ponudb v postopku zasebne prodaje.

FROB bo stopil v stik s petimi strankami, ki so bile povabljene k oddaji ponudb v postopku zasebne prodaje.

Vzpostavitev stika s temi petimi strankami je upravičena zaradi finančne stabilnosti in znatnega tveganja, da bi trženje širšemu krogu potencialnih kupcev, razkritje tveganj in vrednotenja ali opredelitev kritičnih in nekritičnih funkcij banke lahko povzročila dodatno negotovost in izgubo zaupanja trga. Poleg tega bi se lahko z vzpostavitvijo stika z večjim številom kupcev povečala verjetnost uhajanja informacij in s tem tveganje, da bi bila banka v izjemno kratkem času predmet reševanja.

Poleg tega bi zaradi nujnosti in zelo omejenega časa, ki naj bi bil na voljo za postopek trženja, povabilo večjega števila udeležencev povečalo zapletenost postopka. Poleg tega je na podlagi informacij, prejetih od Banke, vprašljivo, ali bodo ponudniki, ki še niso izrazili interesa za postopek zasebne prodaje, predložili ponudbe.

EOR si bo v skladu s členom 24(3) Uredbe prizadeval vzpostaviti ravnovesje med zahtevami glede trženja in potrebo po doseganju ciljev reševanja. EOR bo zlasti delno odstopil od zahtev glede trženja zaradi nujnosti okoliščin in med drugim zaradi bistvene grožnje za finančno stabilnost, ki bi nastala zaradi propada banke, ter dejstva, da bi upoštevanje potrebe po vzpostavitvi stika s širšim krogom kupcev zmanjšalo tudi učinkovitost instrumenta prodaje poslovanja.“

546 Ugotoviti je treba, da člen 39(2), drugi pododstavek, Direktive 2014/59 določa, da ob upoštevanju tega, da potencialni kupci niso neupravičeno favorizirani ali diskriminirani, načela iz istega odstavka organom za reševanje ne preprečujejo privabljanja natančno določenih potencialnih kupcev.

547 Zato je odločitev EOR, da od FROB zahteva, naj stopi v stik samo s petimi institucijami, ki so sodelovale v postopku zasebne prodaje, skladna s to določbo.

548 Tožeča stranka ne navaja nobene trditve, ki bi dokazovala, da omejitev števila potencialnih kupcev na pet udeležencev v postopku zasebne prodaje ni omogočila resnične cenovne konkurence med njimi.

- 549 V zvezi s tem EOR ni mogoče očitati okoliščin, ki so nastale med postopkom, in sicer da štirje od petih udeležencev niso predložili zavezujoče ponudbe in da je bila v edini predloženi zavezujoči ponudbi ponujena nakupna cena v višini 1 EUR.
- 550 Poleg tega je ta odločitev temeljila na objektivnem merilu, in sicer na interesu, ki so ga ta podjetja že izrazila za nakup banke Banco Popular, in je bila upravičena zaradi zelo kratkega časa, v katerem je bilo treba zaključiti postopek prodaje. Kot je poudaril EOR, bi razširitev postopka na večje število udeležencev pomenila tveganje upočasnitve postopka, hkrati pa bi povečala tveganje uhajanja informacij o položaju banke Banco Popular in s tem tveganje za finančno stabilnost.
- 551 Zato tožeča stranka napačno trdi, da je bil ta postopek diskriminatoren. Odločitev, da se naslovi samo na institucije, ki so izkazale interes za nakup banke Banco Popular v okviru postopka zasebne prodaje, načeloma ni izključevala institucij iz drugih držav članic.
- 552 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je bil postopek zasebne prodaje odprt za vse španske ali mednarodne gospodarske subjekte. Tožeča stranka ne pojasni, zakaj naj bi se druge španske ali tuje institucije, ki v času postopka zasebne prodaje niso izrazile interesa za nakup banke Banco Popular, zanj zanimale nekaj tednov pozneje, ko je FROB začel postopek. Poleg tega, ker so bile vse javne informacije v zvezi z izvajanjem postopka prodaje izključene, tožeča stranka tudi ne pojasni, na podlagi katerih nediskriminatornih meril bi bilo mogoče vzpostaviti stik z drugimi gospodarskimi subjekti.
- 553 Iz tega izhaja, da tožeča stranka ni dokazala, da postopek prodaje ni bil konkurenčen.
- 554 Tožeča stranka na drugem mestu trdi, da je postopek vseboval nepravilnosti, ki so izkrivile prodajno ceno. FROB naj bi podpisal sporazume o zaupnosti s potencialnimi kupci, preden je bilo za banko Banco Popular razglašeno, da propada ali bo verjetno propadla, in se je torej postopek reševanja začel, preden so bili izpolnjeni pogoji. Navaja, da je banka Banco Santander svojo ponudbo predložila 7. junija 2017 ob 3.12, ko se je konkurenčni postopek že končal.
- 555 V zvezi s potekom postopka je treba opozoriti, da sta se dva od petih potencialnih kupcev, s katerimi je FROB stopil v stik, odločila, da ne bosta sodelovala v postopku prodaje, in da je ECB enega izključila iz bonitetnih razlogov. Potencialna kupca, ki sta se odločila sodelovati v prodajnem postopku, banki Banco Santander in BBVA, sta 4. junija 2017 podpisala sporazum o nerazkrivanju podatkov, 5. junija 2017 pa sta imela dostop do virtualne sobe. FROB jima je 6. junija 2017 poslal dopis o postopku in kupoprodajno pogodbo (*Sale and Purchase Agreement*). Banka BBVA je z dopisom z dne 6. junija 2017 FROB obvestila, da se je odločila, da ne bo oddala ponudbe.
- 556 FROB je z dopisom z dne 7. junija 2017 obvestil EOR o rezultatih postopka prodaje in navedel, da je banka Banco Santander predložila ponudbo 7. junija ob 3.12 in da je bila cena, ki jo je banka Banco Santander ponudila za prodajo delnic banke Banco Popular, en euro. FROB je predlagal, naj se banka Banco Santander kot uspešni ponudnik v konkurenčnem postopku prodaje banke Banco Popular določi za kupca banke Banco Popular v shemi za reševanje.
- 557 V shemi za reševanje je EOR menil, da je postopek prodaje, ki ga je v zvezi z banko Banco Popular izvedel FROB, izpolnjeval zahteve iz člena 24 Uredbe št. 806/2014 v povezavi s členom 39 Direktive 2014/59, in sprejel predlog FROB, naj se za kupca banke Banco Popular določi banka Banco Santander.

- 558 Poleg tega je FROB v dopisu o postopku določil časovni razpored za potek postopka prodaje banke Banco Popular. Ta časovni razpored je določal, da je treba zavezujoče ponudbe predložiti do 6. junija 2017 ob polnoči. Časovni razpored je določal, da bo 7. junija 2017 ob 1.00 vzpostavljen stik s ponudniki za dokončanje postopka in izbiro ponudbe, čemur so sledili shema za reševanje EOR (po potrebi) in sklenitev kupoprodajne pogodbe ob 5.30, izvedbeni akt FROB ob 6.30 ter zaključek in objava transakcije ob 7.00.
- 559 Ugotoviti je treba, da tožeča stranka ne pojasnjuje, katera določba naj bi bila kršena s tem, da je FROB začel prodajni postopek, preden je bilo za banko Banco Popular razglašeno, da propada ali bo verjetno propadla, in kakšne so bile posledice tega za prodajno ceno.
- 560 Poleg tega, če bi moral FROB počakati, da se za banko Banco Popular razglasi, da propada ali bo verjetno propadla, da začne prodajni postopek, tega ne bi bilo mogoče izvesti v zadostnem času, da bi se preprečilo prenehanje banke Banco Popular, in ne bi omogočil uresničitve ciljev reševanja.
- 561 Kot navaja banka Banco Santander, je bil namen časovnega razporeda postopka prodaje, določenega v dopisu o postopku, omogočiti zaključek vseh formalnosti do 7. junija 2017 ob 7.00, da bi lahko banka Banco Popular normalno poslovala po odprtju trgov, zlasti da bi se izognila prekinitvi svojih kritičnih funkcij.
- 562 Ker je bila banka Banco Santander edina udeleženka v postopku, ki je predložila zavezujočo ponudbo, in ker je bilo po napovedi banke BBVA gotovo, da nobena od drugih institucij, povabljenih k sodelovanju v postopku prodaje, ne bo predložila ponudbe, je FROB sprejel to ponudbo, čeprav je bila predložena po izteku roka, določenega v dopisu o postopku.
- 563 Poleg tega iz člena 24(3) Uredbe št. 806/2014 izhaja, da:
- „[EOR] uporablja instrument prodaje poslovanja brez izpolnjevanja zahtev glede trženja iz točke (e) odstavka 2, če ugotovi, da bi izpolnjevanje teh zahtev verjetno ogrozilo enega ali več ciljev reševanja, in zlasti kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) [EOR] meni, da obstaja resna grožnja za finančno stabilnost, ki izhaja iz propada ali verjetnega propada institucije v postopku reševanja ali se zaradi njega še stopnjuje,
 - (b) [EOR] meni, da bi izpolnjevanje teh zahtev verjetno ogrozilo učinkovitost instrumenta prodaje poslovanja pri odpravljanju te grožnje ali doseganju cilja reševanja iz točke (b) člena 14(2).“
- 564 V zvezi s tem je treba opozoriti, kot je navedeno v točki 533 zgoraj, da je EOR v členu 6.6 sheme za reševanje navedel, da je bilo glede na to, da je bil kupec edini, ki je predložil ponudbo, preudarno sprejeti njegove pogoje in tako preprečiti nenadzorovano insolventnost banke Banco Popular, ki bi lahko med drugim ogrozila njene kritične funkcije.
- 565 Če namreč EOR ne bi sprejel predloga FROB, naj banko Banco Santander določi za kupca banke Banco Popular, bi bila zadnjenavedena v postopku prenehanja. Vendar, kot je bilo ugotovljeno v okviru analize petega tožbenega razloga, v skladu s členom 18(5) Uredbe št. 806/2014 s prenehanjem banke Banco Popular po običajnem insolvenčnem postopku cilji iz člena 14 iste uredbe ne bi bili doseženi v enaki meri kot z reševanjem. Zlasti je bilo ugotovljeno, da je bilo reševanje potrebno za doseg ciljev zagotavljanja kontinuitete kritičnih funkcij banke Banco Popular in preprečevanja znatnih negativnih učinkov na finančno stabilnost.

- 566 FROB je rezultate postopka prodaje banke Banco Popular pravočasno posredoval EOR, da je zadnjenavedeni lahko sprejel shemo za reševanje in jo 7. junija 2017 ob 5.13 posredoval Komisiji. Komisija je tako sprejela sklep, na podlagi katerega je shema za reševanje začela veljati istega dne ob 6.30. Potek postopka je torej FROB omogočil, da je zaključil vse formalnosti in zaključil prodajo pred iztekom roka, določenega v dopisu o postopku, in sicer pred 7. junijem 2017 ob 7.00.
- 567 Nazadnje, v zvezi z argumentom tožeče stranke, da je banka Banco Santander, ker je vedela, da je edina, ki je predložila ponudbo, predlagala najnižjo ceno, zadostuje ugotovitev, da ta argument temelji na neutemeljeni trditvi, da je bila banka Banco Santander pred koncem prodajnega postopka, ki ga je organiziral FROB, obveščena, da je edina ponudnica.
- 568 Iz zgoraj navedenega izhaja, da tožeča stranka ni dokazala, da so bile v postopku prodaje storjene nepravilnosti, in ne more trditi, da potek postopka ni privedel do kar najvišje prodajne cene.
- 569 Zato je treba prvi del zavrniti.

b) Drugi del: vrednotenje 2

- 570 Tožeča stranka v bistvu trdi, da je vrednotenje 2 napačno ter da je EOR kršil člen 20 Uredbe št. 806/2014 in obveznost obrazložitve.
- 571 Drugi del je v bistvu razdeljen na pet očitkov. Prvič, tožeča stranka trdi, da je EOR kršil obveznost obrazložitve, ker vrednotenje 2 ni bilo priloženo k shemi za reševanje. Drugič, trdi tudi, da je EOR kršil člen 20(1) Uredbe št. 806/2014, ker vrednotenje 2 ni bilo „pošteno, preudarno in realno“. V zvezi s tem trdi, da vrednotenje 2 ni bilo zanesljivo, saj je družba Deloitte priznala, da je temeljilo na nezadostnih informacijah. Trdi, da je lahko vrednotenje 2 zanesljivo le, če se dopolni z dokončnim vrednotenjem. Tretjič, izpodbija metodologijo, uporabljeno pri vrednotenju 2. Četrto, trdi, da je bilo vrednotenje 2 v nasprotju z vrednotenjem 1 in dejstvom, da se je banka Banco Popular štela za solventno, da se v njem ni upoštevala tržna vrednost banke Banco Popular in da so bili brez utemeljitve vključeni blažilniki za izgube. Petič, tožeča stranka trdi, da v skladu z izvedenskim poročilom z dne 2. decembra 2018 o vrednotenju 2, priloženim k repliki (v nadaljevanju: izvedensko mnenje), vrednotenje 2 vsebuje očitne napake pri presoji.
- 572 V obravnavani zadevi je treba opozoriti, da vrednotenje banke Banco Popular, izvedeno pred sprejetjem sheme za reševanje, vključuje dve poročili, ki sta priloženi k shemi za reševanje.
- 573 Vrednotenje 1 z dne 5. junija 2017 je v skladu s členom 20(5)(a) Uredbe št. 806/2014 pripravil EOR in je bilo namenjeno predložitvi elementov za ugotavljanje, ali so izpolnjeni pogoji za začetek postopka reševanja, kot so opredeljeni v členu 18(1) Uredbe št. 806/2014.
- 574 Vrednotenje 2 z dne 6. junija 2017 je v skladu s členom 20(10) Uredbe št. 806/2014 pripravila družba Deloitte kot neodvisni izvedenec.
- 575 V shemi za reševanje je navedeno, da je bil zaradi nujnosti namen vrednotenja 2, izvedenega v skladu s členom 20(10) Uredbe št. 806/2014, oceniti vrednost sredstev in obveznosti banke Banco Popular, da bi zagotovili oceno obravnave, ki bi je bili deležni delničarji in upniki, če bi bil za banko Banco Popular uveden običajni insolvenčni postopek, ter zagotoviti elemente za sprejetje odločitve o delnicah in lastniških instrumentih, ki jih je treba prenesti, ter EOR omogočiti, da določi tržne pogoje za namene instrumenta za prodajo poslovanja.

- 576 Družba Deloitte je v vrednotenju 2 navedla, da se je oprla na zahteve iz člena 36 Direktive 2014/59 (ki ustreza členu 20 Uredbe št. 806/2014) in na poglavje 3 končnega osnutka regulativnih tehničnih standardov EBA št. 2017/05 in št. 2017/06 z dne 23. maja 2017 o vrednotenju za namene reševanja in vrednotenju za namene ugotavljanja razlike v obravnavi po reševanju v skladu z Direktivo 2014/59 (v nadaljevanju: tehnični standardi EBA).
- 577 Člen 36(15) Direktive 2014/59 EBA dovoljuje, da pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se določijo merila, na podlagi katerih je treba izvesti vrednotenja v postopku reševanja.
- 578 Poglavje 3 tehničnih standardov EBA se nanaša na osnutek regulativnih tehničnih standardov št. 2017/05 o vrednotenju za namene reševanja (v nadaljevanju: regulativni tehnični standardi) in med drugim v skladu s členom 36(15) Direktive 2014/59 vsebuje osnutek delegirane uredbe Komisije o dopolnitvi Direktive 2014/59 z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo merila za metodologijo za ocenjevanje vrednosti sredstev in obveznosti institucij ali subjektov.
- 579 Poleg tega je treba navesti, da na dan sprejetja sheme za reševanje regulativni tehnični standardi niso bili zavezujoči, saj člen 5(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 806/2014 določa, da za EOR, Svet in Komisijo veljajo zavezujoči regulativni in izvedbeni tehnični standardi, ki jih je pripravil EBA, ko jih je Komisija sprejela. Ti regulativni tehnični standardi so bili vključeni v Delegirano uredbo Komisije (EU) 2018/345 z dne 14. novembra 2017 o dopolnitvi Direktive 2014/59 glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo merila v zvezi z metodologijo za ocenjevanje vrednosti sredstev in obveznosti institucij ali subjektov (UL 2018, L 67, str. 8).
- 580 V členu 6.3 sheme za reševanje je EOR navedel, da se je pri odločanju o odpisu in konverziji lastniških instrumentov banke Banco Popular oprl na vrednotenje 2, kot je bilo dopolnjeno in potrjeno z rezultati postopka prodaje, ki ga je izvedel FROB.
- 581 Ker vrednotenje 2 vsebuje zapletene tehnične in gospodarske presoje, je treba EOR dati široko diskrezijsko pravico, ker je menil, da je vrednotenje 2 veljavna podlaga za odločanje o ukrepih za reševanje.
- 582 Zato je na podlagi sodne prakse, navedene v točkah od 114 do 119 zgoraj, nadzor, ki ga izvaja Splošno sodišče, omejen na preverjanje neobstoja očitne napake pri presoji EOR, ko je menil, da je vrednotenje 2 v skladu z zahtevami iz člena 20 Uredbe št. 806/2014. Tožeča stranka mora predložiti zadostne dokaze, s katerimi bi bilo mogoče zavrnilo verodostojnost vrednotenja 2.

1) Prvi očitek: kršitev obveznosti obrazložitve

- 583 Tožeča stranka trdi, da je EOR kršil obveznost obrazložitve, ker vrednotenje 2 ni bilo priloženo k shemi za reševanje, in da z dostopom do redigirane različice tega vrednotenja, odobrenim pozneje, ta kršitev ni bila odpravljena. Meni, da neobstoja obrazložitve ni mogoče popraviti po vložitvi tožbe.
- 584 Opozoriti je treba, da je bilo vrednotenje 2 objavljeno na spletnem mestu EOR 2. februarja in 31. oktobra 2018 v vse manj redigiranih različicah.
- 585 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da v repliki, ki je sledila tem objavam, tožeča stranka ne navaja nobene trditve v zvezi z nezadostno obrazložitvijo vrednotenja 2. Trdi le, da z dostopom do nezaupne različice vrednotenja 2 kršitev obveznosti obrazložitve ni bila odpravljena.

- 586 Poleg tega je treba ugotoviti, da se zaporedne objave na spletnem mestu EOR nanašajo na shemo za reševanje ter vrednotenji 1 in 2 v izvirnih različicah. Namen teh objav je bil omogočiti dostop do delov teh dokumentov, ki so prvotno veljali za zaupne.
- 587 EOR ni nameraval objaviti informacij, ki prvotno niso bile vključene v shemo za reševanje ali vrednotenji 1 in 2 ter katerih namen bi bil dopolnitev njihovih obrazložitev. Tožeča stranka s to trditvijo zamenjuje objavo sklepa, to je dejstvo, da se objavi njegova obrazložitev, in dejstvo, da se njegova obrazložitev dopolni z dodatnimi elementi, ki v času njegovega sprejetja niso bili navedeni.
- 588 Zato je treba prvi očitek zavrniti.

2) Drugi očitek: zanesljivost vrednotenja 2

- 589 Tožeča stranka trdi, da vrednotenje 2 ni bilo zanesljivo, ker je družba Deloitte priznala, da je temeljilo na nezadostnih informacijah.
- 590 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je družba Deloitte v dopisu, ki je spremljal sporočilo o vrednotenju 2, poslano EOR, navedla, da je bila glede na težek likvidnostni položaj banke Banco Popular pozvana, naj vrednotenje opravi v izjemno kratkem roku. Glavno delo je bilo omejeno na 12 dni od dneva, ko je dobila dostop do dokumentacije, medtem ko bi tak projekt običajno trajal šest tednov. Družba Deloitte je ugotovila, da so bile v razpoložljivih informacijah številne vrzeli in nedoslednosti. Navedla je, da je treba vrednotenje šteti za zelo negotovo in začasno v skladu s členom 36 Direktive 2014/59 ter da je bil v vrednotenje vključen blažilnik za dodatne izgube v skladu s členom 36(9) Direktive 2014/59, ki ustreza členu 20(10) Uredbe št. 806/2014.
- 591 Člen 20(10) Uredbe št. 806/2014 izrecno določa primer, ko zaradi nujnosti položaja ni mogoče izpolniti zahtev iz odstavkov 7 in 9 tega člena, in sicer med drugim primer, ko vrednotenja ni mogoče dopolniti z nekaterimi informacijami iz računovodskih obračunov in evidenc. Poleg tega je s to določbo priznan obstoj negotovosti, ki so neločljivo povezane z vsakim začasnim vrednotenjem, s tem, da ta v drugem pododstavku določa, da vključuje blažilnik za dodatne izgube.
- 592 Tako je družba Deloitte v skladu s to določbo zgolj navedla, da se je morala glede na kratek čas, ki je bil na voljo za izvedbo vrednotenja, opreti na nepopolne informacije. Pojasnila je, da je treba njeno vrednotenje šteti za začasno vrednotenje v skladu s členom 36(9) Direktive 2014/59.
- 593 Poleg tega je iz člena 20(13) Uredbe št. 806/2014 razvidno, da se je EOR ob upoštevanju nujnosti položaja za sprejetje sheme za reševanje lahko oprl na vrednotenje 2, izvedeno na podlagi člena 20(10) Uredbe št. 806/2014, česar tožeča stranka ne izpodbija.
- 594 Zato je treba ugotoviti, da so glede na časovne omejitve in razpoložljive informacije določene negotovosti in približki neločljivo povezani z vsakim začasnim vrednotenjem, izvedenim v skladu s členom 20(10) Uredbe št. 806/2014, in da pridržki družbe Deloitte ne pomenijo, da vrednotenje 2 ni bilo „pošteno, preudarno in realno“ v smislu člena 20(1) Uredbe št. 806/2014.
- 595 Poleg tega tožeča stranka trdi, da je lahko vrednotenje 2 zanesljivo le, če se dopolni z dokončnim vrednotenjem. EOR naj bi potrdil, da ne bo naknadnega dokončnega vrednotenja.

- 596 V zvezi s tem je namreč EOR 30. julija 2018 v odgovoru na vprašanja Splošnega sodišča v okviru ukrepa procesnega vodstva navedel, da vrednotenju 2 ne bo sledilo naknadno dokončno vrednotenje. Menil je, da je zaradi posebnosti tega primera prišel do ugotovitve, da naknadno dokončno vrednotenje ne bi imelo niti nobenega praktičnega namena v skladu s členom 20(11) Uredbe št. 806/2014 niti ne bi privedlo do odločbe o pobotu v skladu s členom 20(12) iste uredbe.
- 597 Ugotoviti je treba, da se naknadno dokončno vrednotenje iz člena 20(11) Uredbe št. 806/2014 po opredelitvi izvede po sprejetju sheme za reševanje in sklepa Komisije.
- 598 Poleg tega, kot je navedeno v točki 594 zgoraj, je v skladu s členom 20(13) Uredbe št. 806/2014 začasno vrednotenje, kot je vrednotenje 2, veljavna podlaga za sprejetje sheme za reševanje.
- 599 Zadostuje ugotovitev, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso zakonitost akta Unije presoja glede na dejanske in pravne okoliščine, ki so obstajale ob sprejetju akta (glej sodbo z dne 3. septembra 2015, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Komisija, C-398/13 P, EU:C:2015:535, točka 22 in navedena sodna praksa). Iz tega sledi, da pri presoji zakonitosti tega akta okoliščin, ki so nastale po sprejetju akta Unije, ni mogoče upoštevati (glej sodbo z dne 17. decembra 2014, Si.mobil/Komisija, T-201/11, EU:T:2014:1096, točka 64 in navedena sodna praksa).
- 600 Iz tega sledi, da to, ali se naknadno dokončno vrednotenje izvede ali ne, kar očitno sledi sprejetju sheme za reševanje, ne more vplivati na veljavnost izpodbijanih sklepov.
- 601 Zato je treba drugi očitek zavrnil.

3) Tretji očitek: metodologija, uporabljena pri vrednotenju 2

- 602 Tožeča stranka na prvem mestu trdi, da je družba Deloitte v vrednotenju 2 izhajala iz načela, da je treba vrednotenje banke Banco Popular izvesti v okviru scenarija likvidacije, kar pomeni uporabo meril iz člena 20(16) in (17) Uredbe št. 806/2014 ter pomeni očitno napako in naj bi bilo v nasprotju s členom 20(8) te uredbe. Meni, da v vrednotenju 2 ni bilo mogoče uporabiti merila likvidacijske vrednosti banke, ki naj bi bilo upoštevno merilo za vrednotenje 3, ki je ločeno vrednotenje od vrednotenja 2.
- 603 Ugotoviti je treba, da ta trditev temelji na napačnem razumevanju metodologije, uporabljene pri vrednotenju 2. Vrednotenje 2 je sestavljeno iz dveh delov, pri čemer prvi vsebuje začasno vrednotenje banke Banco Popular, drugi pa simulacijo scenarija likvidacije. Namen prvega dela je določiti ekonomsko vrednost banke Banco Popular v okviru uporabe instrumenta prodaje poslovanja. Namen drugega dela je ugotoviti, ali bi bili delničarji in upniki deležni boljše obravnave, če bi bilo treba za banko Banco Popular uvesti prenehanje v okviru običajnega insolvenčnega postopka po španski zakonodaji.
- 604 EOR je sprejel shemo za reševanje ob upoštevanju prvega dela vrednotenja 2, ki je vseboval vrednotenje sredstev in obveznosti banke Banco Popular kot take. Nasprotno, ker je družba Deloitte pojasnila, da v tej fazi nima niti vseh potrebnih informacij niti dovolj časa, da bi lahko pripravila več kot zgolj okvirno oceno, drugi del vrednotenja 2 ustreza prvi simulaciji v skladu s členom 20(9) Uredbe št. 806/2014. Vrednotenje 3, ki je dokončno vrednotenje za ugotovitev, ali bi bili delničarji in upniki deležni boljše obravnave, če bi bil za banko Banco Popular uveden običajni insolvenčni postopek, na podlagi člena 20(16) Uredbe št. 806/2014, je bilo izvedeno po reševanju.

- 605 Likvidacijska vrednost, ki jo je uporabila družba Deloitte in jo tožeča stranka izpodbija, pa ustreza drugemu delu vrednotenja 2. V okviru prvega dela je družba Deloitte upoštevala vrednost banke Banco Popular ob odtujitvi.
- 606 Glede uporabljene metodologije je družba Deloitte v vrednotenju 2 navedla, da je bil scenarij, uporabljen za določitev ekonomske vrednosti, prodaja banke v okviru instrumenta prodaje poslovanja. V skladu s členom 20(5)(f) Uredbe št. 806/2014 je bil namen vrednotenja prispevati k odločitvi o sredstvih, pravicah, obveznostih ali lastniških instrumentih, ki se prenesejo, in k temu, kako EOR razume tržne pogoje za namene člena 24(2)(b) iste uredbe.
- 607 Družba Deloitte je pojasnila, da je „namen [njenega] ekonomskega vrednotenja prispevati k oceni vrednosti, ki bi jo potencialni kupec lahko ponudil za banko kot celoto po odprtem, poštem in konkurenčnem postopku dražbe (vrednost ob odtujitvi v skladu s členom 11 regulativnih tehničnih standardov [...])“.
- 608 Iz uvodne izjave 6 regulativnih tehničnih standardov izhaja, da bi bilo treba za določene ukrepe za reševanje, ki jih obravnava organ za reševanje, izbrati najustreznejšo podlago za merjenje (vrednost ob posedovanju ali vrednost ob odtujitvi).
- 609 Glede izbire podlage za merjenje člen 11(4) regulativnih tehničnih standardov, ki je povzet v členu 11(4) Delegirane uredbe 2018/345, določa:
- „Kadar ukrepi za reševanje iz člena 10(1) zahtevajo, da sredstva in obveznosti zadrži subjekt, ki se ohrani kot delujoče podjetje, cenilec kot ustrezno podlago za merjenje uporabi vrednost ob posedovanju. Vrednost ob posedovanju lahko, če se šteje za pošteno, preudarno in realno, predvideva normalizacijo tržnih pogojev.
- Vrednost ob posedovanju se ne uporabi kot podlaga za merjenje, kadar se sredstva prenesejo na nosilca upravljanja sredstev v skladu s členom 42 Direktive [2014/59] ali premostitveno institucijo v skladu s členom 40 Direktive ali kadar se uporabi instrument prodaje poslovanja v skladu s členom 38 Direktive 2014/59/EU.“
- 610 V skladu s členom 12(4) regulativnih tehničnih standardov, ki je povzet v členu 12(4) Delegirane uredbe 2018/345, „[k]adar razmere subjektu preprečujejo posedovanje sredstva ali nadaljevanje poslovanja ali kadar organ za reševanje meni, da je odtujitev potrebna za doseganje ciljev reševanja, se za pričakovane denarne tokove upoštevajo vrednosti ob odtujitvi, pričakovane v danem obdobju odtujitve“.
- 611 Dejavniki, ki jih je treba upoštevati pri določanju vrednosti ob odtujitvi za namene instrumenta prodaje poslovanja, so določeni v členu 12, od (5) do (7), regulativnih tehničnih standardov, ki so povzeti v členu 12, od (5) do (7), Delegirane uredbe 2018/345.
- 612 Iz tega izhaja, da tožeča stranka ne more trditi, da vrednost ob odtujitvi ni bila pravilna metodologija za oceno vrednosti banke Banco Popular v okviru vrednotenja 2.
- 613 Tožeča stranka na drugem mestu trdi, da pri vrednotenju 2 ni bila upoštevana tržna vrednost banke Banco Popular pred reševanjem.
- 614 Navesti je treba, da vrednost delnice banke Banco Popular na trgu pred sprejetjem sklepa o reševanju ne more biti merilo za oceno vrednosti ob odtujitvi banke Banco Popular v okviru uporabe instrumenta prodaje poslovanja.

615 Člen 2(1) regulativnih tehničnih standardov določa:

„Cenilec pri izvajanju vrednotenja upošteva okoliščine, ki vplivajo na pričakovane denarne tokove sredstev in obveznosti subjekta ter diskontne stopnje, ki veljajo zanje, in si prizadeva za pošten prikaz finančnega položaja subjekta glede na priložnosti in tveganja, s katerimi se srečuje.“

616 Natančneje, v zvezi z vrednostjo ob odtujitvi člen 12(5) regulativnih tehničnih standardov določa:

„Cenilec določi vrednost ob odtujitvi na podlagi denarnih tokov, neto stroškov odtujitve in neto pričakovane vrednosti vseh izdanih jamstev, ki jih lahko subjekt razumno pričakuje v trenutno prevladujočih tržnih razmerah, z redno prodajo ali prenosom sredstev ali obveznosti. Če je ustrezno, lahko cenilec ob upoštevanju ukrepov, ki bodo sprejeti v okviru sheme za reševanje, vrednost ob odtujitvi določi z znižanjem opazovane tržne cene te prodaje ali prenosa v višini morebitnega popusta za pospešeno prodajo. Kadar sredstva nimajo likvidnega trga, cenilec vrednost ob odtujitvi določi ob upoštevanju opazovanih cen na trgih, na katerih se trguje s podobnimi sredstvi, ali modelnih izračunov, pri čemer uporabi opazovane tržne parametre in ustrezno upošteva popuste za nelikvidnost.“

617 Namen vrednotenja 2 je bil določiti, kaj bi bil potencialni kupec pripravljen plačati za banko Banco Popular v okoliščinah na dan sprejetja sheme za reševanje. V zvezi s tem je družba Deloitte glede metodologije, uporabljene pri vrednotenju 2, navedla, da je uporabila pristop po posameznih razredih in prilagodila knjigovodske vrednosti vsakega razreda sredstev in obveznosti, da bi ocenila izgube ali dobičke in druge prilagoditve, ki bi jih potencialni kupec uporabil pri vrednosti. Pripravila je razpon ocene za vsako skupino sredstev in obveznosti.

618 Po eni strani je treba ugotoviti, da tržna vrednost banke Banco Popular, preden se razglasi, da propada ali bo verjetno propadla, ne more biti merilo za določitev vrednosti ob odtujitvi banke. V zvezi s tem, kot navaja Komisija, trgi niso bili seznanjeni s skorajšnjim reševanjem banke Banco Popular, obsegom predvidenih ukrepov in dejstvom, da bi bil za banko Banco Popular, če reševanja ne bi bilo, uveden insolvenčni postopek, tako da naj tečaj delnic te institucije pred reševanjem ne bi nujno ustrezal njeni dejanski ekonomski vrednosti.

619 Po drugi strani vrednost delnice banke Banco Popular na trgu ne more biti zadostna informacija, na podlagi katere bi bilo mogoče določiti oceno po razredih ali skupinah sredstev.

620 Iz teh razlogov v nasprotju s tem, kar je navedeno v izvedenskem poročilu, tržne vrednosti banke Banco Popular ni mogoče šteti za kazalnik njene vrednosti za vrednotenje 2.

621 Poleg tega je družba Deloitte v vrednotenju 2 pojasnila, zakaj tržna vrednost banke Banco Popular ni primerna metodologija za oceno vrednosti te banke ob odtujitvi. Družba Deloitte je zlasti navedla, da je bila glede na okoliščine, v katerih je bila banka, cena delnice zelo spremenljiva.

622 V izvedenskem poročilu je v zvezi s tem navedeno, da je „veljavna cena delnice neposreden dokaz o ceni, ki jo je bil kupec pripravljen plačati za majhen paket delnic, ne glede na njegovo spremenljivost“. Dovolj pa je opozoriti, da se je vrednost ob odtujitvi, ki bi jo morala oceniti družba Deloitte, nanašala na nakup celotne banke Banco Popular, in ne le na nekatere delnice.

623 Tožeča stranka na tretjem mestu trdi, da vrednotenje 2 vključuje blažilnike za izgube brez utemeljitve, kar naj bi bilo v nasprotju s členom 20(10) Uredbe št. 806/2014.

624 V zvezi s tem je treba opozoriti, da člen 20(10), drugi pododstavek, Uredbe št. 806/2014 določa, da začasno vrednotenje iz prvega pododstavka vključuje blažilnik za dodatne izgube z ustrezno utemeljitvijo.

625 Člen 13 regulativnih tehničnih standardov določa metodo, ki se uporablja za izračun in vključitev blažilnika za dodatne izgube v okviru začasnega vrednotenja, in določa:

„1. Za odpravo negotovosti začasnih vrednotenj, opravljenih v skladu s točkami (b) do (g) člena 36(4) Direktive 2014/59/EU, cenilec v vrednotenje vključi blažilnik, ki odraža dejstva in okoliščine, ki podpirajo obstoj dodatnih izgub v negotovem znesku ali z negotovim časovnim okvirom. Za preprečevanje dvojnega upoštevanja negotovosti cenilec ustrezno pojasni in utemelji predpostavke, na katerih temelji izračun blažilnika.

2. Za določitev obsega blažilnika cenilec opredeli dejavnike, ki utegnejo vplivati na pričakovane denarne tokove zaradi ukrepov za reševanje, ki bodo verjetno sprejeti.“

626 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je družba Deloitte v spremnem dopisu za vrednotenje 2 izrecno navedla, da to vrednotenje vključuje blažilnik za dodatne izgube v skladu s členom 36(9) Direktive 2014/59 in da uporablja regulativne tehnične standarde, ki določajo, da mora vrednotenje vključevati blažilnik za dodatne izgube. Družba Deloitte je navedla, da je bil blažilnik za dodatne izgube sestavni del vrednotenja 2 in da so podrobnosti navedene v poročilu o vrednotenju 2 in njegovi prilogi.

627 Tako je treba glede utemeljitve tega blažilnika poudariti, da je družba Deloitte v vrednotenju 2 za vsak razred sredstev podala pojasnila v zvezi z različnimi okoliščinami, ki bi lahko pripeljale do dodatnih izgub, in omenila negotovosti v zvezi z njihovo oceno. Družba Deloitte je tako utemeljila vključitev blažilnika za dodatne izgube v skladu z zahtevami regulativnih tehničnih standardov.

628 Ugotoviti je treba, da tožeča stranka ne navaja nobene trditve, s katero bi izpodbijala pojasnila iz vrednotenja 2. Izvedenec v izvedenskem poročilu zgolj trdi, da družba Deloitte ni količinsko opredelila, pojasnila ali utemeljila blažilnika za dodatne izgube.

629 Zato je treba tretji očitek zavrniti.

4) Četrty očitek: protislovje z vrednotenjem 1

630 Tožeča stranka trdi, da je vrednotenje 2 v nasprotju z dejstvom, da se je za banko Banco Popular v vrednotenju 1, v oceni ECB o propadu ali verjetnem propadu banke Banco Popular štelo, da je solventna, in z dejstvom, da je Banka Španije 5. junija 2017 razglasila solventnost banke Banco Popular.

631 Navesti je treba, da je EOR 5. junija 2017 sprejel vrednotenje 1 v skladu s členom 20(5)(a) Uredbe št. 806/2014, katerega namen je bil prispevati k ugotovitvi, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje oziroma za odpis ali konverzijo lastniških instrumentov. Natančneje, EOR je navedel, da je bil namen vrednotenja 1 prispevati k ugotovitvi, ali je banka Banco Popular propadala ali verjetno propadala v smislu člena 18(1)(a) Uredbe št. 806/2014.

- 632 Tehnični standardi EBA, sprejeti 23. maja 2017, sicer niso bili zavezujoči, vendar so bili na voljo na datum vrednotenja 2. Družba Deloitte je v vrednotenju 2 izrecno navedla, da je upoštevala zahteve tehničnih standardov EBA.
- 633 V uvodnem povzetku tehničnih standardov EBA je opredeljena potreba po razlikovanju med dvema vrstama vrednotenja pred reševanjem, in sicer vrednotenjem 1, izvedenim v skladu s členom 36(4)(a) Direktive 2014/59, ki ustreza členu 20(5)(a) Uredbe št. 806/2014, ter vrednotenjem 2, izvedenim v skladu s členom 36(4), od (b) do (g), Direktive 2014/59, ki ustreza členu 20(5), od (b) do (g), Uredbe št. 806/2014.
- 634 V uvodni izjavi 1 regulativnih tehničnih standardov, ki je povzeta v uvodni izjavi 1 Delegirane uredbe 2018/345, je opozorjeno na to razlikovanje med začetnim vrednotenjem, pri katerem se oceni, ali so bili izpolnjeni pogoji za odpis in konverzijo lastniških instrumentov oziroma pogoj za reševanje, na eni strani in poznejšim vrednotenjem, na katerem temelji odločitev o uporabi enega ali več instrumentov za reševanje, na drugi strani. Regulativni tehnični standardi določajo različna merila za izvedbo vrednotenja 1 in vrednotenja 2.
- 635 Poleg tega je treba opozoriti, da v skladu s členom 18(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 806/2014 oceno tega pogoja opravi ECB ali EOR.
- 636 Glede trditve tožeče stranke, da naj bi bile ugotovitve vrednotenj 1 in 2 protislovne, zadostuje ugotovitev, da je brezpredmetna.
- 637 Vrednotenje 1, sprejeto 5. junija 2017, katerega namen je bil ugotoviti, ali je banka Banco Popular propadala ali bo verjetno propadla, da bi se ugotovilo, ali so bili izpolnjeni pogoji za začetek postopka reševanja ali odpis ali konverzijo konverzijskih lastniških instrumentov, je namreč postalo zastarelo po oceni, ki jo je ECB opravila 6. junija 2017 v zvezi s propadom ali verjetnim propadom banke Banco Popular.
- 638 Res je, da je EOR v vrednotenju 1 navedel, da je bila banka Banco Popular na referenčni datum ocenjevanja, to je 31. marca 2017, solventna. Vendar je treba po eni strani opozoriti, da se je ECB pri ugotovitvi, da je banka Banco Popular 6. junija 2017 propadala ali verjetno propadala, oprla na obsežna dvigovanja vlog banke Banco Popular od aprila in maja 2017 naprej ter na njeno nezmožnost ustvarjanja novih likvidnih sredstev. Po drugi strani je ugotovitev ECB temeljila na dejstvu, da banka Banco Popular ni mogla poravnati svojih dolgov ali drugih obveznosti, ko zapadejo v plačilo, v smislu člena 18(4)(c) Uredbe št. 806/2014, in ne na dejstvu, da naj bi bila banka Banco Popular v bilanci stanja insolventna. Zato ugotovitve vrednotenja 1 na dan reševanja niso bile več upoštevne.
- 639 Poleg tega je treba navesti, da so razlike v ugotovitvah med vrednotenjem 1 in vrednotenjem 2 posledica dejstva, da zaradi različnih ciljev temeljita na različnih merilih za ocenjevanje, opredeljenih v tehničnih standardih EBA. Tako je v skladu s tehničnimi standardi EBA namen vrednotenja 1 predvsem ugotoviti, ali skupna vrednost sredstev subjekta presega vrednost njegovih obveznosti, povedano drugače, ali je subjekt v bilanci stanja solventen, medtem ko mora vrednotenje 2 temeljiti na ekonomski vrednosti, in ne na knjigovodski vrednosti subjekta.
- 640 Nazadnje, ker je treba pri vrednotenju 2 upoštevati ekonomsko vrednost, in ne knjigovodske vrednosti banke Banco Popular, tožeča stranka ne more trditi, da obstaja protislovje med ugotovitvijo, da je bila banka Banco Popular solventna, opravljeno v vrednotenju 1, v oceni ECB ali Banke Španije, in ugotovitvijo iz vrednotenja 2.

641 Zato je treba četrti očitek zavrnuti.

5) Peti očitek: obstoj očitnih napak pri presoji

642 Tožeča stranka trdi, da iz izvedenskega poročila izhaja, da vrednotenje 2 vsebuje očitne napake pri presoji.

643 Najprej je treba navesti, da tožeča stranka trdi, da vrednotenje 2 v skladu z izvedenskim poročilom vsebuje oceno zmanjšane vrednosti, ker ne upošteva tržnih podatkov in podatkov revizorjev, ki so imeli na voljo čas za oceno banke Banco Popular.

644 V zvezi s tem je treba glede tržne vrednosti napotiti na analizo iz točk od 615 do 622 zgoraj. V zvezi s podatki revizorjev je treba navesti, da vrednost, ki so jo sredstvom banke Banco Popular dodelili ti revizorji, ustreza njihovi knjigovodski vrednosti. Teh podatkov torej ni mogoče primerjati s tistimi, ki se nanašajo na ekonomsko vrednost sredstev, ki jih je morala družba Deloitte upoštevati pri določitvi vrednosti banke Banco Popular ob odtujitvi.

645 Prvič, v zvezi s posojili in terjatvami tožeča stranka ob opiranju na izvedensko poročilo trdi, da njihovo vrednotenje ni realna, ker naj bi bilo v nasprotju s količniki rezervacij, ki jih je odobril nadzornik, in vrednotenjem 1, v katerem knjigovodska vrednost portfelja posojila ni bila zmanjšana.

646 Zadostuje opozoriti, da iz točke 644 zgoraj in analize četrtega očitka izhaja, da podatki nadzornika in vrednotenje 1 v delu, v katerem se z njimi upošteva le knjigovodska vrednost sredstev banke Banco Popular, niso upoštevni za primerjavo z vrednotenjem 2.

647 Poleg tega je treba navesti, da so posojila in terjatve del elementov, za katere obstaja velika negotovost in ki jim cenilec posveti posebno pozornost v skladu s členom 8(a) regulativnih tehničnih standardov, ki določa:

„[P]osojila ali portfelje posojil, katerih pričakovani denarni tokovi so odvisni od sposobnosti, pripravljenosti ali spodbude nasprotne stranke za izpolnjevanje njene obveznosti, če ta pričakovanja temeljijo na predpostavkah v zvezi s stopnjami kršitev, verjetnostjo neplačila, izgubo ob neplačilu ali značilnostmi instrumenta, zlasti če to dokazujejo vzorci izgube za portfelj posojil“.

648 Poleg tega je družba Deloitte na straneh od 4 do 11 priloge k vrednotenju 2 pojasnila prilagoditve, ki jih je opravila pri vrednotenju posojil in terjatev, zlasti v zvezi s tveganji neplačila. Tožeča stranka ne navaja nobene trditve, s katero bi izpodbijala te prilagoditve.

649 Drugič, kar zadeva nepremičnine, tožeča stranka ob opiranju na izvedensko poročilo trdi, da se je v vrednotenju 2 neupravičeno zmanjšala njihova vrednost, ker se niso upoštevale ocene teh sredstev, ki so jih opravili izvedenci, ki jih je pooblastila Banka Španije. V vrednotenju 2 naj ne bi bile upoštevane vrednosti, ki so jo tem sredstvom dodelili revizorji banke Banco Popular, in priporočila Banke Španije za njihovo vrednotenje.

650 To trditev je treba zavrnuti v delu, v katerem temelji na primerjavi z ocenami, ki so jih opravili revizorji in ki niso upoštevne.

- 651 Poleg tega je treba poudariti, da ta trditev ni dovolj jasna, da bi bilo mogoče razumeti njen obseg. Tožeča stranka med drugim ne pojasnjuje, kdo naj bi bili izvedenci, ki jih je pooblastila Banka Španije, in katerih priporočil naj družba Deloitte ne bi upoštevala.
- 652 Iz izvedenskega poročila je vsekakor razvidno, da „priporočila Banke Španije“ napotujejo na njeno okrožnico 4/2016. Izvedenec navaja, da je družba Deloitte pri vrednotenju zaseženih nepremičnin za izvedbo prilagoditev uporabila Orden ECO/805/2003, sobre normas de valoración de bienes inmuebles y de determinados derechos para ciertas finalidades financieras (pravilo ECO/805/2003 o pravilih za vrednotenje nepremičnin in nekaterih pravic za nekatere finančne namene) z dne 27. marca 2003 (BOE št. 85 z dne 9. aprila 2003, str. 13678), kar je privedlo do nižje vrednosti, kot če bi uporabila okrožnico 4/2016. V zvezi s tem zadostuje ugotovitev, da izvedenec ne izpodbija uporabe pravila ECO 805/2003.
- 653 Poleg tega je družba Deloitte v poročilu o vrednotenju 2 menila, da je treba pošteno oceno zaseženih nepremičnin prilagoditi za med 42 in 47 % glede na ocene, ki jih je predložila banka Banco Popular. Družba Deloitte je v prilogi k vrednotenju 2 navedla, da je bila večina ugotovljenih neskladnosti posledica nezadostnega upoštevanja pravila ECO/805/2003, ki določa obvezna pravila za vrednotenje nepremičnin v španskem bančnem sektorju. Natančneje, družba Deloitte navaja, da se te neskladnosti nanašajo med drugim na oceno pričakovanj na področju urbanizma in na napredovanje del.
- 654 Izvedenec v izvedenskem poročilu ne navaja nobene trditve, s katero bi izpodbijal to presojo družbe Deloitte v vrednotenju 2. Navedel je le, da so bili izvedenci, ki jih je pooblastila Banka Španije, usposobljeni tudi za ocenjevanje nepremičnin banke Banco Popular.
- 655 Iz tega izhaja, da je družba Deloitte pojasnila metodo, uporabljeno v vrednotenju 2 za ovrednotenje nepremičnin banke Banco Popular, in utemeljila razloge, iz katerih je bilo vrednotenje zaseženih nepremičnin drugačno od vrednotenja, ki ga je zagotovila banka Banco Popular.
- 656 Tretjič, tožeča stranka glede odloženih terjatev za davek trdi, da jih je družba Deloitte ovrednotila, ne da bi imela na voljo potrebne dokumente, in da je to vrednotenje v nasprotju z vrednotenjem 1.
- 657 Dovolj je opozoriti, da iz analize četrtega očitka izhaja, da je trditev tožeče stranke glede protislovja z vrednotenjem 1 brezpredmetna.
- 658 V zvezi z vrednostjo odloženih terjatev za davek je družba Deloitte v prilogi k vrednotenju 2 navedla negotovosti svoje ocene v zvezi s časom in razpoložljivimi podatki, ki so neločljivo povezane s samo naravo teh sredstev. V zvezi s tem je družba Deloitte pojasnila metodo, ki je bila uporabljena za oceno odloženih terjatev za davek, in predpostavke, ki jih je upoštevala.
- 659 Družba Deloitte je v poročilu o vrednotenju 2 na primer navedla, da naj bi bila ocena nezaščitenih odloženih terjatev za davek odvisna od obdavčljivega dobička, ki ga je vnaprej predvidel kupec (poslovni načrt), in od ravni obstoječih davčnih dobropisov. Med drugim je v prilogi k vrednotenju 2 pojasnila, da je vrednotenje nezaščitenih odloženih terjatev za davek odvisno od kupca, med drugim od tega, ali gre za španski ali tuji subjekt, in ali sta, če bi bil kupec španska banka, njihova izterljivost in računovodenje v bilanci stanja odvisni od poslovnega načrta banke Banco Popular in poslovnega načrta kupca. V poročilu o vrednotenju je navedeno, da ocena družbe Deloitte upošteva te različne predpostavke.

- 660 Nazadnje je treba opozoriti, da so negotovosti neločljivo povezane z vsakim začasnim vrednotenjem, izvedenim na podlagi člena 20(10) Uredbe št. 806/2014.
- 661 Tožeča stranka pa ne navaja nobene trditve, s katero bi izpodbijala metodo vrednotenja odloženih terjatev za davek, ki jo je uporabila družba Deloitte in je razložena na straneh od 27 do 33 priloge k vrednotenju 2.
- 662 Četrtrič, tožeča stranka se v zvezi z rezervacijami za pravna tveganja sklicuje na izvedensko poročilo, v skladu s katerim so se v vrednotenju 2 te rezervacije neupravičeno zvišale.
- 663 Zadostuje ugotovitev, da se v izvedenskem poročilu le primerja rezultat vrednotenja pravnih tveganj, ki ga je izvedla družba Deloitte, z rezultatom iz revizijskega poročila banke Banco Popular.
- 664 S temi presojami ni mogoče izpodbiti prilagoditev, ki jih je družba Deloitte izvedla na podlagi lastnih izkušenj in trendov sektorja, ki so privedli do različnih predpostavk, pojasnjenih na straneh od 34 do 38 priloge k vrednotenju 2.
- 665 Poleg tega tožeča stranka meni, da v vrednotenju 2 niso bile upoštevane pomembne sinergije, ki jih je banka Banco Popular pomenila za banko Banco Santander in ki so bile dokazane z velikim povišanjem kotacije banke Banco Santander na borzi 7. junija 2017 in naslednja dva dni.
- 666 V zvezi s tem zadostuje navesti, da je bil namen vrednotenja 2 določiti vrednost ob odtujitvi banke Banco Popular za potencialnega kupca. Družba Deloitte torej pri vrednotenju 2 ni mogla upoštevati sinergij v zvezi s kupcem, čigar identitete ni poznala. Posebna vrednost, dodeljena sredstvom in obveznostim banke Banco Popular v računovodskih izkazih banke Banco Santander po njeni vključitvi, zato ni upoštevna.
- 667 Tožeča stranka torej ni dokazala obstoja očitnih napak pri presoji v vrednotenju 2, zato je treba peti očitek zavrniti.
- 668 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da je treba drugi del in deveti tožbeni razlog v celoti zavrniti.

10. Deseti tožbeni razlog: kršitev člena 14 Uredbe št. 806/2014, dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU

- 669 Tožeča stranka trdi, da je EOR v shemi za reševanje kršil člen 14 Uredbe št. 806/2014, svojo dolžnost skrbnega ravnanja in člen 296 PDEU, ker je opravil odpis delnic in prodajo poslovanja, ne da bi preučil, ali obstajajo drugi ukrepi, ki povzročajo zniževanje nižje vrednosti za delničarje.
- 670 Tožeča stranka na prvem mestu trdi, da nič v obrazložitvi sheme za reševanje ne kaže na to, da bi EOR preučil druge, manj zavezujoče rešitve za delničarje, preden je izvedel odpis lastniškega kapitala banke Banco Popular in prodajo poslovanja. Ne bi naj utemeljil, ali bi druge rešitve omogočile preprečitev zniževanja vrednosti za delničarje v skladu s členom 14 Uredbe št. 806/2014.
- 671 Navesti je treba, da trditve tožeče stranke temeljijo na napačni razlagi člena 14(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 806/2014, navedenega v točki 521 zgoraj.

- 672 Iz te določbe izhaja, da je treba cilje reševanja iz člena 14(2), prvi pododstavek, Uredbe št. 806/2014, kolikor je mogoče, doseči z instrumentom za reševanje, ki povzroči najmanjše znižanje vrednosti. Vendar, kot je pojasnjeno v tej določbi, če je zniževanje vrednosti, ki ga povzroči izbrani instrument za reševanje, potrebno za uresničitev teh ciljev in torej za javni interes, reševanja ni mogoče šteti za nesorazmerno.
- 673 Poleg tega, kot poudarja Komisija, se zniževanje vrednosti v smislu člena 14(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 806/2014 ne nanaša le na premoženjske interese delničarjev in imetnikov lastniških instrumentov subjekta, ampak tudi na interese njegovih vlagateljev, zaposlenih in drugih upnikov.
- 674 V nasprotju s trditvami tožeče stranke ta določba ne zahteva presoje sorazmernosti ukrepa za reševanje glede na poseg v lastninsko pravico delničarjev.
- 675 Opozoriti je treba, da je EOR v členu 5.2 sheme za reševanje navedel, da je instrument prodaje poslovanja primeren, nujen in sorazmeren za doseganje ciljev reševanja iz člena 14(2) Uredbe št. 806/2014, in sicer predvsem zagotoviti kontinuiteto kritičnih funkcij in ohraniti finančno stabilnost. EOR je v členu 5.3 sheme za reševanje, navedenem v točki 339 zgoraj, pojasnil razloge, iz katerih drugi instrumenti za reševanje iz Uredbe št. 806/2014 niso bili primerni in z njimi ne bi bilo mogoče izpolniti ciljev reševanja v enaki meri.
- 676 EOR je tako navedel razloge, iz katerih drugi instrumenti za reševanje, kot je izločitev sredstev, ki naj bi po mnenju tožeče stranke privedli do preprečitve zniževanja vrednosti za delničarje, ne bi omogočili doseganja ciljev iz člena 14(2), prvi pododstavek, Uredbe št. 806/2014.
- 677 V nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, EOR v delu, v katerem je utemeljil, da je instrument prodaje poslovanja nujen za uresničitev teh ciljev, ni bil zavezan navesti, ali bi druge rešitve omogočile preprečitev zniževanja vrednosti v smislu člena 14(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 806/2014.
- 678 Poleg tega je treba navesti, da je EOR v členu 4.5 sheme za reševanje ugotovil, da je reševanje prispevalo tudi k zmanjšanju zniževanja vrednosti, pri čemer je upošteval dejstvo, da bi prenehanje banke Banco Popular povzročilo večje izgube za upnike kot reševanje. EOR je v členu 4.6 sheme za reševanje menil tudi, da bi bile nevšečnosti in stroški, povezani s sprejetjem ukrepa za reševanje, predvsem izgube delničarjev in podrejenih upnikov, uravnotežene z ugodnostmi, ki iz tega izhajajo, in sicer z ohranitvijo kritičnih funkcij, omejitvijo negativnih učinkov na gospodarstvo in finančno stabilnost ter preprečevanjem izgub, ki bi jih lahko utrpeli drugi upniki.
- 679 Iz tega izhaja, da je EOR v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, v okviru sheme za reševanje upošteval zniževanje vrednosti, ki bi jo instrument prodaje poslovanja lahko povzročil delničarjem banke Banco Popular.
- 680 Tožeča stranka na drugem mestu trdi, da EOR ni preučil, ali bi bil instrument izločitve sredstev v kombinaciji s posojilom iz ESR primeren za rešitev likvidnostnih težav in ponovno vzpostavitev zaupanja na trgu, ter je tako prekršil meje svoje diskrecijske pravice. Tožeča stranka trdi, da je bila v skladu z izvedenskim poročilom iz priloge k tožbi, navedenim v točki 483 zgoraj, izločitev sredstev v kombinaciji z drugimi ukrepi, namenjenimi zagotovitvi likvidnih sredstev, načeloma izvedljiva in bi omogočila preprečitev zniževanja vrednosti za delničarje, ki je v nasprotju s členom 14 Uredbe št. 806/2014.

- 681 Najprej je treba spomniti, da je EOR v členu 5.3 sheme za reševanje, navedenem v točki 339 zgoraj, menil, da z instrumentom izločitve sredstev, bodisi v povezavi z instrumentom za reševanje s sredstvi upnikov bodisi z instrumentom premostitvene institucije, ni mogoče doseči ciljev reševanja v enaki meri kot z instrumentom prodaje poslovanja.
- 682 Poleg tega tožeča stranka ne navaja nobene trditve, s katero bi bilo mogoče dokazati, da je bila rešitev, na katero se sklicuje, in sicer izločitev sredstev skupaj z likvidnostno pomočjo, ob upoštevanju likvidnostnega položaja banke Banco Popular in nujnosti, s katero je bilo treba sprejeti shemo za reševanje, dejansko mogoča, in da bi ta rešitev omogočila ponovno vzpostavitev dolgoročne sposobnosti preživetja banke Banco Popular.
- 683 Tako se tožeča stranka v tožbi sklicuje le na del izvedenskega poročila, ki je priloženo k njej, z naslovom „S sklepom se ne upoštevajo dovolj alternativni instrumenti za reševanje“. Zadostuje ugotovitev, da izvedenci v tem poročilu, ki je bilo 16. septembra 2017 pripravljeno na podlagi različice sheme za reševanje, objavljene julija 2017, priznavajo številne vrzeli v svoji analizi zaradi tega, ker je bila različica sheme za reševanje, ki so jo imeli na voljo, redigirana in ker niso poznali obsega likvidnostnih težav banke Banco Popular. Poudarjajo, da je bila banka Banco Popular solventna in se opirajo na nekatere povsem teoretične predpostavke v zvezi s prodajo nekaterih sredstev. Nasprotno pa to poročilo ne vsebuje nobene analize, katere namen bi bil dokazati, da je bila rešitev, alternativna instrumentu prodaje poslovanja, izvedljiva v praksi glede na poslabšanje likvidnostnega položaja banke Banco Popular in nujnost. V tem poročilu ni dokazana konkretna izvedljivost te prodaje sredstev v okoliščinah, ki so veljale na datum reševanja.
- 684 Kot navaja EOR, tožeča stranka ni dovolj pojasnila, kako bi bila alternativna rešitev enako učinkovita, pravno izvedljiva in cenejša od prodaje sredstev prek instrumenta prodaje poslovanja. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da so izvedenci, ki so pripravili izvedensko poročilo z dne 16. septembra 2017, prav tako pripravili izvedensko poročilo iz priloge k repliki, navedeno v točki 484 zgoraj, v katerem so priznali, da zaradi pomanjkanja razpoložljivih informacij v prvem poročilu niso mogli natančneje pojasniti, kako bi lahko ta alternativna rešitev delovala.
- 685 Poleg tega v izvedenskem poročilu, priloženem k tožbi, niso upoštevani cilji reševanja, določeni v členu 14 Uredbe št. 806/2014, in v njem torej ni dokazano, da bi uporaba drugega instrumenta za reševanje, kot je izločitev sredstev, omogočila dosego teh ciljev enako učinkovito kot instrument prodaje poslovanja.
- 686 Nazadnje, kot poudarjata Komisija in EOR, je za izvajanje instrumenta izločitve sredstev potreben čas, ki na datum reševanja ni bil na voljo.
- 687 Tožeča stranka v zvezi s tem v repliki trdi, da bi EOR lahko izvedel nujno izločitev sredstev. V zvezi s tem se sklicuje na oddelek 8 izvedenskega poročila, ki je priloženo k repliki. Zadostuje navesti, da je v tem izvedenskem poročilu, priloženem k repliki, navedeno le, da bi bilo mogoče bistvene dele take izločitve sredstev opraviti v bistveno krajšem obdobju, kot je od šest do devet mesecev, ki jih je navedla Komisija. Na podlagi teh elementov ni mogoče dokazati, da je bil instrument izločitve sredstev dejansko izvedljiv v izrednih razmerah, v katerih se je znašla banka Banco Popular.
- 688 Tožeča stranka prav tako trdi, da bi bilo izločitev sredstev mogoče uporabiti v sili, če bi bil načrt reševanja iz leta 2016 pravilno pripravljen.

- 689 Ugotoviti je treba, kot je to storila Komisija, da ta trditev ni upoštevana, ker v načrtu reševanja iz leta 2016 ni bilo mogoče predvideti likvidnostne krize, s katero se je morala soočiti Banco Popular od aprila 2017.
- 690 V zvezi s tem na podlagi člena 23, tretji odstavek, Uredbe št. 806/2014 „[EOR], Svet in Komisija pri sprejemanju sheme za reševanje upoštevajo načrt reševanja iz člena 8 in mu sledijo, razen če [EOR] ob upoštevanju okoliščin primera oceni, da bodo cilji reševanja učinkoviteje doseženi z ukrepi, ki niso določeni v načrtu reševanja“.
- 691 V obravnavani zadevi je EOR v uvodnih izjavah od 44 do 46 sheme za reševanje, pojasnil, zakaj instrument za reševanje, predviden v načrtu reševanja iz leta 2016, ni bil ustrezen glede na okoliščine na datum reševanja. Tako je navedel, da je načrt reševanja iz leta 2016 temeljil na predpostavki, da bi bil propad banke Banco Popular povezan s poslabšanjem njenega kapitalskega položaja. Ker pa je propad banke Banco Popular izhajal iz poslabšanja njenega likvidnostnega položaja, je EOR navedel, da ni bilo zagotovljeno, da bi instrument reševanja s sredstvi upnikov, predviden v tem načrtu, omogočil takojšnjo in učinkovito odpravo likvidnostne krize banke Banco Popular.
- 692 Iz tega izhaja, da morebitne pomanjkljivosti načrta za reševanje iz leta 2016 ne morejo povzročiti razglasitve ničnosti izpodbijanih sklepov in da so trditve tožeče stranke v zvezi s tem brezpredmetne. Natančneje, posebno poročilo Računskega sodišča št. 23/2017, naslovljeno „[EOR] – Ambiciozna gradnja bančne unije se je začela, vendar še zdaleč ni končana“, ki ga navaja tožeča stranka, ni upoštevno.
- 693 Tožeča stranka na tretjem mestu trdi, da je EOR kršil dolžnost skrbnega ravnanja in dobrega upravljanja, ker ni preučil morebitnih rešitev, ki jih ponuja člen 76 Uredbe št. 806/2014, to je posojila ESR, da bi rešil likvidnostne težave banke Banco Popular.
- 694 V zvezi s tem zadostuje ugotoviti, da lahko EOR v skladu s členom 76(1)(b) Uredbe št. 806/2014 v okviru sheme za reševanje pri uporabi instrumentov za reševanje uporablja ESR zgolj v tolikšni meri, kot je potrebno za zagotavljanje učinkovite uporabe instrumentov za reševanje med drugim za namene dajanja posojil instituciji v postopku reševanja. Iz tega je jasno razvidno, da se ta možnost lahko obravnava le v okviru ukrepa za reševanje in nikakor ni alternativni ukrep temu. Kot navaja EOR, ESR ni mogoče uporabiti ločeno za rešitev likvidnostnih težav subjekta.
- 695 Tožeča stranka na četrtem mestu podredno trdi, da bi EOR lahko uporabil druge ukrepe iz Direktive 2014/59. EOR naj bi kršil svojo dolžnost skrbnega ravnanja in prekoračil meje svoje diskrecijske pravice, ker ni preučil možnosti oblikovanja *ad hoc* instrumenta za reševanje ob upoštevanju dejstva, da Uredba št. 806/2014 ni zasnovana za rešitev likvidnostnih težav.
- 696 Zadostuje navesti, tako kot je to storil EOR, da lahko uporabi le instrumente za reševanje iz člena 22(2) Uredbe št. 806/2014.
- 697 Zato je treba deseti tožbeni razlog zavrni.

11. Enajsti tožbeni razlog: kršitev člena 20(14) Uredbe št. 806/2014 v povezavi s členom 20(11) in (15) iste uredbe ter bistvena kršitev postopka

- 698 Tožeča stranka s tem novim tožbenim razlogom, navedenim v repliki, navaja, da je EOR v odgovoru na ukrep procesnega vodstva z dne 30. julija 2018 navedel, da ne bo izvedel naknadnega dokončnega vrednotenja, in trdi, da je s shemo za reševanje kršen člen 20(11), (14) in (15) Uredbe št. 806/2014. Shema za reševanje naj bi bila sprejeta, ne da bi obstajali predpisi in mehanizmi, potrebni za to, da bi vrednotenje iz člena 20 Uredbe št. 806/2014 temeljilo na čim popolnejših in najnovejših podatkih o sredstvih in obveznostih banke Banco Popular.
- 699 Tožeča stranka trdi, da je ta novi tožbeni razlog na podlagi člena 84 Poslovnika dopusten, ker temelji na novem elementu, ki je nastopil med postopkom, in sicer na informaciji, ki jo je EOR posredoval v odgovoru na ukrep procesnega vodstva z dne 30. julija 2018, v skladu s katerim se naknadno dokončno vrednotenje ne bo izvedlo.
- 700 Komisija trdi, da je ta novi tožbeni razlog nedopusten in vsekakor neutemeljen, ker se tožeča stranka opira na element, ki je nastal po sprejetju sheme za reševanje in ne more vplivati na njeno zakonitost. EOR in banka Banco Santander trdita tudi, da se ta tožbeni razlog nanaša na sklep EOR po sprejetju sheme za reševanje in da to ne more vplivati na zakonitost sheme za reševanje.
- 701 Zadostuje ugotoviti, da iz istih razlogov, kot so navedeni v točkah od 597 do 600 zgoraj, to, ali se naknadno dokončno vrednotenje izvede ali ne, kar očitno sledi sprejetju sheme za reševanje, ne more vplivati na veljavnost izpodbijanih sklepov.
- 702 Poleg tega tožeča stranka v stališčih o intervencijski vlogi banke Banco Santander pojasnjuje, da ta novi tožbeni razlog ne temelji na neobstoju naknadnega dokončnega vrednotenja, ampak trdi, da je bila shema za reševanje neveljavna od sprejetja, ker ni bilo jamstev iz člena 20(14) Uredbe št. 806/2014.
- 703 Zadostuje ugotovitev, da tožeča stranka s tem pojasnilom izpodbija razloge, ki jih je navedla v utemeljitev predložitve tega novega tožbenega razloga v fazi replike.
- 704 Zato je treba enajsti tožbeni razlog zavrnil.

12. Dvanajsti tožbeni razlog: kršitev člena 20(1) Uredbe št. 806/2014 v povezavi s členom 20(3) in (5) iste uredbe

- 705 Tožeča stranka s tem novim tožbenim razlogom, navedenim v repliki, po dostopu do različic vrednotenja 2, objavljenih februarja in oktobra 2018, trdi, da se s shemo za reševanje, katere sestavni del je vrednotenje 2, krši člen 20(1) in (5) Uredbe št. 806/2014.
- 706 Prvič, tožeča stranka trdi, da je v vrednotenju 2 predviden le en instrument za reševanje, in sicer prodaja poslovanja, kar je v nasprotju s členom 20(1) Uredbe št. 806/2014, na podlagi katerega je treba pred odločitvijo o ukrepu za reševanje izvesti začasno vrednotenje. Če bi se začasno vrednotenje pripravilo po odločitvi o ukrepu za reševanje, ki ga je treba uporabiti, bi bilo to v nasprotju s to določbo. Drugič, s shemo za reševanje naj bi bil kršen člen 20(1) Uredbe št. 806/2014, ker naj vrednotenje 2 ne bi izvedla neodvisna oseba. Tožeča stranka trdi, da je družba Deloitte delala v skladu z navodili EOR, da ni mogla oblikovati lastnega mnenja, saj ji je EOR naložil, naj se osredotoči na instrument prodaje poslovanja, in da je del začasnega

vrednotenja, to je vrednotenje 1, opravil EOR sam. Tretjič, ker je bil instrument za reševanje izbran vnaprej, naj vrednotenje 2 ne bi moglo izpolniti cilja iz člena 20(5) Uredbe št. 806/2014, in sicer da se EOR zagotovijo informacije o vrsti instrumenta za reševanje, ki ga je treba uporabiti.

707 Komisija trdi, da ta novi tožbeni razlog ni dopusten.

708 V skladu s členom 84(1) Poslovnika navajanje novih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom.

709 Ugotoviti je treba, da vse trditve, ki jih tožeča stranka navaja v tem novem tožbenem razlogu, v bistvu temeljijo na dejstvu, da je bilo vrednotenje 2 izvedeno tako, da je bil predviden en sam instrument za reševanje, in sicer instrument prodaje poslovanja.

710 V zvezi s tem je bilo v uvodni izjavi 42 sheme za reševanje v različici, ki je priložena k tožbi, navedeno:

„Zaradi nujnosti okoliščin zadeve je družba Deloitte izvedla začasno vrednotenje v skladu s členom 20(10) Uredbe št. 806/2014. To začasno vrednotenje je bilo izvedeno z namenom:

[...]

(c) zbiranja elementov, ki omogočajo sprejetje odločitve o delnicah ali lastniških instrumentih, ki jih je treba prenesti, in ki EOR omogočajo, da ugotovi, kaj so tržni pogoji za namene instrumenta prodaje poslovanja.“

711 Iz tega izhaja, da je dejstvo, da je družba Deloitte izvedla začasno vrednotenje z namenom presoje pogojev za izvedbo instrumenta prodaje poslovanja, informacija, ki je bila navedena že v shemi za reševanje, ki jo je tožeča stranka imela na voljo na dan vložitve tožbe.

712 Tožeča stranka ne navaja nobenega novega elementa, s katerim bi se seznanila z dostopom do manj zaupne različice vrednotenja 2, kot je bila objavljena na spletnem mestu EOR februarja in oktobra 2018, in s katerim bi bilo mogoče utemeljiti dejstvo, da je bil ta tožbeni razlog naveden šele v repliki. Tožeča stranka se torej ne more opirati na dejstvo, da je imela dostop do vrednotenja 2 šele med postopkom, da bi utemeljila dopustnost tega novega tožbenega razloga glede na člen 84 Poslovnika.

713 Dvanajsti tožbeni razlog je treba zato zavreči kot nedopusten.

714 Vsekakor je treba ugotoviti, da trditve tožeče stranke niso utemeljene.

715 Prvič, v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, iz člena 20(1) Uredbe št. 806/2014, navedenega v točki 15 zgoraj, ne izhaja, da vrednotenja ni mogoče izvesti ob upoštevanju določenega instrumenta za reševanje. Tožeča stranka torej napačno trdi, da je dejstvo, da je bilo v vrednotenju 2 predviden le instrument prodaje poslovanja, v nasprotju s členom 20(1) Uredbe št. 806/2014.

- 716 Drugič, poudariti je treba, da so v členu 20(5) Uredbe št. 806/2014 cilji vrednotenja opredeljeni glede na uporabljeni instrument za reševanje. Zlasti člen 20(5)(f) Uredbe št. 806/2014 določa cilje vrednotenja, kadar se uporabi instrument prodaje poslovanja, ki se razlikujejo od ciljev iz člena 20(5)(d) in (e) iste uredbe, ki se nanašajo na primere, ko se uporabi bodisi instrument za reševanje s sredstvi upnikov bodisi instrument premostitvene institucije ali izločitve sredstev.
- 717 Poleg tega je treba člen 20(5)(b) Uredbe št. 806/2014, ki določa, da če so izpolnjeni pogoji za začetek postopka reševanja, je namen vrednotenja prispevati k odločitvi o ustreznem ukrepu za reševanje v zvezi s subjektom, razlagati tako, da mora vrednotenje EOR zagotoviti tehnične in ekonomske elemente za izvajanje instrumenta za reševanje, ki ga izbere zadnjenavedeni.
- 718 Člena 20(5) Uredbe št. 806/2014 ni mogoče razlagati tako, da ocenjevalcu nalaga, da vrednotenje izvede ob upoštevanju vseh morebitnih instrumentov za reševanje. Zato tožeča stranka napačno trdi, da ta določba nasprotuje temu, da bi se vrednotenje 2 izvedlo ob upoštevanju instrumenta prodaje poslovanja, za katerega je EOR menil, da je najprimernejši instrument za izpolnitev ciljev reševanja.
- 719 Tretjič, v zvezi s trditvami tožeče stranke, s katerimi izpodbija neodvisnost ocenjevalca, je treba poudariti, da ocenjevalec ni pristojen, da sam določi, kateri bi bil najustreznejši instrument za reševanje. Kot navaja EOR, mora najprimernejši instrument glede na položaj zadevnega subjekta izbrati organ za reševanje.
- 720 Zato ni mogoče šteti, da je to, da je EOR menil, da je bil instrument prodaje poslovanja najprimernejši za doseganje ciljev reševanja, in da je družbi Deloitte naročil izvedbo vrednotenja, ki je ustrezalo ciljem tega instrumenta, vplivalo na neodvisnost družbe Deloitte. Nazadnje je treba navesti, da tožeča stranka ne pojasnjuje, kako naj bi dejstvo, da je EOR sam izvedel vrednotenje 1, lahko ogrozilo neodvisnost družbe Deloitte, ko je ta izvedla vrednotenje 2, saj imata ti vrednotenji različne cilje.

13. Predlogi za odreditev ukrepov procesnega vodstva in pripravljalnih ukrepov

- 721 Tožeča stranka je Splošnemu sodišču predlagala, naj odredi različne ukrepe procesnega vodstva in pripravljalne ukrepe.
- 722 Po eni strani je tožeča stranka v tožbi in repliki ter dopisu z dne 19. aprila 2021 Splošnemu sodišču predlagala, naj odredi predložitev različnih dokumentov. Poleg tega je tožeča stranka z dopisom z dne 17. maja 2021 Splošnemu sodišču predlagala, naj Kraljevini Španiji postavi pisna vprašanja.
- 723 Opozoriti je treba, da je Splošno sodišče s sklepom o pripravljalnem ukrepu z dne 12. maja 2021 na podlagi člena 91(b), člena 92(3) in člena 103 Poslovnika EOR naložilo, naj predloži nekatere dokumente, navedene v točki 95 zgoraj. Splošno sodišče je s sklepom z dne 9. junija 2021 ugotovilo, da dokumenti, ki jih je EOR predložil v zaupni različici, niso upoštevni za rešitev spora. Nasprotno pa je bil dopis banke Banco Popular, ki ga je 6. junija 2017 poslala ECB, brez priloge posredovan drugim strankam.
- 724 Po drugi strani je tožeča stranka v tožbi predlagala zaslišanje več prič.

- 725 V zvezi s predlogi za odreditev ukrepov procesnega vodstva ali pripravljanih ukrepov, ki jih je vložila stranka v sporu, je treba opozoriti, da samo Splošno sodišče presoja morebitno potrebo po dopolnitvi podatkov, ki so mu na voljo v zadevi, o kateri odloča (glej sodbo z dne 26. januarja 2017, Mamoli Robinetteria/Komisija, C-619/13 P, EU:C:2017:50, točka 117 in navedena sodna praksa; sodba z dne 12. novembra 2020, Fleig/ESZD, C-446/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:918, točka 53).
- 726 Iz sodne prakse Sodišča izhaja, da čeprav predlog za zaslišanje prič, ki je bil vložen s tožbo, natančno navaja, o katerih dejstvih in iz katerih razlogov bi bilo treba zaslišati priče, je Splošno sodišče tisto, ki presodi upoštevnost predloga glede na predmet spora in potrebo po zaslišanju prič, ki so navedene (glej sodbo z dne 26. januarja 2017, Mamoli Robinetteria/Komisija, C-619/13 P, EU:C:2017:50, točka 118 in navedena sodna praksa; sodba z dne 22. oktobra 2020, Silver Plastics in Johannes Reifenhäuser/Komisija, C-702/19 P, EU:C:2020:857, točka 29).
- 727 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da se Splošno sodišče na podlagi podatkov iz spisa in pojasnil, ki so bila dana na obravnavi, lahko opredeli, saj se na podlagi ugotovitev, tožbenih razlogov in trditev, navedenih med postopkom, ter glede na dokumente, ki so jih predložile stranke, lahko koristno izreče.
- 728 Iz tega sledi, da je treba predloge tožeče stranke za odreditev ukrepov procesnega vodstva in pripravljalne ukrepe zavrniti ter zavrniti tožbo v celoti.

V. Stroški

- 729 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspehi stranki. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi Komisije, EOR in banke Banco Santander naloži, da nosi njihove stroške in svoje lastne stroške.
- 730 V skladu s členom 138(1) Poslovnika države članice in institucije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške. Kraljevina Španija, Parlament in Svet zato nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji razširjeni senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Družbi Aeris Invest Sàrl se naloži, da nosi lastne stroške ter stroške Evropske komisije, Enotnega odbora za reševanje (EOR) in banke Banco Santander, SA.**
- 3. Kraljevina Španija, Evropski parlament in Svet Evropske unije nosijo svoje stroške.**

Van der Woude

Jaeger

Kreuschitz

De Baere

Steinfatt

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 1. junija 2022.

Podpisi

Kazalo

I.	Pravni okvir	2
II.	Dejansko stanje spora in dejstva po vložitvi tožbe	5
	A. Položaj banke Banco Popular pred sprejetjem sheme za reševanje	6
	B. Druga dejstva pred sprejetjem sheme za reševanje	8
	C. Shema za reševanje za banko Banco Popular z dne 7. junija 2017	10
	D. Dejstva po sprejetju sklepa o reševanju	12
III.	Postopek in predlogi strank	12
IV.	Pravo	15
	A. Nov dokazni predlog z dne 19. aprila 2021	15
	B. Utemeljenost	15
	1. Tretji tožbeni razlog: ugovor nezakonnosti, ker so s členoma 21 in 24 Uredbe št. 806/2014 kršena načela v zvezi s prenosom pooblastil	17
	2. Četrty tožbeni razlog: ugovor nezakonnosti, ker sta s členoma 15 in 22 Uredbe št. 806/2014 kršena lastninska pravica, določena v členu 17 Listine, in načelo sorazmernosti, določeno v členu 5(4) PEU	21
	3. Peti tožbeni razlog: ugovor nezakonnosti, ker je s členoma 18 in 20 Uredbe št. 806/2014 kršena pravica do izjave, določena v členih 17 in 41 Listine	29
	4. Osmi tožbeni razlog: kršitev člena 18 Uredbe št. 806/2014, dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU	36
	a) Prvi očitek v zvezi s členom 18(1)(a) Uredbe št. 806/2014	37
	b) Drugi očitek v zvezi s členom 18(1)(b) Uredbe št. 806/2014	40
	5. Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve in pravice do obrambe, določenih v členih 15 in 296 PDEU ter členih 42 in 47 Listine	43
	a) Prvi očitek: kršitev obveznosti obrazložitve	43
	b) Drugi očitek: kršitev pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva	46
	6. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela nemo auditur propriam turpitudinem allegans in člena 88 Uredbe št. 806/2014	52
	7. Šesti tožbeni razlog: kršitev lastninske pravice, določene v členu 17 Listine, in kršitev člena 5(4) PEU	59

8.	Sedmi tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave, določene v členih 17 in 41 Listine	63
9.	Deveti tožbeni razlog: kršitev členov 14 in 20 Uredbe št. 806/2014, dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU	66
	a) Prvi del: postopek prodaje	66
	b) Drugi del: vrednotenje 2	72
	1) Prvi očitek: kršitev obveznosti obrazložitve	73
	2) Drugi očitek: zanesljivost vrednotenja 2	74
	3) Tretji očitek: metodologija, uporabljena pri vrednotenju 2	75
	4) Četrty očitek: protislovje z vrednotenjem 1	78
	5) Peti očitek: obstoj očitnih napak pri presoji	80
10.	Deseti tožbeni razlog: kršitev člena 14 Uredbe št. 806/2014, dolžnosti skrbnega ravnanja in člena 296 PDEU	82
11.	Enajsti tožbeni razlog: kršitev člena 20(14) Uredbe št. 806/2014 v povezavi s členom 20(11) in (15) iste uredbe ter bistvena kršitev postopka	86
12.	Dvanajsti tožbeni razlog: kršitev člena 20(1) Uredbe št. 806/2014 v povezavi s členom 20(3) in (5) iste uredbe	86
13.	Predlogi za odreditev ukrepov procesnega vodstva in pripravljanih ukrepov	88
V.	Stroški	89